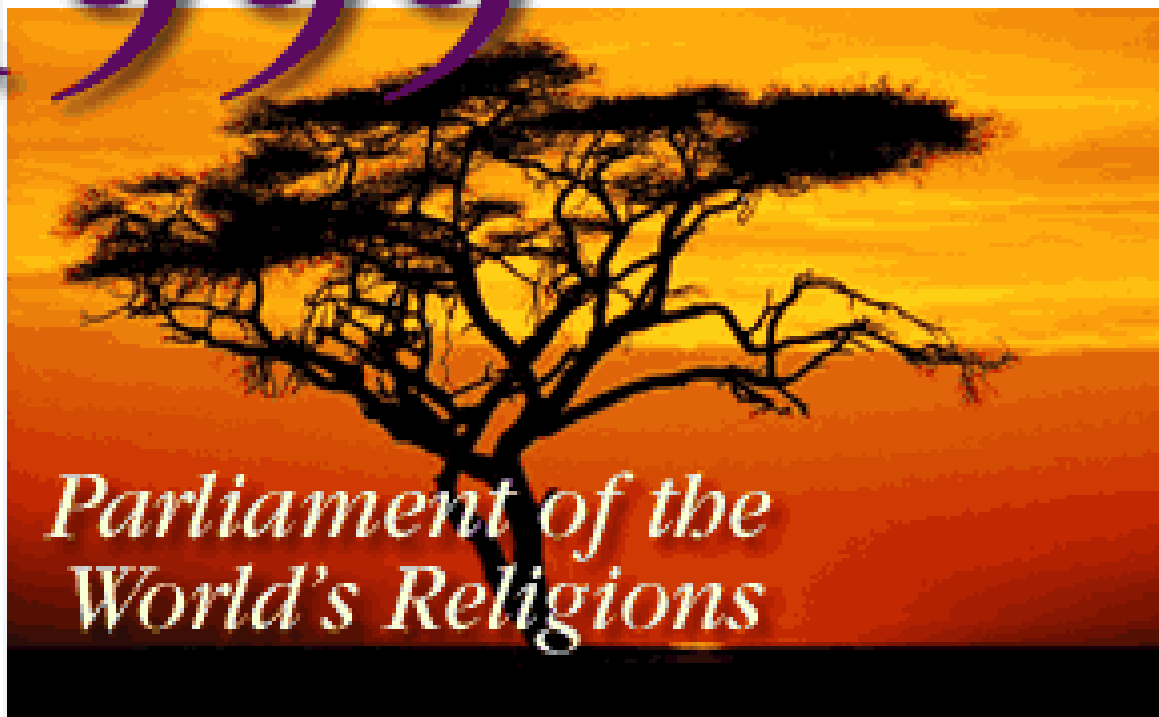

1999 Parliament of the World's Religions

Cape Town South Africa

1-8 December

1999

**การประชุมศาสนาโลก ครั้งที่ 3
ณ เมืองเคปทาวน์ ประเทศแอฟริกาใต้
วันที่ 1- 8 ธันวาคม 2542**

คำนำ

การไปร่วมประชุมสภาศาสนาโลก (The Parliament of the World's Religions) ที่เมืองเคปทาวน์ ประเทศแอฟริกาใต้ ในครั้งนี้ถือว่าเป็นงานประชุมใหญ่ในระดับโลกของวงการศาสนาต่าง ๆ ที่ได้มาพบกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ ได้ศึกษาเรียนรู้ลัทธิ ความเชื่อ และแนวปฏิบัติซึ่งกันและกันอันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีต่อกัน และร่วมกันทำประโยชน์แก่สังคมโดยส่วนรวม อันจะนำมาซึ่งสันติสุขแก่ชาวโลกต่อไป

ข้าพเจ้าได้รับการเชิญชวนให้เข้าร่วมประชุมในครั้งนี้จาก อาจารย์ ดร.พระมหาชิน เพ็งแจ่ม ซึ่งเป็นพระสงฆ์ไทยรูปเดียวที่เป็นกรรมการ และมีบทบาทในการจัดประชุมสภาศาสนาโลกของนครนิวยอร์ก โดยให้ข้าพเจ้าติดตาม หลวงพ่อพระมหาสุรศักดิ์ ชีวานันโท เจ้าอาวาสวัดไทยกรุงวอชิงตัน, ดี.ซี. เพื่อบันทึกภาพและเสียงในการเข้าร่วมประชุมใหญ่ในครั้งนี้ แต่หลวงพ่อไม่สามารถที่จะเดินทางไปร่วมประชุมได้ จึงได้มอบหมายให้พระอาจารย์อารีย์ อภิภูจโน และข้าพเจ้าไปทำหน้าที่แทน

การเตรียมตัวเดินทางของข้าพเจ้านั้น ยังไม่มีการเดินทางครั้งใดในชีวิตที่ใช้เวลาในการเตรียมตัวนานเท่าการเดินทางในครั้งนี้ เพราะเป็นการเดินทางไปร่วมงานที่สำคัญที่สุดของโลก และที่สำคัญคือข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้จัดเตรียมอุปกรณ์เพื่อที่จะนำไปจัดแสดงนิทรรศการในนามของสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา โดยได้รับความเห็นชอบจาก พระราชกิตติเวที ประธานสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา ซึ่งในงานนี้ท่านก็ให้เกียรติไปเข้าร่วมประชุมด้วย พร้อมด้วยพระมหาประชัน ชุตินุชโร เลขาธิการ สงฆ์ไทย และสมาชิกของสงฆ์ไทยฯ รวมแล้ว 7 รูปด้วยกันที่ได้เข้าร่วมประชุม ในครั้งนี้

การจัดทำเอกสารในรูปของการรายงานการประชุมในครั้งนี้ ถ้ามีส่วนใดที่ขาดตกบกพร่องต้องขออภัยต่อท่านผู้อ่านด้วย ถ้ามีส่วนใดที่มีประโยชน์ขอมอบความดีนั้นแก่ท่านผู้มีอุปการคุณทั้งหลาย

ขอขอบพระคุณพระอาจารย์อารีย์ อภิภูจโน เป็นพิเศษ ที่ได้ช่วยบันทึกในส่วนของภาควิชาการ ส่วนข้าพเจ้าได้บันทึกภาพถ่าย และภาพวีดีโอ บรรยายให้เห็นสภาพโดยทั่วไป และบรรยากาศต่าง ๆ เท่าที่จะเก็บเป็นบันทึกมาเล่าสู่กันฟังได้ และในส่วนของการเดินทางนั้น ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านผู้อ่านได้สัมผัสบรรยากาศของเมืองเคปทาวน์ และสถานที่ ที่ได้พบเห็นเป็นการทัศนศึกษาและให้ความรู้แก่ท่านผู้อ่านด้วย

ขออนุโมทนาขอบคุณ คุณชัยพร และคุณขวัญยาว เจ้าของร้านอาหารวังไทย ในเคปทาวน์ ที่ได้ปวารณาอุปถัมภ์ถวายภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์ทุกรูป ตลอดระยะเวลาการประชุม และขอบขอบคุณทุกท่านที่มีความเกี่ยวข้อง และสนับสนุนในการไปร่วมประชุมในครั้งนี้

ด้วยความปรารถนาดี

พระมหาถนิต อุตถจารี

สารบัญ

อารัมภบท	2
รายชื่อพระสงฆ์ไทยที่เข้าร่วมประชุม	4
สถานที่จัดประชุม	6
ลักษณะการประชุม	10
- การบรรยายเรื่องสำคัญ (Major Presentations)	
- การบรรยายเอกลักษณ์ขององค์กร (Identity)	
- การเสวนา (Dialogue)	
- การบรรยายวิกฤตการณ์ของโลก (Critical Issues)	
บทบาทของพระสงฆ์ไทยในการร่วมประชุม	16
นิทรรศการของสมาฆาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา	18
ขอเรียกร้องต่อสถาบันชั้นนำต่าง ๆ (A Call to our Guiding Institutions)	22
- ขอเรียกร้องต่อสถาบันศาสนา และจิตวิญญาณ	
- ขอเรียกร้องต่อรัฐบาล	
- ขอเรียกร้องต่อสถาบันการศึกษา	
- ขอเรียกร้องต่อสถาบันสื่อสารมวลชน	
- ขอเรียกร้องต่อสถาบันธุรกิจ และการพาณิชย์	
การประชุม Assembly	34
จุดเด่นของการประชุม	36
การดำเนินงานทั่วไป	40
- การบริหารจัดการ	
- สำนักเลขานุการ	
- อาคารเอนกประสงค์	
- หนังสือคู่มือผู้เข้าร่วมประชุม	
- การแสดงดนตรี, ภาพยนตร์และวีดีโอเทป	
บทสรุป	44
ภาคผนวก : บันทึกการเดินทาง	46

การประชุมสภาศาสนาโลก ปี 1999

อารัมภบท

คงจะไม่เป็นการกล่าวเกินความจริงที่ว่า การประชุมสภาศาสนาโลกนั้น ต้องใช้เวลารอเป็นร้อย ๆ ปี ดังที่เคยมีมาแล้วในอดีต ในการประชุมครั้งนี้ ก็ต้องใช้เวลาในการเตรียมตัวนานทีเดียว แต่เราคงรอไม่ได้ถึงร้อยปี เพราะโลกกำลังต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน นั่นคืองานสำคัญที่ทุกคนตั้งใจรอการเข้าร่วมประชุมสภาศาสนาโลก ณ เมืองเคปทาวน์ ประเทศแอฟริกาใต้ การประชุมใหญ่ในทางศาสนาระดับโลกได้จัดให้มีขึ้น เมื่อประมาณ 100 กว่าปีมาแล้ว ครั้งแรกจัดประชุมเมื่อปี ค.ศ. 1893 ที่สถาบันศิลปะ ในนครชิคาโก รัฐอิลลินอยส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

ในการประชุมครั้งนั้นนับว่าเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์วงการพระศาสนา ที่ทำให้นักการศาสนาทางตะวันตกและตะวันออก ได้มาพบกัน ทุกคนต่างมีความเชื่อและความคิดเห็นตามแนวปฏิบัติของตนเอง บางพวกก็มีความเชื่อและศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้า บางพวกมีความเชื่อและศรัทธาในสติปัญญาของมนุษย์ ต่างได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แต่ทุกคนที่มาประชุมกันต่างก็มีจุดมุ่งหมายอันเดียวกันคือ การเข้าถึงความสุข ความสงบภายในและแผ่กระจายให้เกิดสันติสุขแก่ชาวโลกด้วย

ในการประชุมครั้งนั้นทำให้ชาวตะวันตกได้รู้จักพระพุทธศาสนาอย่างเป็นทางการ เมื่อท่านอนาคาริกธรรมปาละ นักปฏิบัติธรรมและนักเผยแผ่พระพุทธศาสนา ชาวศรีลังกา ได้ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ในที่ท่ามกลางนักการศาสนาทั่วโลก ในที่ประชุมใหญ่ครั้งนั้น ทำให้เขาได้รู้จักพระพุทธศาสนาและคำสอนของพระพุทธเจ้าได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นก็ยังมีการอภิปรายในพระพุทธานิยามเช่น ชาวญี่ปุ่น ได้กล่าวสุนทรพจน์และสอนธรรมะทำให้ชาวตะวันตกหันมาสนใจพระพุทธศาสนามากขึ้น นับแต่นั้นมาพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายานก็เริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นเรื่อย ๆ และฝ่ายเถรวาทก็เจริญขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา

นับจากนั้นมาอีก 100 ปี คือในปี ค.ศ. 1993 ทางองค์การสภาศาสนาโลก ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ นครชิคาโก ได้จัดให้มีการประชุมใหญ่ขึ้นอีกครั้งหนึ่งเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองครบรอบ 100 ปีแห่งการประชุมสภาศาสนาโลกครั้งแรกเมื่อปี 1893 ในการประชุมครั้งนี้ ได้รับความสนใจจากผู้นำศาสนาต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น ศาสนาพุทธ ทั้ง 2 นิกาย คือ ฝ่ายมหายาน และฝ่ายเถรวาท, ศาสนาคริสต์ มีเขารวมมากกว่า 10 นิกาย, ศาสนาฮินดู, ศาสนาอิสลาม, ศาสนาสิกข์, ศาสนาเชน, ศาสนายิว, ศาสนาบาร์ไฮ นอกจากนี้ยังมีลัทธิ นิกายต่าง ๆ อีกมากมาย รวมทั้งองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และองค์กรอิสระที่ทำงานเพื่อสังคม เป็นต้น ก็ได้เข้าร่วมประชุมในครั้งนั้นเป็นจำนวนมาก

ในการประชุมครั้งนี้ได้ผล และข้อสรุปหลายประการ กล่าวคือ ผู้นำทุกศาสนามีความเห็นไปในทางเดียวกัน คือทำอย่างไรที่จะทำให้โลกนี้ประสบความสุข ความสงบ ปราศจากสงคราม การล้างผลาญชีวิตซึ่งกันและกัน การเอาวัดเอาเปรียบกัน ในสังคมซึ่งก่อให้เกิดปัญหา ด้านเศรษฐกิจ, ด้านการทหาร, ด้านการเมือง, และความขัดแย้งในเรื่องของศาสนาเอง

ทำให้ผู้นำทางศาสนาและผู้รับผิดชอบต่อสังคม ได้ทบทวนบทบาทของแต่ละศาสนา และจริยธรรม-
 สากลที่จะนำมาช่วยแก้ปัญหาของโลกว่าจะนำเอาความดีของแต่ละศาสนาออกมาช่วยชาวโลกได้อย่างไร
 ความเชื่อ และความคิด ของมนุษย์ เป็นเรื่องที่จะต้องนำมาพิจารณาทบทวนตามกระแสของโลก อย่าง-
 เช่นความเชื่อของคนส่วนมากที่ว่าในระหว่างปี 1999- ปี 2000 ความหายนะต่าง ๆ จะมาถึงโลกของเรา คนทั่ว-
 ทุกมุมโลกเกิดความกลัว ความวิตกกังวล เกิดความไม่มั่นใจ ในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง ต้องแสวงหาที่-
 พึ่งพึ่งทางตันร่างกาย และด้านจิตใจ ถ้าจะพูดไปแล้วมนุษย์เองเป็นทั้งผู้สร้างและผู้ทำลาย แต่ผู้ที่มีความ-
 เชื่อในลัทธิศาสนา ก็บอกว่าเป็นสิ่งดลบันดาลของพระเจ้าเป็นเจ้า ที่จะทำให้โลกมนุษย์เสื่อม หรือเจริญก็ได้
 ถ้าแบ่งโลก (ประชากร) ออกเป็นยุคต่าง ๆ ก็จะได้ว่ายุคเริ่มแรกมนุษย์มีความกลัวต่อภัยธรรมชาติ
 จึงเกิดลัทธิการอ้อนวอนขอพรจากพระเจ้า และเกิดลัทธิขนานศาลกล่าว เพราะมนุษย์ต้องการที่พึ่งทางใจ
 เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิต จึงได้พัฒนาการมาเป็นลัทธิ และศาสนาตามลำดับ แต่ในขณะที่เดียวกัน-
 ทรัพยากรธรรมชาติก็มีอยู่อย่างมากมาย การดิ้นรนแสวงหาก็กไม่มีการแข่งขันกันมาก มนุษย์อยู่กับธรรมชาติ-
 มีความร่มเย็นเป็นสุขตามอัธยาศัย ไม่มีการแย่งแย่งแสวงหากันมาก แต่มีความกลัวภัยธรรมชาติ

ต่อมาในยุคอุตสาหกรรม มนุษย์รู้จักผลิตเครื่องมือเครื่องใช้เป็นเครื่องทุ่นแรง การผลิตมากขึ้น ปัญหา-
 ต่าง ๆ ก็ตามมา โดยมีการแข่งขันกันมากขึ้น ทั้งด้านการทำงาน และการแสวงหาทรัพย์สินสมบัติ โดยไม่คำนึง-
 ถึงสภาพทางด้านจิตใจ มีการเอาวัดเอาเปรียบ และแย่งชิงกันมาก จนทำให้เกิดสงครามโลก ทั้ง 2 ครั้งตาม-
 มา รวมทั้งสงครามล้างเผ่าพันธุ์ในส่วนต่าง ๆ ของโลกเพิ่มขึ้น และทวีความรุนแรงขึ้นตามลำดับ

ต่อมาในยุคของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มนุษย์พยายามที่จะเอาชนะธรรมชาติให้ได้โดยการ-
 ผลิตเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อเอาชนะทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในโลกนี้ ก็ต้องยอมรับว่าสติปัญญา
 ของมนุษย์นั้นสามารถที่จะประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมาอำนวยความสะดวกให้แก่การดำเนินชีวิตของมนุษย์-
 ได้ทุกอย่าง และนับวันก็จะมีแต่การค้นคว้าพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ แต่ความเจริญเหล่านั้นก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็น-
 ตัวทำลายในขณะที่เดียวกัน เพราะเราต้องการความเจริญในเมืองก็ต้องมีการตัดไม้ทำลายป่า เพื่อปลูกสิ่งก่อสร้าง
 และเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อมในขณะที่เดียวกันด้วย ปัญหาต่าง ๆ ก็ตามมา เช่นปัญหาน้ำเสีย อากาศ-
 เป็นพิษ และภาวะฝนแล้ง ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย และทรัพยากรมนุษย์ก็ได้รับความลำบากตามมา
 ดังปรากฏให้เห็นเป็นปัญหาสังคมโลกปัจจุบันนี้.

ต่อจากยุควิทยาศาสตร์- เทคโนโลยี ก็เป็นยุคข่าวสารข้อมูล (Information Technology) การติดต่อ-
 ข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็วทันใจ ประหยัดเวลา ในการติดต่อสื่อสาร และการเดินทาง เป็นยุคโลกไร้พรม-
 แแดน เพราะระบบการส่งข่าวสารข้อมูลเข้าไปได้ทุกหนทุกแห่งทั่วทุกมุมโลก ในยุคนี้ทำให้เกิดการไหลบ่า-
 ทางวัฒนธรรม ประชาชนทุกคนในโลกสามารถรับข้อมูลข่าวสารเท่ากันหมดทั้งด้านดี และไม่ดี ในโลกนี้ไม่-
 มีความลับกันต่อไป โดยเฉพาะในระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งเข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตของประชาชนใน-
 ยุคปัจจุบัน

ในขณะที่โลกเจริญทางด้านวัตถุถึงขั้นสูงสุดเช่นนี้ ปัญหาทางด้านจิตใจของมนุษย์ก็มีมากขึ้นเป็นเงา-
 ตามตัว ปัญหาโลกขาดจริยธรรม ทำให้เกิดปัญหาในสังคมมากมาย โดยเฉพาะปัญหาวัยรุ่น เกิดความขัดแย้ง

ความรุนแรงในสังคม ปัญหายาเสพติด ทำให้สังคมเสื่อมโทรมลงไปเรื่อยๆ

ยุคอย่างเข้าสู่หัสวรรษใหม่ (New Millinium) ที่ทุกคนรอคอยก็มาถึง บางคนก็มีความตื่นเต้นดีใจ บางคนก็มีความหวาดหวั่นพรั่นพรึงถึงความหายนะที่กำลังจะมาถึง และที่สำคัญคือทำให้ผู้นำทางศาสนา ผู้นำประเทศต่าง ๆ หันมาให้ความสนใจเรื่องของจริยธรรมและหลักธรรมทางศาสนา ที่จะช่วยให้โลกนี้พบกับสันติสุข (Peace) อย่างแท้จริง

หลังจากที่ประชุมครบรอบ 100 ปี ศาสนาโลกเมื่อปี 1993 แล้ว คณะกรรมการศาสนาโลกได้มีมติให้มีการประชุมกลุ่มผู้นำทางศาสนาและผู้นำทางจิตใจ (Assembly of Religious and Spiritual Leaders) สมาชิกผู้เข้าร่วมประชุมครั้งนั้น ได้สร้างความสำคัญที่มีเกียรติและ สัญลักษณ์ ที่มีพลัง ต่อเหตุการณ์ นอกจากนี้ผู้นำทางศาสนาและผู้นำทางจิตใจ ต่างก็ได้ให้ความรู้ในที่ประชุมสภา ด้วยการเสนอแนวความคิดที่ลึกซึ้ง ทาทาย และเป็นแรงบันดาลใจ ที่สำคัญให้จัดประชุม Parliament of the World Religions ของปี ค.ศ. 1999 ที่เมืองเคปทาวน์ (Cape Town) ประเทศแอฟริกาใต้ ซึ่งสาระสำคัญของการประชุมคือ Call to Our Guiding Institutions ซึ่งเป็นขั้นต่อไปในกระบวนการที่เริ่มจาก Global Ethic ในปี ค.ศ. 1993

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดประชุมนี้มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า The Council for a Parliament of World's Religions ซึ่งพอจะถอดความเป็นภาษาไทยได้ว่า องค์การสมัชชาศาสนาโลก แต่เวลาจัดประชุม ครั้งนี้ ผู้เข้าประชุมส่วนใหญ่จะเรียกสั้นๆว่า การประชุม Parliament หรือ การประชุม World's Religions ซึ่งน่าจะถือว่าเป็นการประชุมสมัชชาศาสนาโลก

ในส่วนของพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาทของไทย สมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา ได้เป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. พระราชกิตติเวที เจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศธรรมประทีป นครนิวยอร์ก ประธานสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา
๒. พระมหาประชัน ชุตินธโร เจ้าอาวาสวัดพุทธาวาส นครฮิวส์ตัน เลขาธิการสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา
๓. พระมหาชื่น เพ็งแจ่ม เจ้าอาวาสวัดพุทธวิหารนานาชาติ มิดเวสต์ กรรมการสมัชชาศาสนาโลก ชิคาโก
๔. พระครูเศรษฐกิจ สมาหิโต พระธรรมทูตวัดไทยลอสแอนเจลิส กรรมการสมัชชาสงฆ์ไทยฯ
๕. พระมหาวัชชัย นรินโธ เจ้าอาวาสวัดธรรมคุณาราม รัฐยูทาห์ กรรมการสมัชชาสงฆ์ไทยฯ
๖. พระมหาถนงค์ อุตถจารี พระธรรมทูตวัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สมาชิกสมัชชาสงฆ์ไทยฯ
๗. พระอารีย์ อภิญาโณ พระธรรมทูตวัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ตัวแทนหลวงพ่อบุญพระมหาสุรศักดิ์ ชีวานันโท

การจัดทำรายงานนี้แบ่งเป็น ๕ หมวดใหญ่ คือ

๑. บรรยายภาคการเปิดประชุม/ปิดประชุม และบรรยายภาคทั่วไปในงาน
๒. การประชุมทางวิชาการและการบริหารจัดการ

การประชุมศาสนาโลก ครั้งที่ 3 ที่เมืองเคป ทาวน์ (Cape Town) ประเทศแอฟริกาใต้ (South Africa)

๓. การอธิบายว่าด้วยข้อเรียกร้อง (The Call)

๔. การจัดนิทรรศการทางวิชาการและการจัดแสดงภาพศิลป์ ทั้งภาพเขียน ภาพถ่าย และงานประติมากรรม

๕. การแสดงดนตรี ภาพยนตร์และศิลปวัฒนธรรมจากประเทศต่างๆ

๖. บทสรุป

คณะกรรมการได้แบ่งการประชุมออกเป็น ๒ ภาคใหญ่ๆ คือ

๑. การประชุมทางวิชาการ

๒. การประชุมสภาคาสนาโลก

ในการประชุมทางวิชาการครั้งนี้ จะขอเล่าถึงความเป็นมาในการจัดประชุมสักเล็กน้อย คือวัตถุประสงค์หลักที่อยากจะให้เห็นภาพรวมในการจัดประชุมทางวิชาการ จะอยู่ในกรอบของ “การขอร้องและเชิญชวนองค์กรต่างๆ (A Call to Our Guiding Institutions)” “ให้ความร่วมมือในการเสริมสร้างสันติภาพของโลก โดยมีองค์กรทางศาสนา ร่วมกันแสดงบทบาทของตน และอาศัยแนวร่วมทางความเชื่อที่เป็นกลางจาก “จริยธรรมสากล” (The Global Ethics) ที่ได้ตกลงกันแล้วในการประชุมสัมมนาครั้งที่ ๒ เมื่อปี ๑๙๙๓ ที่นครชิคาโก สหรัฐอเมริกา ซึ่งที่ประชุมได้รวบรวมเอาข้อดีที่เป็นกลางจากศาสนาต่างๆมารวมกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและถือว่าเป็นจริยธรรมสากลสำหรับประชากรทั้งมวลของโลก ในการประชุมครั้งนั้นได้ก่อให้เกิดองค์กรร่วมมือในทางศาสนาที่เรียกว่า “The Interfaith Organizations” มากมายหลายหน่วยงานทั้งที่เป็นองค์กรระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ

สัมมนาศาสนาโลก ก่อกำเนิดครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๙๓ มีการประชุมครั้งแรกที่นครชิคาโกในปีนั้น และครั้งที่ ๒ ประชุมในปี ๑๙๙๓ ที่นครชิคาโกเช่นกัน ในการประชุมที่เมืองเคป ทาวน์ นี้ถือว่าการประชุมครั้งที่ ๓ และกำหนดว่าจะมีการประชุมครั้งที่ ๔ ในปี ๒๐๐๔ แต่ยังไม่ได้กำหนดแน่นอนว่าจะประชุมที่ไหน มีประเทศต่างๆเสนอตัวเข้ามาเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมแล้วขณะนี้ ๔ ประเทศ คือ แคนาดา บราซิล สเปน และอินเดีย

แม้ว่าองค์กรนี้จะก่อตั้งมากกว่า ๑๐๐ ปีแล้ว เพื่อเป็นองค์กรนำในการเสริมสร้างสันติภาพของโลก แต่สังคมโลกก็ไม่ได้มีสันติภาพไม่ โดยนัยตรงกันข้าม กลับมีสงครามนอกแบบ คือ เปิดฉากรบกันโดยไม่ประกาศสงครามอยู่ทั่วไป ทั้งสงคราม ที่ใช้อาวุธระหว่างต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา และสงครามเศรษฐกิจที่ใช้อำนาจเงินเป็นตัวการบีบบังคับประเทศคู่สงคราม การดำเนินงานเพื่อสันติภาพของโลก จากหน่วยงานต่างๆ จึงเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก และมีข้อตกลงกันบนแผ่นกระดาษที่เปรียบเสมือนการเขียนรูปเสือให้ไว้กั้ว แต่ตัวตัวโตๆ คือประเทศที่มีทั้งอำนาจเงินและอาวุธพร้อมทั้งกำลังคนก็ทำได้เกรงกลัวต่อรูปนั้นไม่ สันติภาพของโลกจึงเป็นเพียงลมปาก แล้วองค์กรรวมทางศาสนาเช่น สัมมนาศาสนาโลกจึงแสดงบทบาทให้ประจักษ์ โดยให้ศาสนาต่างๆร่วมกันผลักดันก่อตั้งและขอร้องเพื่อให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจทุกรูปแบบให้ความร่วมมือในการสร้างสันติภาพของโลกด้วยกันทุกฝ่าย

Protea ดอกไม้ประจำชาติ ภูเขา Table Mountain และ ปลายสุดแหลม Good Hope

ในการจัดประชุมครั้งนี้ ผู้จัดได้มีการเตรียมตัวในด้านต่างๆล่วงหน้าเป็นเวลา ๒ - ๓ ปี มีผู้ส่งบทความมาขอรวมบรรยายและเสนอผลงานของตนมากกว่า ๑,๐๐๐ คน ซึ่งคณะกรรมการได้คัดเลือกแล้วเหลือ ๔๐๐ คน และบางคนก็มีโอกาสเสนอผลงานมากกว่า ๓ ครั้ง วันแรกที่เปิดการประชุมมีบรรดาผู้สนใจที่ลงทะเบียนล่วงหน้า ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คน แต่พอวันที่ ๒ ของการประชุมมีผู้ลงทะเบียนตลอดงานมากกว่า ๔,๐๐๐ คน ซึ่งยังไม่รวมผู้ที่ลงทะเบียนเพียงบางวันอีกส่วนหนึ่งต่างหาก

หน่วยงานต่างๆ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการที่จะให้ผู้เข้าร่วมประชุมจัดเสนอโครงการเพื่อขอความร่วมมือในการขอรับให้ช่วยเสริมสร้างสันติภาพของโลกมีดังนี้

๑. องค์กรทางศาสนา
๒. องค์กรภาครัฐบาล
๓. องค์กรการเกษตร, กรรมกร, อุตสาหกรรม, และองค์กรทางธุรกิจการค้า
๔. องค์กรทางการศึกษา
๕. องค์กรทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม และทางด้านสื่อสารมวลชน
๖. องค์กรทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์
๗. องค์กรความสัมพันธ์ระหว่างประเทศภาครัฐบาล
๘. องค์กรการปกครองระดับท้องถิ่นและองค์กรชุมชนต่างๆ

สถานที่จัดประชุม

สถานที่จัดประชุม คณะทำงานได้จัดที่ประชุมแยกย้ายกันอยู่ตามจุดใหญ่ ๆ ของเมืองเคปทาวน์ รวม ๗ แห่งด้วยกันคือ

๑. วิทยาลัย Cape Technikon
๒. ศูนย์ประชุมใหญ่ Good Hope Center
๓. อาคารแสดงนิทรรศการ และหอประชุม Civic Center
๔. หอประชุมเก่าของเมือง เคปทาวน์ City Hall
๕. District Six Museum
๖. อาคาร Rober Lesley มหาวิทยาลัยเคปทาวน์
๗. สาธารณะ The Company Gardens

สถานที่จัดประชุม Good Hope Center (บน) และ วิทยาลัย Cape Technikon (ล่าง)

ลักษณะการประชุมประเภทต่าง ๆ

๑. การจัตรายการประจำวัน
๒. การบรรยายเรื่องที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ
๓. การบรรยายทั่วไป , การจัดสัมมนา, และการจัดประชุมปฏิบัติการ แบ่งเป็น
 - การนำเสนอเอกลักษณ์ขององค์กร
 - การเสวนาในหัวข้อต่างๆ
 - การพิจารณาวิกฤตการณ์ของโลก โดยเฉพาะความขัดแย้งในเรื่องต่างๆ
๔. การทำสมาธิ และการร่วมกันอธิษฐานในภาคเข้าก่อนการประชุม
๕. การแสดงออกของกลุ่มแนวร่วมทางศาสนา
๖. การแสดงบนเวที
 - ที่ City Hall
 - ที่ Amphitheater วิทยาลัย Cape Technikon
 - District Six Museum
 - การแสดงบนเวทีใหญ่ Good Hope Center
๘. ศูนย์กลางการนัดพบของผู้เข้าร่วมประชุม (World Cafe) ที่วิทยาลัย Cape Technikon ที่เรียกว่า ที่พบปะ-แลกเปลี่ยนทางความคิดระหว่างผู้นำศาสนา และผู้นำนิกายต่าง ๆ
๙. การจัดนิทรรศการและออกงานขายสินค้า
 ๑๐. การจัดแสดงภาพศิลปะด้านต่างๆ
 ๑๑. การจัดฉายภาพยนตร์และวีดีโอเทป
 ๑๒. การใช้จริยธรรมกับองค์กรทางด้านธุรกิจ
 ๑๓. การจัตรายการสำหรับเยาวชน Next Generations กิจกรรมของคนหนุ่มสาวสำหรับทศวรรษหน้า
 ๑๔. รายการวันเปิดประชุมและวันปิดประชุม

การบรรยายเรื่องที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ (Major Presentations)

เป็นเรื่องที่คณะทำงานมีความเห็นว่าจะมีผู้สนใจเข้าฟังเป็นจำนวนมาก จะจัดให้บรรยายที่ถูกต้อง-โปะเน็นเตอร์ ซึ่งสามารถรองรับผู้ฟังได้ประมาณ ๘,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คน และห้องประชุมแบบเธียเตอร์ ที่วิทยาลัยเคป เทคนิคอนที่จุคนได้มากกว่าปกติ คือ ๕๐๑๐๐ คนขึ้นไป ผลงานเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นของผู้นำทางศาสนา ทางด้านจิตวิญญาณ ผู้นำทางด้านวิชาการสาขาต่าง ๆ และผู้นำในด้านการต่อต้านเรียกร้องสิทธิ-เพื่อชุมชน หรือเพื่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของโลก และอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ที่รับผิดชอบในการดำเนินงาน-ของสัมพันธภาพศาสนาสากล ที่ต้องการเอาผลงานที่หน่วยงานได้ดำเนินไปแล้วมาชี้แจงต่อประชาชนทั่วไป (มีการเสนอผลงานและเรื่องราวต่างๆ มากกว่า ๑๕๐ เรื่อง)

City Hall เมืองเคปทาวน์ (บน) Amphitheater ที่วิทยาลัย Cape Technikon (ล่าง)

การบรรยายเรื่อง “เอกลักษณ์ขององค์กร” (Identity)

รายการนี้จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มของศาสนาและกลุ่มอาชีพต่างๆ ได้แสดงออกซึ่งจุดยืนของตน เช่น

- เราหรือหน่วยงานของเราเป็นใคร
- เรามีความเชื่ออย่างไรและอะไรคือหลักในการปฏิบัติของเรา
- เราทำการเผยแพร่ธรรมะ/หลักธรรมของเราอย่างไร
- อะไรคือความหวังของเราในอนาคต
- แนวคิดที่เราอยากจะนำเสนอแก่ชาวโลกนั้น คืออะไร เพื่อที่จะให้เกิดสันติภาพขึ้นในโลกนี้ (มีผู้นำเสนอเรื่องราวต่างๆ มากกว่า ๕๐๐ เรื่อง)

การเสวนาเรื่องต่างๆ (Dialogue)

หัวข้อที่นำมาเสวนากันประกอบด้วยหมวดหมู่ใหญ่ๆ ดังนี้

- การดำเนินงานของศาสนาต่างๆ ในชุมชน

วิเคราะห์ท่าสอนของวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ กลั่นกรองและรวมให้รับรู้ในคำสอนจริยธรรมสากล ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความสามัคคีระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และระหว่างมนุษย์กับโลก

- การดำเนินงานของกลุ่มจิตวิญญาณในชุมชน

ให้เน้นความสนใจในเรื่องของกระบวนการมากกว่าในเรื่องของเหตุการณ์ ให้ติดตามข่าวของการแก้ไขปัญหา และความก้าวหน้าของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์

ให้ปฏิบัติต่อศาสนาต่างๆ ด้วยความเข้าใจและความเคารพให้มากขึ้น อีกทั้งพัฒนาด้านทักษะของบุคลากรให้ติดตามศึกษาความหลากหลายของประชากร วัฒนธรรม และศาสนาของโลกในทางที่มีความหมาย

- ความแตกต่างด้านความเชื่อถือทางศาสนา เท่าที่มีการปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันของชุมชนต่างๆ

ให้ประชาคมระหว่างศาสนาเป็นผู้สนับสนุนหลักคำสอนทางศาสนา และเพื่อประชาชนผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาสของโลก ให้มีการพิจารณาทางเลือกสำหรับคนจน โดยมีการพิจารณาทั้งในกลุ่มของศาสนาเอง และระหว่างกลุ่มศาสนากับภาครัฐบาลและภาคธุรกิจการพาณิชย์

- ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรมทางศาสนา ขององค์กรต่างๆ เช่น

- จากสถาบันธุรกิจ และการพาณิชย์

ยึดมั่น ในการลงทุนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และรูปแบบของความเจริญเติบโตที่รับผิดชอบต่อระบบนิเวศวิทยา ต้องทำงานร่วมกับรัฐบาล เพื่อหาทางแก้ปัญหาวิกฤตการณ์หนี้สิน และความยากจนของคนส่วนใหญ่ของโลก

การแสดงศิลปวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ บริเวณเวทีกลางแจ้ง Amphitheater

- จากภาครัฐบาล

กำจัดการกีดกันทุกอย่างที่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับเชื้อชาติ เพศ ศาสนา และเผ่าพันธุ์ของมนุษย์
ต้องใช้เวลาให้มากที่สุดในเรื่องการสร้างสันติภาพ ให้เท่าเทียมกับเหมือนการเตรียมสงคราม

- จากองค์กรการศึกษา

สร้างโครงการใหม่ทางการศึกษา เพื่อให้มีการร่วมกับระดับมหาวิทยาลัยในการใช้ทรัพยากร
บุคลากร และผู้เชี่ยวชาญ

ควรเพิ่มคณะภาควิชาใหม่เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อสันติภาพในระดับมหาวิทยาลัยเพื่อฝึกเยาวชนชาย-
หญิงในการสร้างสันติภาพ

- จากองค์กรทางวิทยาศาสตร์

- จากองค์กรด้านสื่อสารมวลชน

ฯลฯ

- การเสวนานั้น มุ่งหวังที่จะให้ผู้เข้าร่วมเสวนาตั้งคำถามต่างๆ ต่อผู้นำเสนอเรื่อง เช่น

- เรามีผลประโยชน์ร่วมกันอย่างไรในเรื่องเหล่านั้น

- เรามีความเชื่อในหลักการที่เหมือนกันอย่างไร

- เรามีความแตกต่างกันในเรื่องของความเชื่ออย่างไร และเพราะอะไร

- เราควรจะทำสิ่งใดบ้าง ที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา

- เราจะทำให้ผู้อื่นเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในหลักการของเราได้อย่างไร

ฯลฯ

(ในแต่ละวันระหว่างวันที่ ๒ - ๗ ธันวาคม ๑๙๙๙ จะมีผู้นำเสนอเรื่องต่างๆ ประมาณ ๓๐ หัวข้อ และเมื่อรวม-
แล้วมีการเสวนากันมากกว่า ๑๕๐ หัวข้อ)

การบรรยายเรื่องเกี่ยวกับด้าน วิกฤตการณ์ของโลก (Critical Issues)

หัวข้อที่นำมาบรรยายส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆ ทั่วโลกที่มีความขัดแย้งและภัยสงคราม-
โดยมิได้มีการประกาศสงครามเป็นทางการ และเรื่องที่ทำมาให้เกิดเพื่อเป็นการเตรียมตัวเพื่อให้ความพร้อม-
ในการก้าวเข้าสู่ศตวรรษใหม่ เช่น

- สันติสุขกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมโดยทั่วไป

- สังคมกับความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ

- สิทธิของมนุษยชนในด้านต่างๆ และการเรียกร้องสิทธินั้นๆ

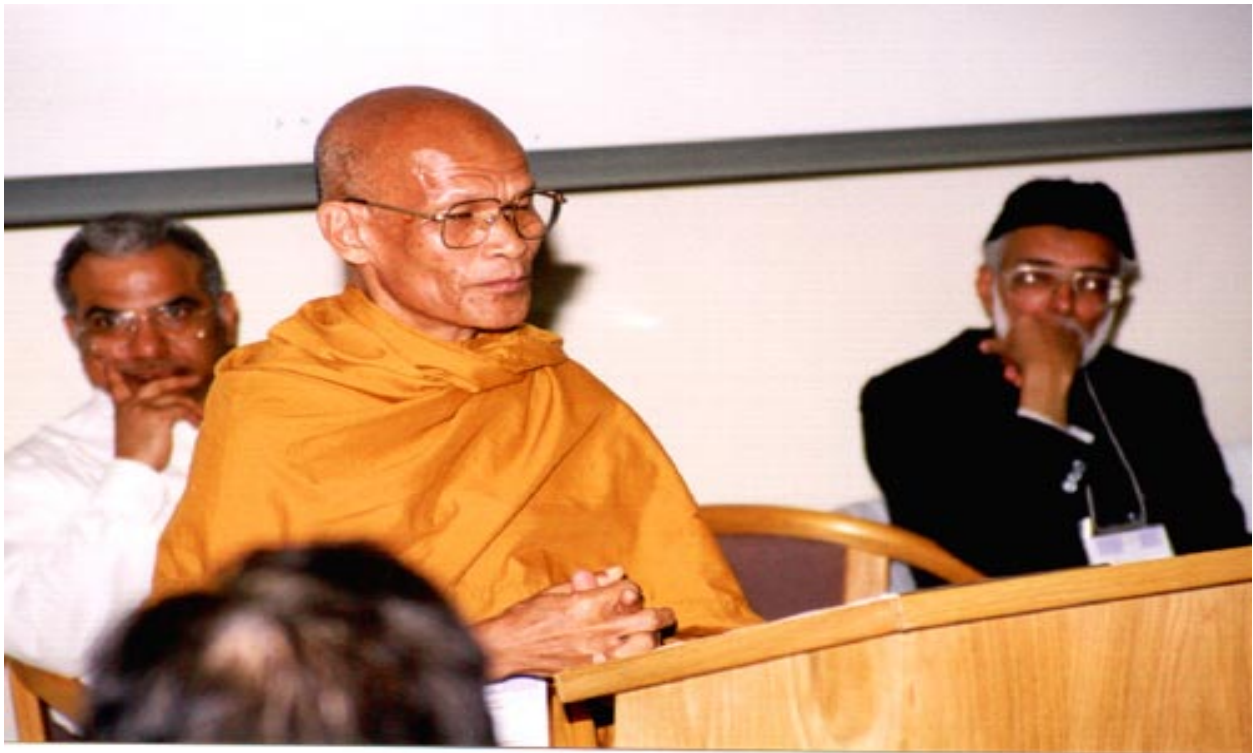
- การประสานสัมพันธ์ขององค์กรต่างๆ เพื่อระงับความขัดแย้งและความรุนแรงที่เกิดขึ้น

- สังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์

- ปัญหาด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของโลก

การเสวนาเรื่องต่างๆ (Dialogue) ในระหว่างกลุ่มผู้นำศาสนา

-คุณค่าของจริยธรรม

ฯลฯ

(มีเรื่องต่างๆ ที่นำมาเสนอมากกว่า ๒๐๐ หัวข้อ)

การจัดแบ่งเวลาในการบรรยาย แบ่งเป็นภาคเช้า ภาคบ่าย และภาคค่ำ

ภาคเช้า เริ่ม ๙.๐๐ - ๑๐.๐๐, ๑๐.๐๐ - ๑๑.๐๐, ๙.๐๐ - ๑๑.๐๐, ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ และ ๑๑.๐๐ - ๑๒.๐๐ น.

ภาคบ่าย เริ่ม ๑๔.๐๐ - ๑๕.๐๐, ๑๔.๐๐ - ๑๖.๐๐, ๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐, ๑๕.๐๐ - ๑๗.๐๐ และ ๑๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.

ภาคค่ำ เริ่ม ๑๘.๐๐ - ๒๒.๐๐ น (เป็นรายการแสดงบนเวทีใหญ่ที่ภูตโสปเซ็นเตอร์ สลับกับการบรรยายรายการพิเศษ)

การให้เวลาแก่ผู้เสนอผลงาน ๑ หรือ ๒ ชั่วโมงนั้น คณะทำงานเป็นผู้พิจารณาถึงคุณลักษณะของเรื่องที่จะนำเสนอ รวมทั้งรูปแบบต่างๆ ของการบรรยายที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ซึ่งหากจะศึกษาจากตารางการบรรยาย จะเห็นว่าบางรายการจะระบุไว้ในการบรรยายหลัก และระบุไว้ในรายการเสวนาอีกส่วนหนึ่งด้วย หรือเมื่ออยู่ในรายการหลักแล้วก็ระบุไว้ในรายการเอกลักษณ์อีกแห่งหนึ่งด้วยเช่นกัน

บทบาทในการเข้าร่วมประชุมสภาศาสนาโลก

บทบาทของพระสงฆ์ไทยและผู้แทนจากประเทศไทย

๑. พระมหาธีร พึงแจ่ม, Ph.D

- ร่วมเสวนาในวันที่ ๒ ธันวาคม ๑๙๙๙ . เรื่อง Cooperation for a Just and Peaceful World:

Muslim and Buddhist Relation in the World Today

- เสนอการบรรยายหมวด “เอกลักษณ์” ในวันที่ ๓ ธันวาคม ๑๙๙๙ เรื่อง Meditation for World Peace

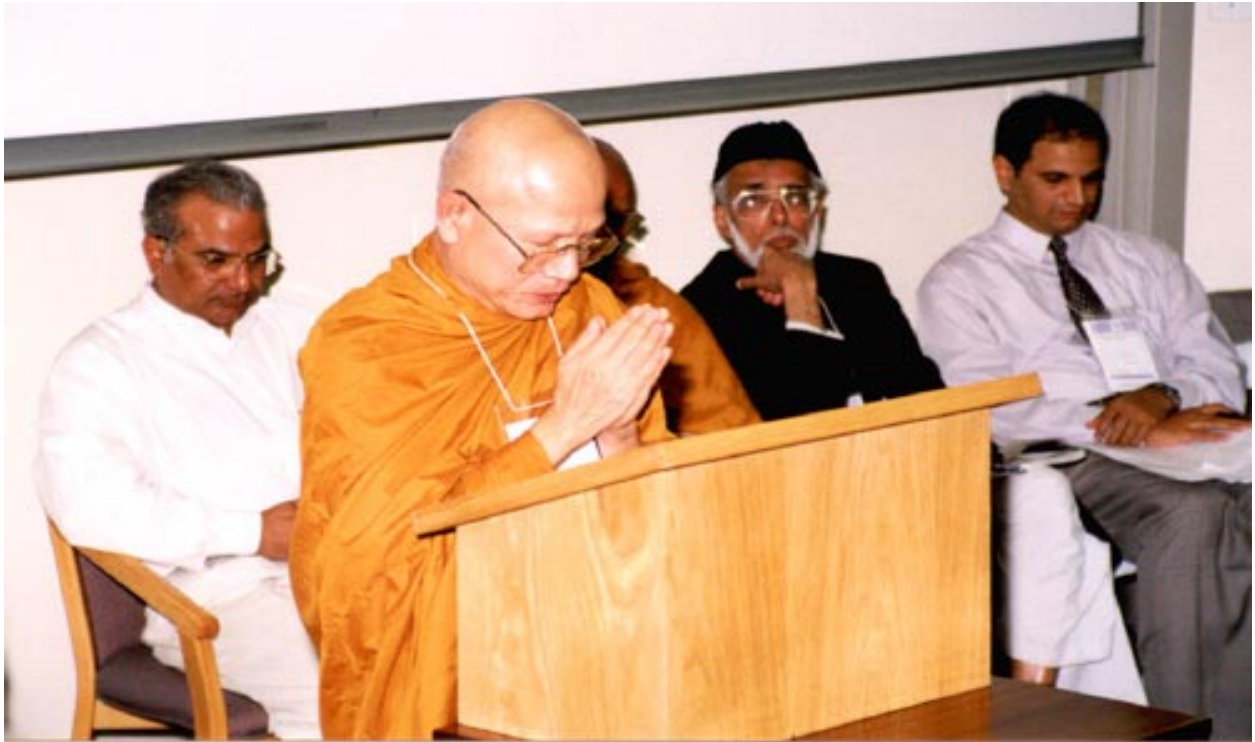
- ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๑๙๙๙ เรื่อง Testimonies To Mutual Irradiation

- เสนอการบรรยายหลัก ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๑๙๙๙ เรื่อง Buddhist Ethic for World Peace

- ร่วมเสวนาในวันที่ ๕ ธันวาคม ๑๙๙๙ เรื่อง New Perspective on Nonviolence: An Interfaith Dialogue on Prayer and Meditation

๒. พระครูเศรษฐกิจ สมาธิโต

- ร่วมเสวนาในวันที่ ๒ ธันวาคม ๑๙๙๙ ในรายการเดียวกันกับ พระมหาธีร พึงแจ่ม

การบรรยายเรื่อง “เอกลักษณ์ขององค์กร” (Identity) ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

๓. พระอารีย์ อภิญาโณ

-ร่วมเสวนาในวันที่ ๒ ธันวาคม ๑๙๙๙ ในรายการเดียวกันกับ พระมหาขึ้น และพระครูเศรษฐกิจ แต่ได้ถือโอกาสนี้เสนอเรื่อง **The Virtue of Fraternal Living in Unity**

หมายเหตุ *

เนื่องจากพระอารีย์ส่งเอกสารให้คณะทำงานล่าช้า จึงไม่มีชื่อและรายการบรรยายในหนังสือคู่มือการประชุม เมื่อไปถึงเมืองเคปทาวน์ ต้องไปขอร้องให้เขาจัดรายการบรรยายให้ แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะมีผู้บรรยายมากกว่า ๔๐๐ คน ผู้รับผิดชอบในการต้อนรับวิทยากรเสนอแนะว่า ขอให้ไปร่วมกับคณะผู้เสนอผลงานจากกลุ่มเดียวกัน และพระครูเศรษฐกิจ ท่านต้องกลับก่อน ท่านจึงให้โอกาสบรรยายแทนท่าน

๔. อาจารย์ ส.ศิริรักษ์

-ร่วมบรรยายในรายการหลัก ในวันที่ ๗ ธันวาคม ๑๙๙๙ เรื่อง **Buddhist' Christian Theological Encounter and Global Problems**

-ร่วมต้อนรับองค์ดาไล ลามะ บนเวทีบรรยายกับผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นๆ

-ร่วมอธิษฐานปิดการประชุม ในฐานะผู้แทนจากประเทศไทย และพระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท

๕. ดร.ทวีวัฒน์ ปุณฺทริกวิวัฒน์ จากมหาวิทยาลัยมหิดล

-ร่วมบรรยายในรายการหลักในวันที่ ๘ ธันวาคม ๑๙๙๙ เรื่อง สัทธิตตริฯ

ดร.ทวีวัฒน์ เป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัยมหิดล ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ทำงานวิจัยเรื่องนี้ และได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา ให้นำผลงานนี้มาเสนอต่อที่ประชุม

การจัดนิทรรศการของสมาชิกราชภัฏไทยในสหรัฐอเมริกา

ในการประชุมสภาศาสนาโลกครั้งนี้ กิจกรรมการเผยแพร่พระพุทธศาสนาอย่างหนึ่งก็คือการจัดนิทรรศการแสดงผลงานการเผยแพร่ของวัดต่าง ๆ ในเครือสมาชิกราชภัฏไทยฯ ในการจัดครั้งนี้พระมหาณัด อัจฉริยะ ได้รับมอบหมายจาก พระมหาขึ้น เฟิงแจ่ม หัวหน้ากลุ่มผู้นำเข้าร่วมประชุม โดยการเห็นชอบของพระราชกิตติเวที ประธานสมาชิกราชภัฏไทยในสหรัฐอเมริกา โดยได้นำสิ่งต่าง ๆ ไปแสดง และแจกจ่าย ในงานตั้งรายการต่อไปนี้

๑. จัดพิมพ์หนังสือ **The Buddhist Ethics for the World Peace** จำนวน ๕๐๐ เล่ม โดยวัดไทย-กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

๒. พระพุทธรูป ของวัดไทยกรุงวอชิงตัน, ดี.ซี. ขนาด ๙ นิ้ว ๑ องค์ (มอบให้แก่ศูนย์ปฏิบัติธรรม **Bhramma Vihara** ของเมือง Cape Town)

การจัดนิทรรศการของสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา ที่อาคาร Civic Center
พระมหานัด อุตตจาร์, พระอารีย์ อภิญาโน, พระราชกิตติเวที, พระมหาประชัน ชุตินฺธโร

๓. ธงธรรมจักร, ธงชาติไทย, ธงปัญญาสีล อย่างละ ๑ ผืน จากวัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.
๔. ป้ายโปสเตอร์ขนาดใหญ่ความกว้าง ๒ เมตร ยาว ๕ เมตร เขียนเป็นภาพน้ำตก และมีข้อความว่า “May Peace always be in your Hearts” ด้านล่างเขียนว่า The Council of Thai Bhikkhus in USA. จัดทำโดย พระมหานัด อุตถจารี
๕. ป้ายชื่อสมาชิกรัฐสภาไทยในสหรัฐอเมริกาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความกว้าง ๑.๕๐ เมตร ความยาว ๓ เมตร จัดทำโดยพระมหาวรชัย วรเมธี
๖. แผ่นพับ ประวัติวัดไทยกรุงวอชิงตัน, ดี.ซี. และ ข้อมูลเกี่ยวกับพุทธศาสนา จำนวน ๑,๕๐๐ ฉบับ
๗. ม้วนวีดีโอเทป เรื่องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา และกิจกรรมต่าง ๆ จำนวน ๑๑ ม้วน
๘. หนังสือชุดข้อเขียนจากความคิดหลวงตาชี จำนวน ๗ ชุด ๆ ละ ๕ เล่ม (for display only) แจกร้านอาหารไทย 6 ร้านในเครือร้านอาหารวังไทย ในเมืองเคป ทาวน์
๙. หนังสือสวดมนต์ภาษาไทย /ภาษาอังกฤษ ฉบับของวัดไทยกรุงวอชิงตัน, ดี.ซี. จำนวน ๑๐ เล่ม
๑๐. เทปสวดมนต์ทำวัตรเช้าเย็น ภาคภาษาบาลี(ไทย) ของวัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. จำนวน ๑๐ ม้วน
๑๑. เทปบรรยายพุทธประวัติ “The Life of Buddha” โดย พระมหาชื่น เฟ็งแจ่ม จำนวน ๑๐ ม้วน
๑๒. หนังสือภาษาอังกฤษ จากวัดพุทธวิหานานาชาติมิดเวสต์ จำนวน ๕๐ เล่ม
๑๓. ภาพโปสเตอร์ประเพณีไทย เขียนบนผ้าขนาด ๑x๑.๕ เมตร จากวัดพุทธวิหานานาชาติมิดเวสต์
๑๔. ภาพถ่ายกิจกรรมของวัดพุทธวิหาร ฯ และพระมหาชื่น กับ สภาศาสนาโลก ขนาด ๘ x ๑๐ นิ้ว จำนวน ๒๐ ภาพ
๑๕. ภาพถ่ายกิจกรรม งานวิสาขบูชานานาชาติ ที่วัดไทยฯ ดี.ซี. และภาพกิจกรรมของวัด ขนาด ๘ x ๑๐ นิ้ว จำนวน ๑๕ ภาพ
๑๖. ภาพถ่ายกิจกรรมต่าง ๆ ของวัดไทยฯ ดี.ซี. ขนาด ๘x๖ จำนวน ๕๐ ภาพ
๑๗. ภาพโปสเตอร์เกี่ยวกับประเทศไทย และพุทธสถาน ขนาด ๒x๓ นิ้ว จำนวน ๕ แผ่น
๑๘. หนังสือ “A Buddhist Solution for the Twenty-first Century “ ของพระธรรมปิฎก จัดพิมพ์โดยสมาชิกรัฐสภาไทยในสหรัฐอเมริกา นำไปแจกโดย ประธานสมาชิกรัฐฯ จำนวน ๑๐๐ เล่ม
๑๙. หนังสืออนุสรณ์งานทอดกฐินวัดพุทธสามัคคี เมือง Chistchurch New Zealand โดยพระครูเศรษฐกิจ สภาหิโต จำนวน ๑๐๐ เล่ม และหนังสือประวัติหลวงพ่อดโต วัดอินทรวีหาร จำนวน ๑๐๐ เล่ม
๒๐. หนังสือ ภาษาอังกฤษ จำนวน ๑๐ เล่ม จากวัดพุทธาวาส ฮิวส์ตัน โดยพระมหาประชัน ชุตินธโร

สิ่งของทั้งหมดนี้ได้จัดแสดงที่อาคารชั้น ๒ ของตึก Civic Center ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ถึงวันที่ ๔ ธันวาคม ได้รับความสนใจจากประชาชนผู้เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก และของทั้งหมดได้แจกจ่ายไปทั้งหมดโดยเฉพาะหนังสือและเทปธรรมะ และบางส่วนได้มอบให้ศูนย์ปฏิบัติธรรม Bhramma Vihara ของเมือง Cape Town

ผู้เข้าร่วมประชุมจากกลุ่มศาสนา และลัทธิต่าง ๆ (บน) ชาวพื้นเมืองของแอฟริกา (ล่าง)

A Call to Our Guiding Institutions

ข้อเรียกร้องต่อสถาบันชั้นนำ

ข้อเรียกร้องต่อสถาบันศาสนา และทางจิตวิญญาณ (The Call to Religion and Spirituality)

ศาสนา สันติภาพ และความยุติธรรม (Religion, Peace, and Justice)

ยอมรับในบทบาทของความเชื่อและการปฏิบัติทางศาสนาทั้งในอดีตและปัจจุบันเกี่ยวกับความไม่ยุติธรรม และความขัดแย้งทะเลาะวิวาท ให้มีการยึดมั่นในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้วยหลักความยุติธรรม และหลักอหิงสธรรม

1. ยุติความรุนแรงและการขัดแย้งระหว่างศาสนาต่างๆ
2. ขยายการรับรู้และความเข้าใจในประเพณีปฏิบัติของแต่ละคน ให้รวมถึงมนุษย์ทุกคนและสิ่งมีชีวิตอื่นๆ โดยไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะกลุ่มหรือคณะของตน
3. เข้าไปมีส่วนร่วมในการตรวจสอบอย่างต่อเนื่องในเรื่องของค่านิยมและการสอนเพื่อหลีกเลี่ยงสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกแยกและความเข้าใจผิดต่างๆ
4. ยอมรับในการใช้หลักอหิงสธรรมในการแก้ไขข้อขัดแย้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ
5. เรียกร้องให้นครเยรูซาเล็มเป็นเมืองศักดิ์สิทธิ์สำหรับประชาชนทุกความเชื่อและทุกศาสนา และให้เป็นตัวอย่างของพลังทางศาสนาที่ทุกคนมาเพื่อความดีร่วมกัน
6. ให้มีการพูดต่อต้านเกี่ยวกับความอยุติธรรมทางเศรษฐกิจด้วยความเห็นร่วมกันของทุกศาสนา
7. ให้มีการตรวจสอบอย่างจริงจังและด้วยความซื่อสัตย์เกี่ยวกับบทบาททางภาคปฏิบัติของบางลัทธิ-และบางประเพณีในศาสนาที่มีการเอารัดเอาเปรียบในรูปแบบต่างๆ
8. ดำเนินงานเพื่อยุติความไม่ยุติธรรมที่เกิดจากระบบการปกครองแบบคณะหรือการปกครองแบบโบราณ
9. ยุติการแบ่งแยกและการกีดกันทางเพศที่อ้างในนามศาสนา
10. ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างชนรุ่นต่างๆ เกี่ยวกับศาสนาและสังคมในส่วนรวม

ความสัมพันธ์ปรองดองระหว่างศาสนา (Interreligious Harmony)

1. ประกาศอย่างเป็นทางการในการให้ความเคารพต่อประเพณีปฏิบัติทางศาสนาอื่นๆ
2. ส่งเสริมการศึกษาระหว่างศาสนาสำหรับนักบวชและผู้นับถือศาสนาต่างๆ
3. พัฒนาศูนย์การศึกษาศาสนาระหว่างประเทศ รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์ Internet
4. ยึดมั่นในการส่งเสริมการเรียนรู้ การติดต่อ การพูดคุย ความเข้าใจ ความเคารพ และการร่วมมือระหว่างศาสนาต่างๆ
5. ให้มีการพิจารณาใหม่เกี่ยวกับการเปลี่ยนความเชื่อและศาสนา

6. เกลิมฉลองในเรื่องของความแตกต่าง
7. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมหรือกลุ่มศาสนา และระหว่างผู้นำทางศาสนา

ศาสนากับการให้ (Religion and Giving)

1. ส่งเสริมบริการต่อครอบครัวของมวลมนุษยและต่อสังคมโลก ในฐานะที่เป็นการรับรองความเชื่อทางศาสนา พุคและกระทำเพื่อความถูกต้องและเป็นธรรม และต้องมีชีวิตประจำวันที่มีความเชื่อและศรัทธาอย่างเป็นผู้ใจกว้าง
2. ยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้ที่ยากจนและอ่อนแอของโลก
3. พัฒนาแผนปฏิบัติงานในการให้ความช่วยเหลือสังคมมนุษย์และโลกทั้งภายในและในระหว่างกลุ่มศาสนาต่างๆ

ศาสนาและความยั่งยืน (Religion and Sustainability)

1. ยึดมั่นในแผนปฏิบัติงานร่วมกันภายในและระหว่างศาสนาเพื่อการส่งเสริมควบคุมประชากรให้มีความรับผิดชอบ
2. ให้มีการประกาศทางศาสนาอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์ของโลกและของทุกชีวิต
3. ให้มีการรวบรวมคำสอนของศาสนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาระบบนิเวศวิทยาอย่างยั่งยืน

ศาสนากับปัญญา (Religious and Spiritual Wisdom)

1. รับรองและเผยแพร่เอกสาร Towards a Global Ethic (มุ่งสู่จริยธรรมโลก)
2. ส่งเสริมวิญญานของความสัมพันธ์ที่ปรองดองรวมทั้งการปฏิบัติและความสำนึกบนพื้นฐานของความเชื่อทางศาสนา
3. สนับสนุนให้ผู้นำทางศาสนาของโลกทำตัวเป็นแบบอย่าง ทั้งในส่วนรวมและแต่ละบุคคล เพื่อช่วยถ่ายทอดคำสอนทางศาสนาต่างๆ
4. ดำเนินงานรวบรวมคำสอนของศาสนาต่างๆ ในส่วนที่เป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่โลกเผชิญอยู่ในช่วงที่กำลังเปลี่ยนจากศตวรรษหนึ่งไปสู่อีกศตวรรษหนึ่ง
5. สอนให้มีการให้อภัยและให้มีการเคารพต่อกัน

ความต้องการพื้นฐาน – ทุกคนต้องการที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม

1. การเปลี่ยนจิตใจของประชาชน
2. การฟื้นฟูนิสัยและจิตใจของประชาชน
3. มนุษย์ทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม

4. มนุษย์จำเป็นต้องได้รับสิทธิต่างๆ ในฐานะที่เป็นผลรับมากกว่าวิธีการ
5. กฎระเบียบที่มีคุณค่า

The Call to Government **ข้อเรียกร้องต่อรัฐบาล**

การดำเนินงานเพื่อสันติภาพ(The Pursuit of Peace)

1. นำเงินกองทุนเพื่อสาธารณชนจากการทหารมาใช้ในการศึกษา การส่งเสริมสุขภาพ และการให้โอกาสแก่ผู้มีความจำเป็นทุกคน
2. สละเวลา พลังงานและทรัพยากรเพื่อสันติภาพ ให้เท่าเทียมกับการสละเวลาให้กับวัตถุประสงค์ทางการทหาร
3. ลดค่าใช้จ่ายทางการทหารเพื่อนำไปสนับสนุนความจำเป็นทางด้านสังคม
4. กำจัดการไร้ทุนระเบิดและอาวุธที่ไร้ทำลายอย่างร้ายแรง
5. ตอบสนองต่อการพัฒนาคณะทำงานด้านศาสนาเพื่อให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาและสร้างเสริมสิทธิทางด้านสังคม เศรษฐกิจและศาสนา
6. ยึดมั่นในการลดอาวุธโดยสันติ รวมทั้งการกำจัดการล้างเผ่าพันธุ์ การกดขี่ และการทำลายกลุ่มคนบางกลุ่ม
7. จัดทำความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการแก้ไขข้อขัดแย้งโดยวิธีอหิงสกรรมหรือการไม่ใช้ความรุนแรง
8. กำจัดการไร้อาวุธสงครามทุกชนิด
9. จัดให้มีทุนและการสนับสนุนการศึกษาเพื่อสันติภาพ
10. ยุติการผลิตและการขายอาวุธโดยรัฐบาล

The Call to Education **ข้อเรียกร้องต่อสถาบันการศึกษา**

การศึกษาและเรื่องที่เป็นปัญหา (Education and the Critical Issues)

1. พัฒนาโปรแกรมในทุกระดับเพื่อสอนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญห พุทธิกรรมทางจริยธรรม ค่านิยมของมนุษย์ขั้นพื้นฐาน และการเคารพต่อทุกวัฒนธรรม ศาสนา และชีวิต
2. แนะนำหลักสูตรด้านความแตกต่างทางศาสนาและวัฒนธรรมในทุกระดับการศึกษา
3. ให้การศึกษาเรื่องสันติภาพและอหิงสกรรม ตั้งแต่เริ่มแรกในขั้นพื้นฐาน และพัฒนาหลักสูตร-

บันทึกวาทะในระดัภวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับเรื่องสันติภาพ
อหิงสธรรม และการแก้ไขข้อขัดแย้ง

4. จัดหลักสูตรเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการพึ่งพาซึ่งกันและกัน – โลกเดียวกันและระบบ-
นิเวศวิทยาเดียวกัน นอกจากนี้ให้ม้หลักสูตรภาคบังคับในเรื่องนิเวศวิทยาและการพัฒนาอย่าง-
ยั่งยืน ตั้งแต่ระดับประถมจนถึงมหาวิทยาลัย
5. จัดโปรแกรมการศึกษาเกี่ยวกับการรู้จัก ใช้พลังงานจากหลายแหล่งจากระดับประถมศึกษาจนถึง-
ระดับวิทยาลัย อีกทั้งให้มีการจัด โปรแกรมที่เน้นด้านการใช้ทรัพยากรอย่างมีความรับผิดชอบ
6. พัฒนาศูนย์การศึกษาด้านอหิงสธรรม และหลักสูตรสำหรับนักวิชาชีพ
7. เริ่มให้มีการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เกี่ยวกับวิชาด้านสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อ-
นิเวศวิทยา
8. จัดให้มีการสัมมนาในเรื่องที่เป็นปัญหาในมุมมองทางด้านศาสนา
9. เน้นการศึกษาเพื่อความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมต่างๆ
10. จัดการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและอหิงสธรรมในทุกุระดับชั้นของการศึกษา
11. พัฒนาโปรแกรมการศึกษาด้านสันติภาพในทุกโรงเรียน

คุณค่าทางการศึกษา (Values Education)

1. พัฒนาโปรแกรมเพื่อการสร้างอุปนิสัยที่ดี บนพื้นฐานของค่านิยมร่วมกันจากศาสนาและสติ-
ปัญญา
2. สนับสนุนความเป็นราษฎรของท้องถิ่นและของโลกร่วมกัน
3. เสริมสร้างบรรยากาศทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมการทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยม เชื้อชาติ
และคุณธรรม
4. ส่งเสริมการให้ความเคารพต่อทุกคนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์
เพศ หรือ ศาสนา
5. สนับสนุนให้มีการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์
6. ให้มีการนำโปรแกรมไปปฏิบัติในทุกุระดับ ในหลายๆ ฝ่าย ในระดับที่แตกต่างกัน และอย่าง-
มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
7. เน้นความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่มีต่อคนรุ่นต่อไป

การศึกษาระหว่างศาสนา (Interreligious Education)

1. ให้มีการสอนศาสนาเปรียบเทียบในโรงเรียน และส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับศาสนาและ-
ประเพณีทางศาสนาต่างๆ ของโลก
2. จัดสร้าง รัฐสภาศาสนาโลก ระดับย่อยในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย

3. ให้มีการนำเรื่องทางศาสนาเข้ามาในการศึกษา
4. ให้มีการพัฒนาในระบบมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับแนวทางในการศึกษาถึงความแตกต่างทางศาสนา- และประเพณี การเน้นถึงความเชื่อทางศาสนาที่เป็นไปได้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อต่างศาสนา
5. จัดเตรียมและเผยแพร่ทศรูปเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมต่างๆ ของโลก อย่างที่เที่ยงตรง- และให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้โดยให้รวมถึงข้อเขียนทางด้านการพัฒนาสติปัญญาและ- การตอบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในปัจจุบัน
6. ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนครูและผู้นำทางศาสนาในระหว่างประเทศ

การศึกษาและวัฒนธรรม (Education and Culture)

1. ส่งเสริมการให้รู้หนังสือโดยทั่วถึงกัน
2. ให้มีกองทุนและสนับสนุนในการศึกษาเกี่ยวกับประเพณีทางศาสนาของโลก
3. ส่งเสริมวิชาศิลปศาสตร์และการแสดงออกเพื่อการสร้างสรรค์ในรูปลักษณะต่างๆ
4. ร่วมงานกับองค์กร NGO และสถาบันต่างๆ ในสังคมพลเรือน
5. ชี้แนะ ร่วมมือ และช่วยเหลือ ในการสร้างโครงการระดับท้องถิ่นเพื่อความอยู่ดีกินดีของ- ประชาชน

การบริการชุมชน (Serving the Community)

1. เน้นการศึกษาเพื่อทุกคนในทุกกลุ่มอายุ โดยเน้นเป็นพิเศษในเรื่องการบริการชุมชน และการ- ให้ความเคารพในคุณค่าของทุกคนเมื่อเติบโตขึ้นเป็นผู้อาวุโส
2. ให้มีการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการบริการชุมชน
3. ให้ความสำคัญกับโอกาสทางการศึกษาสำหรับคนพิการและผู้เสียเปรียบ
4. ให้การศึกษาแก่ผู้หญิงในระดับเดียวกับที่ให้แก่ผู้ชาย ในทุกวัฒนธรรมของโลก
5. เปิดโอกาสให้กว้างขึ้นสำหรับการศึกษาขั้นสูง โดยการจับปัญหาและอุปสรรคทาง ด้านก- ารเงินและการเรียน
6. ให้การศึกษาแก่ทุกคนเพื่อให้เขาเป็นในสิ่งที่เขาสามารถจะเป็นได้ โดยเฉพาะผู้หญิงและ- ชนกลุ่มน้อย

The Call to Media

ข้อเรียกร้องต่อสถาบันสื่อมวลชน

จริยธรรม ความยุติธรรม และคุณภาพ

1. พัฒนาและประกาศแถลงการณ์เกี่ยวกับจริยธรรมในสื่อมวลชน ให้ครอบคลุมไปถึงทุกวัฒนธรรม และทุกวิชาชีพ รวมถึงการติดตามรายงานข่าวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม สิทธิส่วนบุคคล และมาตรฐานของอาชีพ เช่น คุณสมบัตินของผู้รายงานข่าวที่สามารถจะรายงานข่าวในหัวข้อต่างๆ ได้ถูกต้อง
2. ความมีอิสระของสื่อมวลชนจากการเข้าแทรกแซงโดยภาคธุรกิจเอกชน รัฐบาล หรือลัทธิทางการเมือง
3. ความรับผิดชอบและการตรวจตราข่าวสำรวด้วยตนเอง บนมาตรฐานของส่วนรวมและความดีร่วมกัน
4. เน้นถึงความซื่อสัตย์สุจริตและความน่าเชื่อถือมากกว่าการเขียนข่าวแบบกระพือข่าว
5. รายงานข่าวและโฆษณา โดยการยึดมั่นต่อความมีเกียรติในการให้ความเคารพต่อความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับโลก โดยปราศจากการกีดกันในเรื่องชนชั้น เผ่าพันธุ์ ศาสนา และเรื่องเพศ
6. ยับยั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงและการแสวงประโยชน์ทางเพศ โดยให้ความเคารพต่อเกียรติภูมิของแต่ละบุคคล
7. ให้ความสำคัญต่อการรายงานประเด็นและเหตุการณ์ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม
8. เน้นในเรื่องจริยธรรมสากล และความเข้าใจทางจริยธรรม ตลอดถึงกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางศีลธรรม
9. สอนให้มีความเข้าใจ มีทักษะในด้านการถ่ายทอดหรือในการสื่อสาร
10. ให้อาจารย์ในมุมมองจากหลายๆ ทิศนะต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

การรายงานเกี่ยวกับศาสนา (Coverage of Religion)

1. ควรมีการรายงานข่าวในเรื่องกิจกรรมทางศาสนาในหลายๆ ด้านด้วยผู้สื่อข่าวที่มีการศึกษา และมีความรู้
2. พัฒนาให้มีการติดต่อกับผู้นับถือศาสนาหลายๆ กลุ่ม เพื่อเพิ่มการรายงานข่าวของความพยายามในระหว่างศาสนาที่เป็นทางบวก
3. ให้ความสำคัญต่อการรายงานข่าวทางศาสนาให้มากขึ้น โดยอย่าเอาข่าวทางศาสนาไปไว้หน้าหลัง

4. ให้มีการเสนอข่าวทางความเชื่อและศาสนา ด้วยความเคารพและให้เกียรติอย่างเท่าเทียมกัน โดยส่งผู้สื่อข่าวที่ได้รับการฝึกไปทำข่าว
5. การเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับศาสนา เช่น ศาสนาและจิตใจในประเด็นเรื่องของการความตาย
6. การติดตามข่าวพิธีทางศาสนาของท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขยายความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายในเรื่องวัฒนธรรม
7. การติดตามข่าวทางศาสนาของโลกอย่างแข็งขัน โดยเน้นในการพัฒนาในเรื่องความเชื่อทางศาสนา ให้มีการค้นหาตัวอย่างของการติดต่ออย่างสร้างสรรค์
8. การชี้ให้เห็นถึงท่าทีของศาสนาต่างๆ ต่อปัญหาสำคัญที่โลกเผชิญอยู่

บทบาทที่เหมาะสมของสื่อมวลชน(The Proper Role of the Media)

1. กำจัดการเสนอภาพพจน์ที่ไม่ดีทางวัฒนธรรมและทางศาสนา สนับสนุนให้มีความเคารพซึ่งกันและกัน และเป็นตัวกลางสำหรับความเปลี่ยนแปลงในทางบวกในเรื่องเหล่านี้
2. สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบในเรื่องของอภินิหาร ความเชื่อทางด้านจิตใจและวัฒนธรรมในหลายรูปแบบของการเสนอข่าว (การใช้ความรุนแรง ความสนุกเพลิดเพลินเรื่องเพศ การสร้างภาพพจน์ที่ไม่ดี การเสนอข่าวอย่างผิวเผิน การขาดความลึกในเสนอข่าวทางด้านวัฒนธรรม)
3. การเพิ่มการเข้าถึงสื่อมวลชน และให้มีการสื่อสารกับสื่อมวลชนทั้งสองทาง เพื่อให้ได้มาเพื่อข้อมูลข่าวสาร
4. สร้างสะพานด้วยการแจ้งข่าวต่อสาธารณชนโดยตรงให้มากขึ้นเกี่ยวกับประเด็นและความหวังใจของแต่ละกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม
5. เน้นการสื่อสารในทางลึก และการเปิดกว้างต่อแนวความคิดและความเชื่อทางศาสนาและสนับสนุนให้มีการติดตามข่าวจนถึงที่สุด
6. แสดงภาพของมนุษย์ในทุกแง่มุม
7. การเสนอข่าวและการกระจายเสียงทางสถานีและหนังสือพิมพ์ที่มีการเอากำไร ควรที่จะบริจาคเงินสนับสนุนรายการทีวีเพื่อสาธารณชน
8. ควรออกข่าวในช่วงเวลาที่มีคนดูมาก
9. ให้มีการสอนความเข้าใจเรื่องทักษะของการสื่อสาร

การเน้นถึงการรายงานข่าวในทางบวก (Emphasis on the Positive)

1. ให้มีการเสนอข่าวที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวเกี่ยวกับเยาวชน ควรให้มีการรายงานข่าวในทางบวกมากขึ้น และลดการเน้นข่าวความรุนแรง
2. ศึกษาวิถีในการเฉลิมฉลองและส่งเสริมสนับสนุนเรื่องที่เป็นสิ่งที่ดีต่อสาธารณชน โดยเฉพาะ-

การเน้นในเรื่องเยาวชน
3. เน้นในเรื่องสิ่งที่เป็นไปได้

การรายงานปัญหาที่สำคัญ

1. การเสนอข่าวอย่างมีข้อคิด ในเรื่องที่ถูกดูถูกลงและมีความสำคัญ หรือประเด็นที่มีความเร่งด่วน- ในเรื่องสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา สิทธิมนุษยชน ความยุติธรรม เป็นต้น
2. การเสนอข่าวการพัฒนาของมนุษย์ เรื่องหลักอหิงสาธรรม การศึกษา เรื่องเกี่ยวกับสตรี และระบบนิเวศวิทยา

The Call to Business/Commerce
ข้อเรียกร้องต่อสถาบันธุรกิจและการพาณิชย์

จริยธรรมและค่านิยม (Ethics and Values)

1. พัฒนาวีธีการปฏิบัติทางธุรกิจที่เป็นแนวทางเดียวกันและให้เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง
2. ให้มีวิธีการจ้างงานอย่างยุติธรรมและมีมนุษยธรรมทั้งในประเทศและในต่างประเทศ
3. ให้มีการพิจารณาถึงผลกระทบยาวของรูปแบบการผลิตและของชุมชนซึ่งกลุ่มผู้ผลิตเป็นผู้รับผิดชอบ
4. กำจัดการใช้สัตว์ทดลองในการผลิตสินค้า
5. ยุติการส่งเสริมการชกมวย
6. ยุติการส่งเสริมการผลิตสินค้าที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยจากประเทศผู้ผลิต
7. สร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างกลุ่มและองค์กรต่างๆ ที่ทำงานเพื่อสันติ เพื่อความยุติธรรม เพื่อความเข้าใจระหว่างศาสนา และเพื่อการรักษาระบบนิเวศวิทยาที่ถาวร
8. สนับสนุนให้มีการพิจารณาอย่างมีมนุษยธรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง
9. กำจัดการหลอกลวงในเรื่องการตลาด

การรักษาระบบนิเวศวิทยาที่ยั่งยืน (Ecological Sustainability)

1. สนับสนุนให้บริษัทต่างๆ จัดทำแผนงาน โดยมองไปถึงปี ค.ศ. 2030 โดยให้ตระหนักถึงความ- ต้องการเร่งด่วนในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนมั่นคง
2. ให้มีการคำนึงถึงการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม เมื่อมีการผลิต การแจกจ่าย และการกำจัดของเสีย
3. ให้มีการยอมรับในลักษณะจำเพาะของทรัพยากรของโลก โดยมีการวางแผนและปฏิบัติให้- สอดคล้องกับลักษณะดังกล่าว

4. ยึดมั่นอย่างชัดตรงและเปิดเผยต่อนโยบายความรับผิดชอบในเรื่องสิ่งแวดล้อมทั้งในประเทศและต่างประเทศ
5. การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาระบบนิเวศวิทยา และปัญหาความยุติธรรมทางสังคมอย่างเท่าเทียมกันทั้งในประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาแล้ว
6. สร้างและปฏิบัติตามแนวทางจริยธรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ทั้งในเรื่องของการรักษาความยั่งยืน การอนุรักษ์ และการฟื้นฟู
7. ยุติการแสวงประโยชน์จากระบบนิเวศวิทยาของผู้ที่ด้อยพัฒนธรรมกว่า
8. ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและจากทรัพยากรที่สามารถผลิตใหม่ได้

ระบบสังคมและเศรษฐกิจที่เป็นธรรม (Social and Economic Justice)

1. สนับสนุนระบบความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมสำหรับทุกคน โดยไม่ให้มีการใช้แรงงานเด็ก การใช้แรงงานนักโทษ การใช้แรงงานเยี่ยงทาส เป็นต้น ทั้งนี้ให้มีการให้ค่าตอบแทนและสภาพการทำงานที่ดี
2. ตระหนักถึงความต้องการสำหรับสภาพการทำงานที่ดีและอย่างมีมนุษยธรรม รวมทั้งการได้รับค่าแรงที่เป็นธรรมและเหมาะสม นอกจากนี้ส่งเสริมให้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ
3. พัฒนาวัฒนธรรมของบริษัทเอกชนให้มีความอ่อนไหวต่ออันตรายของการบริโภคของมนุษย์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยให้คำนึงถึงการบริโภคตามความจำเป็นมากกว่าตามความต้องการ
4. เสริมสร้างโอกาสสำหรับผู้ด้อยโอกาส
5. สนับสนุนให้มีการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจเพื่อใช้บังคับให้ภาคธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคม
6. สร้างระบบการกระจายอำนาจให้กับแรงงาน
7. สนับสนุนให้มีการความสัมพันธ์ทางการค้าอย่างเท่าเทียมกันระหว่างประเทศต่างๆ
8. ในการทำการค้าหรือธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้มียอมรับและเคารพในสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง
9. ขยายการปฏิบัติอย่างยุติธรรมและอย่างมีความรับผิดชอบในสถานที่ทำงานและทั่วโลก
10. สร้างโครงการช่วยเหลือเด็ก ในลักษณะที่เข้าถึงและมีการกระจายอำนาจ
11. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและให้ความสนับสนุนกิจกรรมและการปฏิบัติที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม
12. ยึดมั่นในการปฏิบัติและการเคารพในสิทธิมนุษยชน
13. เขาร่วมในการจ้างงานที่ส่งเสริมคุณค่าของมนุษย์ (รวมทั้งการให้ค่าจ้างอย่างเป็นธรรม การกำจัดการแบ่งแยกทางผิว เพศ และศาสนา)

14. ปฏิบัติตามหน้าที่ทางสังคมเพื่ออนุชนรุ่นหลัง
15. ให้มีการจัดหาทุนและการฝึกอบรมสำหรับองค์กรที่ให้บริการทางสังคม

ธุรกิจกับวัฒนธรรม (Business and Culture)

1. แสดงความยึดมั่นต่อสันติภาพ โดยการบริจาคผลกำไรเพื่อการส่งเสริมสันติภาพและความยุติธรรม นอกจากนี้แสวงหาทางเลือกที่ให้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ แทนที่การผลิตอาวุธ
2. ให้ความสะดวกแก่คนงานในเรื่องวัฒนธรรมและศาสนา
3. ส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างทางศาสนาและวัฒนธรรม
4. พัฒนานโยบายของการโฆษณาและการตลาด โดยให้มีการเคารพต่อศาสนาและวัฒนธรรมต่างๆ

สิทธิมนุษยชน (Human Rights)

1. ทำงานเพื่อให้มีการรับรองปฏิญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รวมทั้งให้มีเสรีภาพในการพูด การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องและการแสดงความคิดเห็นทางด้านศาสนา
2. ให้มีการห้ามทั้งโดยกฎหมายและโดยการปฏิบัติเกี่ยวกับการแบ่งแยกในเรื่องเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ เพศ หรือ ศาสนา
3. ให้มีการยกเลิกการเอาเปรียบโลกที่สาม โดยให้มีการใช้กฎหมายระหว่างประเทศและด้านสิ่งแวดล้อม
4. ให้มีการสนับสนุนอย่างแข็งขันในระเบียบวาระเรื่องสิทธิมนุษยชนที่สมบูร์ณ
5. สนับสนุนและส่งเสริมสิทธิของสตรีในทุกประเทศ
6. ให้การยอมรับและเคารพในความแตกต่างในทางศาสนารวมทั้งเสรีภาพในการปฏิบัติ

แนวทางไปสู่อนาคตที่ยั่งยืนและมั่นคง (A Sustainable Course to the Future)

1. ทำงานอย่างแข็งขันเพื่อการคุ้มครองอากาศ น้ำ พื้นดิน และทรัพยากรของโลกในฐานะที่เป็นสมบัติร่วมกันของประชาคมโลก
2. ส่งเสริมการควบคุมประชากรโลก โดยผ่านทางด้านการศึกษา การสนับสนุนจากรัฐบาล และการสาธารณสุข
3. จัดตั้งกระทรวงในระดับรัฐบาลเพื่อการรักษาระบบนิเวศวิทยา

จริยธรรมและค่านิยม (Ethics and Values)

1. ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อให้ความช่วยเหลือสนับสนุนกระบวนการทางการเมือง-

และรัฐบาล

2. ให้ความสำคัญต่อบีวิตและสังฆธรรมเหนืออำนาจ ผลประโยชน์ และตำแหน่ง เมื่อต้องยกร่าง-กฎหมายและจัดระบบทางการเมือง
3. ส่งเสริมให้มีการปรึกษาหารือในสังคมเกี่ยวกับค่านิยมทางด้านความเชื่อทางศาสนา คุณธรรม สังคม และจริยธรรม
4. ให้มีการเปลี่ยนความสนใจของรัฐบาลจากเรื่องอำนาจนิยมมายังเรื่องความรับผิดชอบและความ-มีมนุษยธรรม
5. กำจัดการใช้อำนาจในทางที่ผิดรวมทั้งในเรื่องคอร์รัปชันและความโลภต่างๆ
6. ให้มีการสนับสนุนจากรัฐบาลสำหรับการศึกษาทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม
7. ให้มีการปรึกษาหารือระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายศาสนาเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องการปกครอง-และการบริหารงานของรัฐบาล
8. ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบของรัฐบาล ในการปกป้องคุ้มครองประชาชนและโลก-โดยส่วนรวมในทุกที่และทุกเวลาที่เขาเหล่านั้นอยู่ในฐานะที่ไม่มั่นคงปลอดภัย

การยึดมั่นต่อหลักอหิงสาธรรมและการเคารพต่อชีวิต (Commitment to a Culture of Non-Violence and Respect of Life)

1. การเคารพต่อชีวิต
2. การยุติข้อขัดแย้งด้วยวิธีอหิงสาธรรม
3. กฎระเบียบสากลเพื่อสันติภาพ
4. การลดอาวุธ
5. การศึกษาของเยาวชนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนเกี่ยวกับหลักการอหิงสาธรรม
6. การปกป้อง การอนุรักษ์ และการดูแลเอาใจใส่ต่อสัตว์และพืชพันธ์
7. การอยู่รวมอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับธรรมชาติและระบบจักรวาล
8. สิทธิของเด็กที่จะเข้าถึงการศึกษาและเสรีภาพจากการถูกแสวงประโยชน์

การเปลี่ยนทัศนคติหรือจิตสำนึก (A Transformation of consciousness)

1. แสวงหาข้อยุติที่เหมาะสมต่อข้อขัดแย้งทางด้านจริยธรรมที่ยังเป็นปัญหาโต้เถียงกันอยู่ ทั้งนี้-โดยอยู่บนหลักของหลักการพื้นฐานร่วมกัน
2. การพัฒนาหลักปฏิบัติทางด้านจริยธรรมของวิชาชีพแต่ละด้าน
3. ให้ประชาคมทางศาสนาต่างๆ กำหนดการสอนทางด้านจริยธรรม โดยเฉพาะในเรื่องที่เป็น-ปัญหาสำคัญ

เรื่องทั่วไปที่ควรพิจารณา (General Concerns)

1. เน้นเรื่องการอ่านออกเขียนได้ และความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
2. ใช้เรื่องธรรมชาติเป็นครูของเรา
3. สนับสนุนให้มีความเคารพในความแตกต่างของการปฏิบัติทางศาสนาต่างๆ ในทุกระดับชั้นของ-
ทุกโรงเรียน
4. ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสำคัญของความสัมพันธ์เกี่ยวของระหว่างบ้านกับโรงเรียน
5. เน้นถึงวิธีการทางจริยธรรมและศาสนาในเรื่องระเบียบวินัยทางการศึกษาทั้งหมด
6. ต้องแน่ใจว่าให้มีการรวมทุกเพศเข้าในการศึกษาทุกโปรแกรม
7. ส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิต ไม่เพียงแต่เฉพาะเรื่องการอบรมทักษะการทำงานเท่านั้น
8. ทำงานเพื่อจัดให้เด็กทุกคนทั่วโลก ได้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
9. ให้มีการจัดการประเมินใหม่เกี่ยวกับโอกาสและประสบการณ์ทางการศึกษานอกชั้นเรียน
10. การดำเนินงานเพื่อเชื่อมโยงสันติภาพและหลักอหิงสธรรม พร้อมด้วยหลักประกันความ-
ยุติธรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง
11. ให้มีความพยายามอย่างจริงจังที่จะลดปัญหาปะตากรมของเยาวชนโลก
12. ให้มีการช่วยเหลือผู้ว่างงานและผู้ไร้ที่อยู่อาศัย
13. การยอมรับและพูดถึงความเป็นจริงว่า มนุษย์ส่วนใหญ่โดยเฉพาะผู้หญิงและผู้ด้อยโอกาส
ไม่มีสิทธิมีเสียงที่จะควบคุมวิถีชีวิตของตนเองได้
14. ให้มีการยุติการค้าอาวุธที่มีอำนาจการทำลายล้างสูงระหว่างประเทศ
15. การยอมรับโดยศาสนาต่างๆ ของโลก เกี่ยวกับกระทำผิดที่อาศัยศาสนาบังหน้า ในการหา-
ประโยชน์
16. เพิ่มพูนความเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นของการพึ่งพาซึ่งกันและกันและความเป็นหนึ่งเดียวของ-
ทุกชีวิต
17. การตระหนักว่าการถูกกดขี่ การถูกแสวงประโยชน์ การถูกครอบงำในทุกรูปแบบ เป็นสิ่งที่ไม่-
ยุติธรรม

อนึ่ง ในการขอร้องนั้น ได้แบ่งเป็นการขอร้องต่อหน่วยงานโดยตรง และขอร้องผู้ที่ทำงานในหน่วย-
งานเป็นการเฉพาะเจาะจงไปที่แต่ละบุคคลอีกส่วนหนึ่งด้วย เพื่อให้ช่วยกันพิจารณาถึงบทบาทของหน่วยงาน-
และบทบาทของตนที่เกี่ยวกับปัญหาต่างๆ และขอให้ช่วยหาทางแก้ไขเพื่อให้มีสันติภาพเกิดขึ้นในโลกใน-
ศตวรรษใหม่ที่กำลังก้าวเข้ามา นี้โดยคณะทำงานจากสภามัชชาศาสนาโลกจะได้นำเสนอโครงการต่างๆ ที่เรียกว่า
Gifts of service to the World or gifts Projects ซึ่งได้จากการประชุมสภาครั้งนี้นั้นมากกว่า ๒๐๐ โครงการ
ที่หน่วยงานต่าง ๆ เสนอต่อที่ประชุม Assembly และลงนามร่วมกัน ที่จะนำไปปฏิบัติ และบางองค์กรที่ทำ-
อยู่แล้วก็เร่งขยายงานให้มากขึ้นในการช่วยสังคมให้ได้รับสันติสุข และความช่วยเหลือตามสมควรแก่ฐานะ

การประชุม Assembly

การประชุมสภาศาสนาโลกนี้ ถือว่าเป็นการประชุมที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นโอกาสที่ผู้นำทางศาสนาต่างๆจะได้ทำงานร่วมกัน เพื่อพิจารณาโครงการที่จะนำเสนอต่อหน่วยงานต่างๆ ในการขอรองให้เกิดความร่วมมือในการสร้างสันติภาพของโลก

พระมหากษัตริย์ เฝิงแจ่ม และพระมหากษัตริย์ อัจฉริยะ ได้เข้าร่วมประชุม Assembly ที่หอประชุมใหญ่ Civic Center ในวันที่ ๘ ธันวาคม ภาคเช้า ได้แบ่งกลุ่มย่อยเป็นการประชุมโต๊ะกลมกับกลุ่มผู้นำศาสนาและหัวหน้าองค์กรต่างๆ เพื่อเสนอโครงการต่างๆ ของแต่ละหน่วยงาน และเสนอแนะแนวความคิด เพื่อเป็นข้อปฏิบัติในการประชุมครั้งต่อไป และนำไปปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมเพื่อสันติสุขแก่ชาวโลก

ลักษณะของการประชุม (The Nature of Assembly)

สมาชิกคือที่ชุมนุมของบุคคลจากศาสนา ลัทธิและประเพณีความเชื่อต่างๆ รวมทั้งจากชุมชน องค์กร และกลุ่มระหว่างศาสนาต่างๆ วัตถุประสงค์คือการจัดเวทีให้ผู้ที่เป็นที่เคารพนับถือและผู้ที่มีความสนใจจากวงการศาสนาและความเชื่ออย่างกว้างขวาง มารวมกันเพื่อทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อจะได้สามารถปรึกษาหารือกัน ในประเด็นที่มีความสำคัญต่อประชาคมโลก และเพื่อที่จะหาวิถีทางทั้งของแต่ละคนและในความพยายามร่วมกันเพื่อช่วยขยายหนทางของสันติภาพ การบรรเทาทุกข์ การอนุรักษ์ทรัพยากรในโลก การทำนุบำรุง ความร่วมมือ สำนานสามัคคีและความเข้าใจอันดีระหว่างกันทั่วโลก

สมาชิกมีความเข้าใจดีว่าสมาชิกแต่ละคนของสมาชิกในสถานะอย่างเป็นทางการในองค์กรของตน อาจจะไม่สามารถให้การรับรองอย่างเป็นทางการต่อเอกสารสุดท้าย Call ที่สมาชิกเสนอออกมาและที่สภาอาจให้การรับรองต่อไปได้ สมาชิกสมาชิกอาจได้รับการร้อง ขอเพียงว่าให้เสนอมุมมองในทัศนะของแต่ละประเพณีเพื่อนำไปใช้กระบวนการยกย่องและการขัดเกลาเอกสาร The Call ต่อไป ทั้งนี้หากสมาชิกใดต้องการที่จะลงนาม ก็สามารถกระทำได้ในเอกสารฉบับสุดท้าย

The Call to Our Guiding Institutions ครอบคลุมถึงการเรียกร้องให้มีการติดต่ออย่างสร้างสรรค์ระหว่างศาสนาต่างๆ ของโลกกับสถาบันชั้นนำต่างๆ ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อวิถีชีวิตของมนุษยชาติ เอกสาร The Call ซึ่งเป็นความร่วมมือกันระหว่างกลุ่มสมาชิก จะเป็นการเชิญชวนให้มีการค้นหาแนวคิดใหม่สำหรับอนาคตที่เป็นไปได้และให้มีการค้นพบและปฏิบัติตามวิถีใหม่ของการติดต่อ ร่วมมือ และดำเนินการร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ นั่นคือ ขี้ถึงปัญหาที่มนุษยชาติกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้

สาระสำคัญที่ถูกรวมเข้าไปในเอกสาร The Call ฉบับสุดท้าย ได้แก่ สันติภาพ การแสวงหาการแก้ไขปัญหามนุษยชาติด้วยหลักอหิงสาธรรม ความยุติธรรมของสังคม ความยั่งยืน การเคารพต่อโลกและต่อทุกชีวิต การให้ความเคารพและการส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกัน ตลอดจนความเข้าใจเกี่ยวกับการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันระหว่างสถาบันชั้นนำต่างๆ ในฐานะที่เป็นแหล่งพลังงาน แรงบันดาลใจ และเป็นผู้นำแนวทาง

ดร.พระมหาธีร พึ่งแจ่ม วัดพุทธวิหารนานาชาติมิดเวสต์, พระมหาณัด อตุลจรรย์ วัดไทยฯ ตี.ซี.
นายกเทศมนตรีเมืองเคปทาวน์, ทานดาไล ลามะ และ Herbert Bronstein (ล่าง)

เอกสาร The Call ได้นำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ 1999 Parliament of the World's Religions โดยที่ประชุมสภาสมัชชาองค์การศาสนาโลก (CPWR) เป็นมติที่สำคัญที่จะเป็นลู่ทางใหม่สำหรับการหารือและการติดต่อระหว่างศาสนาและสถาบันรัฐบาล การธุรกิจการพาณิชย์ การศึกษา และสื่อมวลชน โดยจะใช้ความพยายามที่จะดึงให้ผู้แทนของสถาบันอื่นที่มีใช้สถาบันทางศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้โดยให้มีการเชื่อมโยงใหม่ๆ ดังเช่น ระหว่างศาสนากับธุรกิจการพาณิชย์ หรือระหว่างศาสนากับสื่อมวลชน รูปแบบใหม่ของการหารือนี้สามารถนำไปสู่รูปแบบใหม่ของการติดต่ออย่างสร้างสรรค์ เพื่อประโยชน์ของมวลมนุษยชาติ

เอกสาร The Call นี้จะเป็นข้อแถลงในการปฏิบัติที่ดีซึ่งสถาบันชั้นนำต่างๆ ต้องการนำไปใช้ในการทำงานร่วมกัน เพื่อนำมวลมนุษยชาติไปสู่วิถีทางแห่งสันติภาพและอนาคตที่ยั่งยืน เอกสารนี้ควรสนับสนุนให้มีความร่วมมือ การติดต่ออย่างสร้างสรรค์ ในระหว่างสถาบันต่างๆ เหล่านั้น เพื่อแก้ไขปัญหาและแสวงประโยชน์จากสิ่งที่มีร่วมกันเพื่อสันติสุขอันแท้จริงของชาวโลก

จุดเด่นของการประชุม (High Light of the Conference)

๑. เปิดประชุมในวันเอดส์โลก (The World's Aids Day) คณะทำงานได้ถือเอากิจกรรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของการประชุมด้วย และจัดขบวนรถรงค์ต้านภัยเอดส์จากบริเวณ Company Gardens ซึ่งเป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่อยู่บริเวณศูนย์ราชการใจกลางเมืองเคปทาวน์ โดยเชิญชวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด ผู้นำศาสนาต่าง ๆ รวมเดินเป็นขบวนใหญ่ไปตามถนน Adderley ซึ่งเป็นถนนใหญ่ใจกลางเมือง เลี้ยวขวาเข้าถนน Darling และต่อด้วยถนน Keizergracht เลี้ยวขวาเข้าไปหยุดที่บริเวณ District Six Museum ซึ่งที่นั่นมีเวทีให้ผู้นำศาสนา และองค์กรต่าง ๆ ได้ขึ้นกล่าวปราศรัย และเป็นการประกาศจุดยืนร่วมกันกับประเทศอื่นๆ ที่มีกิจกรรมในวันเดียวกันนี้ทั่วโลก และได้รับการสนับสนุนจากองค์การสหประชาชาติอีกส่วนหนึ่งด้วย

๒. การบรรยายพิเศษ โดยอดีตประธานาธิบดี เนลสัน แมนเดลา ในคืนวันที่ ๕ ธันวาคม ๑๙๙๙ ท่านผู้นี้มีชื่อเสียงในฐานะที่ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ และมีผลงานด้านต่อต้านการเหยียดผิว และเรียกร้องเอกราชสำหรับชาวแอฟริกา ท่านถูกจับในฐานะนักการเมืองก่อการกบฏ ติดคุกอยู่ ๒๗ ปี ถูกขังอยู่ที่เกาะ Robben Island ซึ่งอยู่ห่างจากชายฝั่งของตัวเมืองเคปทาวน์ นั่งเรือเฟอร์รี่ออกไปประมาณ ๒๕ นาที

ตอนหนึ่งในการบรรยาย ๑ ชั่วโมงนั้น ท่านได้ให้เกียรติ และเชิญชวนให้ผู้ฟังอื่นๆ ได้มองเห็นคุณค่าขององค์กรทางศาสนา เพราะตลอดระยะเวลา ๒๗ ปี ที่ถูกคุมขังอยู่นั้น มีเพียงองค์กรศาสนาจากสาขาต่างๆ เท่านั้นที่ส่งความเห็นอกเห็นใจไปให้

“ธรรมะ นอกจากให้แสงสว่างทางใจ ให้ความเชื่อมั่นทางจิตวิญญาณแล้ว ยังให้การหนุนนำใจให้มีความหวังว่า สักวันหนึ่งจะได้พบกับอิสระภาพ” สิ่งเหล่านี้ทำให้ท่านมีมานะอดทนและยืน-

ผู้เข้าร่วมประชุมสภาศาสนาโลก ในวันเปิดประชุมที่ Company Gardens (วันเอตส์โลก 1 ธ.ค.)

หยัดต่อสู้นั้นได้รับชัยชนะในที่สุด เมื่อออกจากคุกแล้วท่านก็ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี ของชาวแอฟริกา ในคืนนั้น มีการมอบรางวัล “คานธีแห่งแอฟริกา” โดยหลานสาวของท่านมหาตมะคานธี ชื่อ Elda Gandhi มามอบให้อดีตประธานาธิบดี เนลสัน แมนเดลา ด้วยตนเอง

๓. จุดเด่นที่สุดของการประชุมครั้งนี้ คือ การมาปรากฏตัวของ องค์ดาไล ลามะ ถ้าขาดท่านผู้นี้แล้ว งานนี้คงขาดความสำคัญลงไปมากทีเดียว เพราะองค์ดาไล ลามะ สามารถเป็นจุดรวมของความสนใจแก่ผู้คนเกือบทั้งประเทศที่ตั้งใจพากันมาฟังคำปราศรัย ของท่าน

องค์ดาไล ลามะ มีรายการตามคำนิมนต์ ๒ รายการ คือ ไปพบปะกับกลุ่มสมาชิกสภาศาสนาโลกที่ Assembly Confereneec พุดคุยกันแบบเป็นกันเองประมาณ ๑๐ นาที และบรรยายในรายการวันปิดประชุมอีก ๓๐ นาที ที่ Good Hope Center แต่ท่านพูดจริงๆ ประมาณ ๒๐ นาที นอกนั้นเป็นรายการต้อนรับและการรำลึกกับผู้นำทางศาสนาต่างๆ ส่วนผู้แทนชาวพุทธจากประเทศไทย คือ อาจารย์ ส. ศิวรักษ์ ก็ได้ถูกรับเชิญให้ขึ้นกล่าวอธิษฐานให้เกิดสันติภาพในพิธีปิดนี้ด้วย และมีบทบาทในการต้อนรับและการรำลึกองค์ดาไล ลามะ ในฐานะที่เป็นผู้คุ้นเคยกันมาก่อนด้วย

นอกเหนือจากการพูดตามรายการนิมนต์แล้ว องค์ดาไล ลามะ มีรายการบรรยายที่สวน Kirstenbosch สวนสาธารณะขนาดใหญ่นอกเมืองเคป ทาวน์ เบิงเขาเทเบิล เม้าท์เทน อีกถึง ๒ ครั้ง เป็นการจัดรายการของลูกศิษย์ท่านเพื่อให้ได้พบปะพูดคุยในเรื่องของสันติภาพโลก ในการพูดครั้งแรกนั้น มีผู้ไปฟังประมาณหมื่นคน รถยนต์ที่เป็นพาหนะของผู้ฟังจอดเรียงรายสองข้างถนนมีความยาวนับได้หลายกิโลเมตรทีเดียว

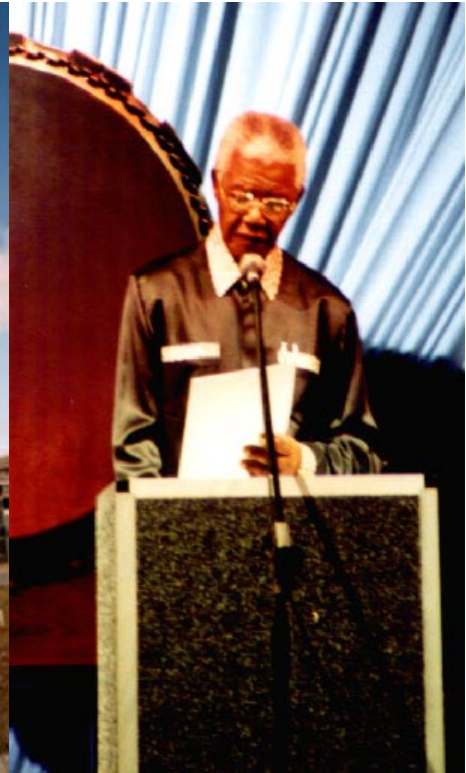
๔. สีสันของการประชุมคราวนี้ ถูกแต่งแต้ม โดยธรรมชาติของสีเสื้อผ้า จากการแต่งตัวแบบพื้นเมืองของชาวแอฟริกา และผสมผสานกับขบวนผู้แทนจากประเทศญี่ปุ่น ที่พากันมาร่วมประชุมมากกว่า ๑๕๐ คน ในแต่ละวัน ณ สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งในเมืองเคปทาวน์ จะได้ยินเสียงกลอง “ไทโก” (Tai Ko Drums) ที่ประเทศญี่ปุ่นส่งมาเผยแพร่วัฒนธรรมของเขา เป็นการตีกลองของหนุ่มกล้าสัน หมดทะเลแมง แต่ละชุดที่มีการแสดงจะออกมาตีกลองกันเป็นทีมๆ ละ ประมาณ ๑๒ คน รวม ๓ ทีม เฉพาะคนตีกลอง มี ประมาณ ๓๐ กว่าคนแล้ว

นอกจากการตีกลอง ญี่ปุ่นยังส่งทีมฟ้อนรำแบบพื้นเมืองมาร่วมด้วย เวลาเดินไปในที่ต่างๆ จะได้พบกับผู้เข้าร่วมชาวญี่ปุ่นอยู่ในชุดประจำชาติ เป็นประจำ

การแสดงดนตรีและการเต้นรำแบบพื้นเมืองของชาวแอฟริกาเผ่าต่างๆ ก็มีสีสันดู جذابตาต่อใจผู้คนเป็นจำนวนมาก การเต้นรำก็แปลกตาเราใจผู้ชมเป็นอันมาก การร้องเพลงทั้งร้องเดี่ยวและร้องหมู่ก็น่าฟังมาก

๕. การเดินทางไปยังเสา “Peace Pole “ของคณะ Pray for Peace ที่เกาะ Robben Island โดยผู้นำศาสนาิกายต่าง ๆ และผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๓๐๐ คน อธิษฐานจิต และปักเสา เพื่อสันติภาพ โดยมีข้อความที่จารึกบนเสาทั้ง ๔ ด้าน “ May Peace Prevail on Earth”

เกาะ Robben Island เคยเป็นที่กักขังนักโทษการเมืองในสมัยสงครามเหยียดผิว และการค้าทาส เป็นสถานที่ที่มีแต่ความเจ็บปวดและทุกข์ทรมานในอดีต ปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์ ซึ่งเป็นจุดเด่นของการจัด-

สถานที่คุมขังอดีตประธานาธิบดี เนลสัน แมนเดลา (บน) พิธีอธิษฐานจิตและปักเสาสันติภาพ
“ Peace Pole “ของคณะ Pray for Peace ที่เกาะ Robben Island (ล่าง)

ประชุมอีกกิจกรรมหนึ่ง เพราะผู้เข้าประชุมได้มีโอกาสเดินทางโดยเรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่จากแผ่นดินใหญ่ไปยังเกาะเล็กๆ ซึ่งเป็นเกาะประวัติศาสตร์แห่งนี้ นอกจากการทำพิธีปักเสาเพื่อเรียกร้องให้สันติภาพคงอยู่คู่โลกแล้ว ผู้เข้าประชุมยังได้ชมสภาพของที่คุมขังนักโทษการเมืองบนเกาะนั้นด้วย และที่สำคัญคือห้องบังของทานอดิष्ठประธานาธิบดี เนลสัน แมนเดลา ผู้ต่อสู้เพื่อสิทธิและเสรีภาพของคนผิวดำ ต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ในคุกถึง ๒๗ ปี การเดินทางไปของคณะเป็นการออกเดินทางตอนเช้าตรูประมาณ ๐๕.๓๐ น. และกลับมาถึงฝั่ง ๐๙.๓๐ น. ของวันที่ ๕ ธันวาคม ๑๙๙๙

การบริหารจัดการ

เมื่อมีการถามถึงความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของคณะทำงาน ก็ขอชมเชยว่า คณะทำงานได้จัดวางแผนงานไว้ได้ดี และได้รับความร่วมมือจากภาครัฐบาลและภาคเอกชน ตลอดจนองค์กรธุรกิจต่างๆ อย่างดียิ่ง แม้ว่าบางตอนจะมีการขู้อัยต่อต้านจากขบวนการมุสลิมหัวรุนแรงก็เป็นเพียงส่วนน้อย ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อความสงบสุขของผู้เข้าร่วมประชุมแต่อย่างใด

สำนักงานเลขานุการคณะทำงาน

ทีมงานทั้งหมดจำนวนเป็นร้อยคน ซึ่งส่วนใหญ่มาจากนักศึกษาอาสาสมัคร ทั้งจากท้องถิ่นเองและจากสหรัฐอเมริกา อาสาสมัครเหล่านี้ผลัดกันทำงานวันละ ๒ ผลัด เท่ากับเปิดทำงาน ๑๖ ชั่วโมง เป็นอย่างต่ำ เพื่อจัดเรื่องเอกสารประกอบการประชุม การประสานงานด้านต่างๆ และการเงิน การจัดเวลายานพาหนะสำหรับผู้เข้าประชุม ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มาก และจะต้องคอยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าสารพัดเรื่องที่เกิดขึ้นกับผู้เข้าประชุม หรือเกิดขึ้นกับผู้มาเสนอผลงานที่มาไม่ทันเวลา และยกเลิกการบรรยายอย่างกระทันหัน

สำนักงานเลขานุการคณะทำงานนี้ตั้งอยู่ที่วิทยาลัยเคป เทคนิคคอน หลังแรกที่สามารถติดต่อได้ง่ายมาก เปิดทำงานตั้งแต่ ๐๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.

อาคารเอนกประสงค์

ตรงกันข้ามกับอาคารสำนักงานเลขานุการคณะทำงาน คือ อาคารเอนกประสงค์ ซึ่งใช้บริเวณสนามบาสเกตบอลทั้งหมดสนามมาจัดแบ่งเป็นส่วนต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าประชุมจำนวน ๘,๐๐๐ กว่าคนเป็นอย่างต่ำ และมีคอมพิวเตอร์จำนวนหลายสิบเครื่องเป็นอุปกรณ์ประกอบการประชุมที่สามารถติดต่อกับสำนักงานเลขานุการได้ตลอดเวลา

ที่อาคารเอนกประสงค์ก็เช่นเดียวกับที่สำนักงานเลขานุการ คือ มีอาสาสมัครทำงานกันเป็นทีมและแบ่ง-

พิธีกล่าวอำลาเวทีในการเปิดประชุมสภาศาสนาโลก โดย อาจารย์ ส. ศิวลักษณ์ ที่ Good Hope Center พระอารีย์ อภิภูจโน, พระมหานัด อตุจฉารี่, พระมหาขึ้น โขติญาโณ (8 ธ.ค. 42)

เป็นผลลัพท์ ไม่เข้าหน้ากัน คุณสมบัติของอาสาสมัครเหล่านี้จำเป็นจะต้องมีจิตใจทุ่มเทเพื่องานมิใช่เพื่อเงิน และจำเป็นจะต้องพูดได้หลายภาษา อย่างน้อยภาษาอังกฤษต้องดีเยี่ยม เพราะเป็นภาษาหลักที่ใช้กับผู้เข้าประชุมทุกชาติทุกภาษา มีภาษาท้องถิ่นอีกอย่างน้อย ๗ ภาษา เวลาไปติดต่อทุกคนหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส แม้จะประสบปัญหาที่ตนเองแก้ไม่ตกก็ต้องเอาใจผู้คนที่พยายามช่วยจนถึงที่สุด ในเรื่องความมีน้ำใจของคนท้องถิ่นนั้นเป็นที่น่ายกย่องอย่างยิ่ง ซึ่งได้ประสบมาด้วยตนเอง โดยได้รับการช่วยเหลืออย่างน่าประทับใจ

เนื่องจากมีผู้เสนอผลงานเข้ามามากมาย จึงจัดให้มีห้องบรรยายและสถานที่จัดนิทรรศการกระจายกันอยู่หลายแห่ง บางแห่งห่างกันพอเดินถึงกันได้ แต่ส่วนใหญ่ต้องใช้ยานพาหนะ ซึ่งทางผู้จัดเหมารถแบบ ชัตเตอร์บัส ไว้วิ่งวนเวียนรับผู้เข้าประชุมตลอดเวลา และตลอดงาน และเรื่องยานพาหนะนี้เป็นปัญหาทำให้ไม่สะดวกในการเข้าฟังการบรรยายตามเวลาที่ต้องการ ในแต่ละวันต้องวางแผนอย่างรอบคอบ ไม่เช่นนั้นก็จะพลาดโอกาสฟังเรื่องที่ตนเองต้องการ อีกประการหนึ่งจะต้องศึกษาไว้ล่วงหน้าว่าห้องบรรยายนั้นอยู่อาคารไหน ชั้นไหนและมุมไหนของอาคาร เพราะพลาดมาแล้ว ๑ ครั้ง เนื่องจากหาห้องที่ตนเองต้องการไปฟังไม่พบ เมื่อไปถึงตามรายการบรรยาย มีการเปลี่ยนแปลงและเปลี่ยนตัวผู้บรรยายที่เราตามไม่ทันต่อเหตุการณ์ จึงพลาดโอกาสไปอย่างน่าเสียดาย

หนังสือคู่มือผู้เข้าประชุม

ตามที่มีประสบการณ์จากการประชุมระดับโลกมาหลายครั้งแล้ว รวมทั้งการประชุมของสหประชาชาติด้วย ก็ต้องขอชมเชยว่า คณะทำงานได้จัดทำคู่มือผู้เข้าประชุมได้ดีมาก เป็นหนังสือที่พิมพ์ด้วยกระดาษอาร์ตหนาทั้งเล่ม มีรายละเอียดต่างๆดีเยี่ยม และต้องอ่านล่วงหน้าก่อนการประชุมทุกวัน เพื่อทราบแน่นอนว่าวันไหนจะไปเข้าร่วมรายการไหน ใครพูด อาคารไหนและห้องไหน จากนั้นจะต้องไปยังที่ใดต่อไป

การจัดทำคู่มือเล่มนี้ สามารถใช้เป็นแบบอย่างในการทำสูจิบัตรการประชุมต่างๆได้ดีมาก แม้ว่าบางหมวดจะมีข้อมูลน้อยมาก เช่นข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทาง และสถานที่ท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนเงินตรา แต่ก็ได้จัดทำแยกเล่มเล็กไว้อีกต่างหาก สิ่งที่น่าจะนำมาศึกษา คือ การจัดทำแยกหมวดหมู่ของการบรรยายและการแสดงต่างๆ ตลอดจนการจัดพิมพ์แบบคัดย่อและประวัติของผู้นำเสนอผลงาน

ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ผู้ที่จะเสนอผลงานนั้น จะต้องมีการทำงานด้านวิชาการมากมายจนเป็นที่ยอมรับระดับหนึ่ง คณะทำงานจึงจะพิจารณา โดยเฉพาะผลงานวิจัยและงานเพื่อชุมชน จะต้องมีการกระทำต่อเนื่องกันมานานับจำนวนหลายๆ ปีทีเดียว ผู้เสนอผลงานประเภท “โนเนม” นั้น เขาใจว่าคงยากที่คณะทำงานจะรับพิจารณา

พักผ่อนอิริยาบถก่อนเข้าห้องประชุม (บน) เตรียมลงเรือไปเกาะ Robben Island (ล่าง)

การแสดงดนตรี ภาพยนตร์ และวิดีโอเทป

เนื่องจากอยู่ในฐานะของพระสงฆ์ การที่จะไปดูการแสดงอย่างจริงจังนั้นทำไม่ได้ และไม่อยู่ในความสนใจ จึงไม่มีผู้ใดให้ความสำคัญในกิจกรรมครั้งนี้ แต่อาศัยการเดินทางผ่านสถานที่ที่มีการแสดง และการพักผ่อนหลังจันทเพล ที่หอประชุม City Hall บาง บ้างสนามซึ่งเป็น Amphitheater ที่จัดไว้สำหรับการแสดงกลางแจ้ง จึงได้เห็นการตีกลอง “ไทโก” ของญี่ปุ่น และการแสดงของชาวพื้นเมืองเผ่าต่างๆ รวมทั้งการแสดงของประเทศต่างๆ ด้วย การแสดงที่มีผู้คนสนใจมากที่สุดคือการรำพื้นเมืองของชาวญี่ปุ่น บรรยากาศเป็นไปด้วยความสนุกสนาน และเป็นกันเอง ทุกคนมีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ทักทายกันด้วยไมตรีจิตมิตรภาพที่ดีต่างถ้ามถึงที่อยู่ และศาสนาที่ตนนับถือ เราต่างได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน บรรยากาศไปในแนวทางสร้างสรรค์ ไม่มีความขัดแย้งกันเพราะทุกคนต่างมุ่งแสวงหาสันติภาพ และสันติสุขภายใน

สถานที่การแสดงนั้น เป็นเวทีกลางแจ้ง ทุกคนนั่งชมโดยรอบๆ ทำเป็นชั้นบันไดลดหลั่นลงไปเหมือนนั่งบนอัฒจันทร์ แต่เป็นพื้นสนามหญ้าเขียวสดสะอาดตา โดยรอบมีไม้ยืนต้นปลูกให้ร่มเงาโดยธรรมชาติ ทุ่งไม้ดอกไม้ประดับ จัดเป็นส่วนหย่อมอย่างเบรียบลงตัวดูน่ารัก เป็นสถานที่ร่มรื่นสถานน่าเจริญใจยิ่ง

unสรุป

สภามัชชาองค์กรศาสนาโลกเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้ให้บริการต่อโลก และต่อวัฒนธรรมประเพณีทางศาสนา มากกว่าที่จะเป็นองค์กรตัวแทนทางศาสนาต่างๆ ของโลก เอกสารฉบับสุดท้าย Call to Our Guiding Institutions ออกมาในลักษณะที่เป็นแถลงการณ์ของสภาศาสนาโลกโดยการตกลงกันในที่ประชุมใหญ่ ปี ค.ศ. 1999 ที่เมืองเคป ทาวน์ โดยการประชุมขั้นสุดท้ายของ Assembly ประกอบด้วยบุคคลต่าง ๆ ที่มีความสำคัญมาจากกลุ่มผู้นับถือศาสนาต่างๆ ของโลก ทั้งนี้โดยการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดและมีความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน ทางสภาศาสนาโลกจะทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในกระบวนการประชุม และการจัดทำเอกสารเพื่อใช้สำหรับสถาบันชั้นนำต่างๆ ของโลก สิ่งทางสภาฯ เป็นห่วงอย่างมากคือการผลิตเอกสารที่มีประโยชน์ และการเผยแพร่แจกจ่ายเอกสารแก่ชุมชนได้นำไปปฏิบัติในลักษณะที่เหมาะสม

เอกสาร The Call to Our Guiding Institutions จะช่วยเป็นแรงบันดาลใจและเป็นแนวทางชี้แนะให้สำหรับผู้ที่ต้องการเสียสละเพื่อการบริการแก่ชาวโลก การเสียสละเป็นการแสดงออกทางด้านจิตใจ และด้วยความสมัครใจหรือความพอใจ แสดงให้เห็นถึงความเป็นคนมีใจกว้าง มีน้ำใจ มีความเมตตากรุณาและมีเจตนาดี ความดีที่มีอยู่ในโลกนี้ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเสียสละเพื่อการบริการและการมีน้ำใจอันดีที่ได้มอบให้แก่ชาวโลก แม้ว่าความเจริญก้าวหน้าที่ผ่านมาเกิดจากความพยายามอุตสาหะโดยสถาบันทางสังคมต่างๆ ชะตาของโลกลนี้ก็ยังคงขึ้นอยู่กับความเสียสละในการให้บริการดังกล่าว และในปัจจุบันนี้ยังต้องการมากขึ้นด้วย

การเชื่อเชิญให้มีการเสียดสเพื่อการบริการมีขึ้นในช่วงที่โลกกำลังให้ความสนใจต่อการก้าวเข้าสู่สหัสวรรษใหม่ คือเข้าไปสู่ปี ค.ศ. 2000 (millennial moment (1999–2001) สภามัชชาองค์การศาสนาโลก โดยร่วมกับสถาบันมิลเลเนียม (Millenium Institute) ใช้โอกาสนี้ในการสร้างแรงบันดาลใจให้กับแต่ละบุคคล แต่ละองค์กร แต่ละประเทศ และแต่ละศาสนาและชุมชนทางด้านจิตใจต่างๆ ในการเสนอยุทธวิธี millennial threshold เพื่อการอุทิศและเสียดส ซึ่งจะทำให้เกิดความแตกต่างในระยะยาวขึ้นในประชาคมโลกนี้

การเสียดสที่เป็นไปได้มีตั้งแต่การทำงานเพื่อการไกล่เกลี่ยในชุมชนที่มีปัญหา ไปสู่การแก้ไขข้อขัดแย้งภายในครอบครัวของตนเอง จากการจัดทำโครงการท้องถิ่นสำหรับสตรี เด็ก และผู้ยากจน ไปสู่การสวดมนต์ไหว้พระและเจริญสมาธิภาวนา จากการส่งเสริมโครงสร้างทางสังคมที่เป็นธรรม ไปสู่การส่งเสริมฟื้นฟูทางด้านจิตใจ เป็นต้น

ขอเรียกร้องต่อสถาบันทางศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ (The call to Religion and Spirituality) เรียกร้องต่อสถาบันทางศาสนาวิเคราะห์คำสอนของวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ กลับนกรองและร่วมให้รับรู้ในคำสอนจริยธรรมสากล ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความสามัคคีระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และระหว่างมนุษย์กับโลก ให้ประชาคมระหว่างศาสนาเป็นผู้สนับสนุนหลักคำสอนทางศาสนา (ทั้งจากหลายเสียง และจากเสียงเดียว) และเพื่อประชาชนผู้ยากจนและผู้คอยโอกาสของโลก ให้มีการพิจารณาทางเลือกสำหรับคนจน โดยมี การพิจารณาทั้งในกลุ่มของศาสนาเอง และระหว่างกลุ่มศาสนากับภาครัฐบาลและภาคธุรกิจการพาณิชย์

วัตถุประสงค์ของความพยายามนี้ก็เพื่อให้มีการยอมรับถึงความสำคัญ และความเกี่ยวพันกันของสถาบันต่างๆ ที่มีบทบาทชั้นนำของโลก ทั้งภาครัฐบาล นักธุรกิจ ด้านการพาณิชย์ ด้านการศึกษา ด้านสื่อมวลชน และที่สำคัญด้านศาสนา และให้มีการเรียกร้องให้สถาบันเหล่านี้เตรียมตัวที่จะปฏิบัติ และทำหน้าที่รับผิดชอบในศตวรรษหน้า ทั้งอย่างเป็นเอกเทศและร่วมมือกัน หน้าที่ของสภาศาสนาโลกในที่สุดแล้ว ก็จะเป็นการแสวงหาจุดร่วมของความเชื่อและการยึดมั่นที่จะนำไปสู่ความร่วมมือ ช่วยเหลือกัน ในสังคมโลกของเราอย่างถาวรต่อไป.

บันทึกการเดินทาง

*****บันทึกเหตุการณ์, สถานที่, บุคคล และบรรยากาศทั่วไปของการประชุมสภาศาสนาโลก ที่เมืองเคปทาวน์ ประเทศแอฟริกาใต้*****
โดย...อตุตถาริ.....

วันอาทิตย์ที่ 28 พฤศจิกายน 2542

วันนี้ตื่นนอนแต่เช้ากว่าปกติเพราะว่าตื่นตื่นในการที่จะต้องเดินทางไกล ในการไปเข้าร่วมประชุมสภาศาสนาโลกที่เมืองเคปทาวน์ ประเทศแอฟริกาใต้ ซึ่งก็ต้องเตรียมตัวกันเป็นปี ๆ ที่เดียวหลังจากที่ได้รับการทาบถามจากท่านอาจารย์ ดร.พระมหาชิน เฟื่องแจ่ม ผู้ที่มีส่วนสำคัญในการชักชวน และเชิญชวนสมาชิกของสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา ให้เข้าร่วมประชุมใหญ่ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าเองก็มีความใฝ่ฝันมานานแล้วในเรื่องของการเข้าร่วมประชุมในลักษณะนี้ แต่อย่างไรก็ไม่มีโอกาส ที่ว่าตื่นตื่นผิดปกตินั้นก็อาจจะเป็นเพราะว่าห่วงงาน และสิ่งของที่เตรียมไปจัดนิทรรศการในครั้งนี้ ซึ่งก็มีทั้งหนังสือที่จะนำไปแจกในงาน และภาพถ่าย ภาพเขียน โปสเตอร์โฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ซึ่งก็จัดกระเป๋ามาตั้ง 3-4 วันล่วงหน้าแล้ว แต่เพื่อความแน่ใจ ก็เลยต้องตื่นขึ้นมาแต่เช้าเพื่อตรวจเช็คสัมภาระต่าง ๆ ให้เรียบร้อยก่อนออกเดินทาง

หลังจากทำภารกิจส่วนตัวเสร็จแล้วก็ขึ้นทำวัตรเช้าตามปกติ หกโมงเช้าของทุก ๆ วัน แต่วันนี้เนื่องจากเป็นเช้าวันอาทิตย์ต้องทำวัตรเช้าแปล ซึ่งก็ใช้เวลาประมาณ 45 นาทีก็เสร็จ จากนั้นก็ได้เวลาฉันภัตตาหารเช้า ซึ่งเช้านี้ก็รู้สึกเป็นพิเศษเนื่องจากมีญาติโยมมาทำบุญเป็นจำนวนมาก ปกติก็จะมิได้บาตรทุกเช้าวันอาทิตย์-เวลาเจ็ด โมงเช้า ญาติโยมก็เลยมาทำบุญกันตามประเพณีที่เคยปฏิบัติกันมา ฉันเสร็จก็ร่ำลาตามธรรมเนียม

เวลา 8.30 น. ออกเดินทางจากวัดไทยฯ ดิ.ซี. โดยคุณสมบุญ ณ จรรยาทรัพย์กิจ ขับรถวัดไปส่ง และมีคุณเพชร คุณเมย์ และน้องชอนญา ตามไปส่งด้วย ตามกำหนดการเดินทางเครื่องบินของสายการบินอเมริกัน แอร์ไลน์ ออกจากสนามบิน Washington Ronald Regan National Airport เวลา 10.10 น. ไปลงที่สนามบินไมอามี (International Airport)

สิ่งของสัมภาระที่น่าติดตัวไปในครั้งนี้ก็มี กระเป๋าเดินทางขนาดใหญ่ บรรจุหนังสือ Buddhist Ethics for World Peace จำนวนประมาณ 400 เล่ม ป้ายโปสเตอร์(ผ้าใบขนาด 2x3 เมตร) 1 แผ่น , ป้ายผ้าชื่อสมัชชาสงฆ์ไทยฯ และของใช้ส่วนตัวอีกจำนวนหนึ่ง น้ำหนักแทบยกไม่ไหวทีเดียว และกระเป๋าอีก 2 ใบ บรรจุผ้าจีวร และของใช้ส่วนตัวทั้งของข้าพเจ้าเอง และของหลวงพ่อดำริย์ รวมทั้งกล่องใส่พระพุทธรูปอีก 1 กล่องคือพระพุทธรูปโสธรที่หลวงพ่อมอบให้ นำไปแสดงนิทรรศการ และจะมอบให้ชมรมชาวพุทธที่เคปทาวน์ ซึ่งจะต้องห่ออย่างดีถนอมเหมือนใบในหินที่เดียวกลัวจะแตก ต้องหิ้วขึ้นเครื่องไปด้วย

และที่ลืมไม่ได้คือกระเป๋ากล้องถ่ายรูปบรรจุ Nikon F3 และ Olympus รุ่น Zoom1500 อีกหนึ่งตัว สาเหตุที่ถือกล้องที่เดียวตั้ง 2 ตัวก็คือเผื่อเวลาฉุกเฉินต้องการความเร่งด่วนและรวดเร็วก็ต้องใช้กล้องเล็กที่พกอยู่ในยามตลอดเวลา แต่เวลาใดที่ต้องการภาพสวย และชัดเจนก็ใช้กล้องใหญ่ซึ่งก็ต้องใช้เวลาและความใจเย็นเล่นกับมันจึงจะได้ภาพที่สวยงามและถูกใจ ก็ไปครั้งนี้ก็เลยต้องใช้กล้องถึง 2 ตัว นอกจากนั้นก็บรรจุฟิล์ม-

ไปด้วยประมาณ 2 โหล ทั้งฟิล์มสไลด์ และธรรมดา อีกส่วนหนึ่งของกระเป๋าที่ถือกล้องถ่ายวีดีโอขนาดเล็ก ซึ่งก็แน่นอนมีความจำเป็นมากที่จะบันทึก ได้ทั้งภาพและเสียง ตลอดถึงบรรยายภาคทั่ว ๆ ไปของการประชุม- และสถานที่ที่ไปทัศนศึกษา ทั้งหมดอัดแน่นอยู่ในกระเป๋า Handbag ที่จะถือขึ้นเครื่องไปด้วย

เครื่องบิน American Airline เที่ยวบินที่ 1275 บินตรงไปไมอามี กำหนดออกเวลา 10.40 น. ส่วน- กระเป๋าทั้ง 3 ใบ ก็ได้ check thru ไปลงที่สนามบินเมือง Cape Town โดยตรงเรียบร้อยแล้ว

เวลาประมาณ 9.45 น. พนักงานของสายการบินประกาศเรียกผู้โดยสารทั้งหมดขึ้นเครื่อง ข้าพเจ้า- พร้อมด้วยพระอาจารย์อารีย์ หันมาร่ำลาญาติโยมที่ไปส่งอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะเดินเข้า Gate ไปแต่ไม่ลืมที่- จะคว้าเอาถุงบรรจุภัตตาหารเพลที่ญาติโยมอุทิศสำหรับห้วงกัลป์จะไม่ทันฉันเพล ได้จัดเตรียมให้อย่างพร้อม- สรรพ ทั้งอาหารมีข้าวเหนียว เนื้อเค็ม ผลไม้ และน้ำอีกคนละขวด เป็นที่เรียบร้อย

วันนี้อากาศไม่หนาวมาก ท้องฟ้าแจ่มใส ไร้ซึ่งเมฆหมอก ไม่เหมือนเมื่อ 2 วันที่แล้วอากาศมืดครึ้ม- และมีฝนตกตลอดวัน อากาศข้างนอกประมาณ 50° F. นับว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีในการเดินทางครั้งนี้ด้วยท้อง- ฟ้าและบรรยากาศที่สดใส ด้วยหัวใจที่เบิกบานไร้ความวิตกกังวลทั้งสิ้น

แต่ก่อนที่เครื่องบินจะทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้าขึ้นก็มีเหตุการณ์ที่ทำให้ตื่นเต้นเกิดขึ้นอย่างที่ไม่คาด- คิด คือเครื่องบินลำที่เราขึ้นนั้นเตรียมที่จะออกสู่รันเวย์ คอยลำแล้วลำเล่าทั้งขึ้นและลง จนเห็นว่าเคลียร์แล้ว- จึงได้เคลื่อนออกไปสู่รันเวย์ แล้วก็เร่งเครื่องเต็มที่วิ่งออกจากจุดสตาร์ท ที่จะเทคออฟ แต่แล้วก็ต้องเบรค- อย่างเต็มที่จนผู้โดยสารทุกคนในเครื่องเกร็งกันตัว โกงเลยทีเดียว แล้วเครื่องก็ต้องหักหลบเข้าข้างรันเวย์อีกที- สาเหตุก็เป็นเพราะว่าเครื่องบินของสายการบิน Delta Airline กำลังจะลง และร่อนลงต่ำไล่หลังเครื่องบิน- ของพวกเราอย่างกระชั้นชิด ไม่ทราบว่าเป็นความผิดพลาดของฝ่ายไหน ฝ่ายควบคุมการบินน่าจะรู้ว่าลำไหน- ควรจะขึ้นก่อนหรือลงหลังอย่างไร ทำให้หลายคนใจหายใจคว่ำไปตาม ๆ กัน เห็นใหม่ละเกือบไปแล้ว- นี่แหละคือความไม่แน่นอน !

เมื่อเครื่องบินทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้าเรียบร้อยแล้วทุกคนต่าง โลงอก และดีใจกันใหญ่เสียงคุยกันขรม- ไปทั้งลำเลยทีเดียว ส่วนข้าพเจ้ากับพระอาจารย์อารีย์ ก็นั่งคุยปรึกษาหารือกันเรื่องงานพอสมควรแล้ว เหลือ- คุนาฬิกาที่พกติดยามไปได้เวลาฉันเพลพอดี ก็เลยต้องทำภักตติกจบบนเครื่องตามระเบียบ เสร็จเรียบร้อยแล้ว- ดูเวลายังเหลืออีกประมาณชั่วโมงกว่า อ่านหนังสือบ้าง นั่งชมก่อนเมฆไหลเลื่อนผ่านปีกเครื่องบิน บางแห่ง- เป็นข่อเป็นชั้นเหมือนภูเขายาว เหมือนทะเลหมอกบ้าง ทำให้เกิดจินตนาการที่กว้างไกล ไร้ขอบเขต อดคิด- ถึงผู้กันและสื่อคาริกที่ห้องไม่ได้ อารมณ์ศิลปินจะเกิดเวลาเห็นอะไรสวย ๆ และแปลกตาเช่นนี้

นั่งชมเมฆ ไปเพลิน ๆ เจ้าหน้าที่บนเครื่องประกาศให้รัดเข็มขัดและเครื่องเริ่มลดเพดานบิน เตรียม- ที่จะร่อนลงสู่ท่าอากาศยานนานาชาติของเมืองไมอามี เครื่องลงแตะรันเวย์ เวลา 12.15 น. ซึ่งเวลาที่เท่ากัน- กับกรุงวอชิงตัน, ดี.ซี. จากนั้นก็เข้าสู่ที่พักผู้โดยสาร พักรอคณะอื่น ๆ จาก New York, Huston, Detroit และ Utah ที่จะมาสมทบกันที่นี่ กลุ่มแรกที่มาถึง คือหลวงพ่อบุญธรรมที่กว๊านไกล ไร่ขอบเขต อดคิด- ถึงลูกศิษย์ จากวัดไมอามีตามมาส่งด้วย และติดตามมาด้วย พระอาจารย์มหาประพันธ์ จากวัดพุทธาวาส ฮิวส์ตัน- เท็กซัส เครื่องลง ในเวลาใกล้เคียงกัน ส่วนพระอาจารย์ ดร.มหาปิ่น จากวัดพุทธวิหารนานาชาติมิสซิสซิปปี ติดตาม-

มาที่หลังเพราะเครื่องลงช้าไปหน่อย แต่พระมหาวัชชัย จากวัดธรรมคุณาราม ยูทาห์ ยังไม่เห็นมาเลย

เมื่อเวลาพอสมควรแล้วคณะเราก็เข้าเช็กอิน พร้อมกับที่เคาน์เตอร์ South African Airline ได้เที่ยวบินที่ 204 ออกเวลา 5.00 PM. ในช่วงที่รอเครื่องบินออกนั้นก็ได้พบกับกลุ่มผู้ที่จะไปประชุมด้วยกันหลายกลุ่มทั้งพุทธ, คริสต์, ฮินดู, อิสลาม, ลิกซ์ เป็นต้น ซึ่งมาจากที่ต่าง ๆ ทั้ง ชีคาโก , แคลิฟอร์เนีย, วอชิงตัน, ดี.ซี., ไมอามี และส่วนต่าง ๆ ของอเมริกา

เครื่องบิน Boing 747-400 ของ South African Airline บินออกจากสนามบินไมอามี มุ่งหน้าลงทางใต้ของอเมริกาข้ามมหาสมุทรแอตแลนติก เข้าสู่ทวีปแอฟริกา มุ่งลงอเมริกาใต้ แล้วข้ามฝั่งไปสู่แอฟริกา พอเครื่องบินขึ้นใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงก็ได้เวลาเสิร์ฟดินเนอร์ของญาติโยมทั้งหลาย ส่วนพระเจ้าพระธรรมทูตทั้ง 5 รูป ต่างก็รับน้ำชา กาแฟ ไอศกรีมไปตามสมควรแก่อัธยาศัย เสร็จแล้วก็พักผ่อนตามอัธยาศัย บางรูปก็อ่านหนังสือบ้าง ดูรายการบนจอทีวีบ้าง จนได้เวลาพักผ่อนตามสมควร

ต้นชั้นอีกที่ ภัตตาคารที่ฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกของทวีปแอฟริกา มองดูนาฬิกาประมาณ 7.00 น.(เวลาอเมริกา) พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินเตรียมเสิร์ฟอาหารเข้า เมนูในเข้านี้ก็มี แพนเค้ก ไบโยเกิร์ต และผลไม้ แดมด้วยขนมปังปังอีกหนึ่งชิ้น พร้อมเครื่องดื่มทุกอย่างตามระเบียบ หลังจากทำภารกิจเสร็จแล้วมองออกไปทางหน้าต่างเห็นแสงแดดจางมาก ไม่เหมือนเวลาเข้าเลยมองดูนาฬิกาบนจอในเครื่องบินบอกเวลาท้องถิ่น 12.30 น. (เวลาเร็วกว่าอเมริกาประมาณ 6 ชั่วโมง) เครื่องบินเลียบฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกทางด้านแอฟริกาใต้ประมาณชั่วโมงกว่า ๆ ก็ได้ยินได้ประกาศให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสนามบินเมือง Cape Town บอกถึงสภาพอากาศภาคพื้นดินประมาณ 73 F. อากาศแจ่มใสไม่มีเมฆ หมอก ลมแรงบ้างเล็กน้อย ในทะเลไม่มีคลื่นพอประมาณ

เครื่องบินได้ลดเพดานบินจากระดับความสูง 37,000 ฟุต ลดลงเรื่อย ๆ และทางเจ้าหน้าที่สายการบินได้ประกาศให้เราทราบว่าตอนนี้เครื่องกำลังจะร่อนลงสู่สนามบินนานาชาติของเมือง Cape Town ในอีกไม่กี่นาทีข้างหน้าแล้ว ให้ทุกคนรัดเข็มขัดให้เรียบร้อย งดสูบบุหรี่ งดใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น และให้ผู้โดยสารมองออกไปนอกหน้าต่าง ก็จะเห็นสัญลักษณ์ของเมืองคือภูเขา Table Mountain เป็นภูเขายักษ์ขนาดใหญ่และสูงมาก หลังตัดเรียบเหมือนโต๊ะอาหาร จึงได้ขนานนามว่า “ภูเขาโต๊ะ”(Table Mountain) เขาอธิบายว่าเวลาใดที่มีเมฆปกคลุมยอดเขา ก็จะมองเห็นเหมือนผ้าปูโต๊ะสีขาวสะอาด สวยงามน่าอัศจรรย์มาก เลยกลายเป็นสัญลักษณ์ของเมืองไป

เมื่อเครื่องบินร่อนลงต่ำๆ ยังมองเห็นตัวเมืองเคปทาวน์ ได้ถนัดชัดเจน คงจะไม่เป็นการพูดเกินความจริงที่จะกล่าวว่า Cape Town เป็นเมืองที่สวยงามที่สุดเมืองหนึ่งของโลก ด้วยที่ตั้งและชัยภูมิที่เหมาะสม มีภูมิประเทศ และภูมิอากาศที่ยอดเยี่ยม ที่ตั้งของเมืองหันหน้าสู่ทะเล ด้านหลังเป็นที่อกเขาสูงเป็นฉากกัน ไกลออกไปคือปลายสุดของทวีป หรือที่เรียกว่า Cape Point และ Cape of Good Hope ที่มีชื่อเสียงก้องโลก ตัวอาคารบ้านเรือนและตึกสูงตระหง่านระฟ้า มีถนนหนทางที่มาตรฐานทั้งทางด่วน และทางธรรมดาที่ตั้งบ้านเรือนส่วนใหญ่จะอยู่บนไหล่เขา รอบๆ เขิงเขาเทเบิล มีถนนเลียบหน้าผาสูงชันที่ปกคลุมไปด้วยดอกไม้หลากสี โดยเฉพาะฤดูนี้เป็นต้นฤดูร้อนดอกไม้บานสะพรั่ง ใบไม้ต้นไม้นี้เขียวจีไปทั่ว ตัดกับทะเลอยู่

เบื้องล่างซึ่งติดอยู่กับมหาสมุทรทั้ง 2 ด้าน คือมหาสมุทรอินเดีย และอีกด้านเป็นมหาสมุทรแอตแลนติก เมือง Cape Town เป็นเมืองท่าที่สำคัญทางด้านการเศรษฐกิจ และเป็นเมืองที่มีอดีตอันยาวนานและเก่าแก่ที่สุดเมืองหนึ่งในทวีปแอฟริกา

วันจันทร์ที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2542

เครื่องบินของ South African Airline ร่อนลงแตะรันเวย์ สนามบินนานาชาติของเมือง Cape Town เวลา 2.15 PM. ตามเวลาที่ท้องถิ่น จากนั้นช่วยกันถือสิ่งของสัมภาระที่ถือขึ้นเครื่องด้วย คือกล่องพระพุทธรูป พระอาจารย์อารีย์ รับผิดชอบ ส่วนข้าพเจ้าก็คว้าใต๋ยามและกระเป๋าเครื่องสำอางเดินตามออกไปติด ๆ พอพ้นบันไดเครื่องบินลงสัมผัสแผ่นดินแอฟริกา อากาศและไอรอนพ้ดูอบอุ่นมากกระทบใบหน้า นึกถึงอากาศที่กรุงเทพฯ ฝนใจและเรามีความคุ้นเคยกับบรรยากาศแบบนี้เป็นอย่างดี ก็เลยไม่ตื่นเต้นอะไร อากาศวันนี้ก็ประมาณ 73 F. พวกเราทั้งหมดขึ้นรถ Shuttle Bus ที่มารอรับถึงกลางสนามบิน ไปยังอาคารที่พักผู้โดยสารขาเข้า (Terminal 1) เพื่อผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง หลังจากเจ้าหน้าที่ตรวจดู Passport แล้วประทับตราวีซ่าให้เข้าเมืองได้ 1 เดือน นี่ก็เป็นความรู้อย่างหนึ่งที่ว่า ผู้ถือ Passport ไทย ไม่ต้องขอวีซ่าเข้าประเทศแอฟริกา ถ้าอยู่ไม่เกิน 1 เดือน

หลังจากตรวจผ่านด่านเรียบร้อยแล้ว ก็ไปรับกระเป๋าสัมภาระที่เตรียมไป รับของทุกรูปเสร็จเรียบร้อย แต่มีปัญหากระเป๋าของหัวหน้าคณะคือ ของอาจารย์ ดร.พระมหาชิน หายไปใบหนึ่ง รอเท่าไรก็ไม่มาสักที รอจนกระเป๋าใบสุดท้ายมาถึงและเครื่องสายพานนำกระเป๋ามาหยุด เลยไปสอบถามเจ้าหน้าที่สายการบินเขาบอกอาจจะเอาขึ้นไม่ทันที่สนามบินไมอามี เพราะเครื่อง North West จากสนามบิน Detroit เข้าใกล้เวลาเครื่องออกเกินไป ท่านเช็คอินช้ามากจนวินาทีสุดท้าย สาเหตุเพราะรอ พระมหาธวัชชัย จากรัฐยูทาห์ ซึ่งท่านนั้นก็ตกเครื่องบินไปไม่ทันคณะ

สำหรับของในกระเป๋าใบนั้นก็ยังมีทั้งเอกสารและหนังสือที่จะนำไปแจก รวมทั้งอุปกรณ์ในการจัดนิทรรศการด้วย ทางเจ้าหน้าที่ก็สัญญาว่าจะติดตามให้และจะนำส่งถึงที่พัก โดยได้จดที่อยู่และเบอร์โทร. ให้ติดต่อกลับไป

จากนั้นก็ผ่านด่านแลกเปลี่ยนเงินตรา พวกเราตกลงกันว่าจะแลกเงินไว้เป็นค่าใช้จ่าย ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่จำเป็น วันนี้อัตราแลกเปลี่ยนเงิน Rand ของ Africa ในอัตรา \$ 1 = 5.99 Rand ข้าพเจ้าได้แลกเงินจำนวน \$ 300 = 1,765 R. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายพร้อมกับพระอาจารย์อารีย์ ด้วย

จากนั้นเดินออกไปที่ห้องต้อนรับผู้โดยสาร มีเจ้าหน้าที่ของหน่วยจัดการประชุมสภาศาสนาโลกมาคอยต้อนรับ และอำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทางมาถึง คณะของเราได้รับการต้อนรับจากตัวแทนกลุ่มชาวพุทธของเมือง Cape Town และทางสถานเอกอัครราชทูตไทย ประจำแอฟริกาใต้ ได้ประสานงานให้คุณชัยพร เจ้าของร้านอาหารวังไทย ไปรับที่สนามบินและนำไปส่งถึงที่พัก รถวิ่งออกจากสนามบินตามถนนหมายเลข 2 (N) มุ่งหน้าเข้าสู่ตัวเมือง Cape Town ใช้เวลาประมาณ 20 นาทีก็เข้าเขต Down Town เห็นความเจริญ-

ของตึกรามบ้านห้อง ถนนหนทางดีได้มาตรฐาน แต่ก็ยังมีบริเวณที่คนยากจนอยู่อาศัย (สลัม) ให้เห็นเป็น-
บางช่วง

ตามรายการคณะของพวกเราจะต้องไปพักที่ หอพักนักศึกษาของ University of Cape Town แต่-
วันแรกเนื่องจากมีผู้ลงทะเบียนเข้าประชุมเป็นจำนวนมาก การจัดที่พักก็สับสนหาสถานที่กันไม่เจอ คุณชัยพร
ก็เลยรับพระสงฆ์ทั้งหมดไปพักที่บ้าน

ออกจากมหาวิทยาลัยเคป ทาวน์ คุณชัยพรก็ขับรถพาคณะของเราไปรายงานตัว และลงทะเบียนที่-
อาคารเอนกประสงค์ วิทยาลัย Cape Technikon ซึ่งเป็นสถานที่คล้ายกองอำนาจการใหญ่ และรับเอกสาร-
คู่มือของผู้เข้าร่วมประชุม หลังจากเจ้าหน้าที่ตรวจดูรายชื่อ และได้มอบบัตร (แวนคอส) เพื่อประโยชน์ใน-
การขึ้นรถ Shuttle ทั้งไปและกลับจากที่พักไปยังที่ประชุม 3 จุด คือ Cape Technikon , Good Hope
Center , Civic Center ตลอดการประชุม 8 วัน และเป็นบัตรรับประทานอาหารเช้าที่หอพักนักศึกษาตึก
Tugwell Hall ต้องติดบัตรนี้ตลอดเวลาที่เดินอยู่ในเมือง Cape Town เพื่อความปลอดภัย โดยเจ้าหน้าที่-
รักษาความปลอดภัยจะให้การบริการเป็นพิเศษ

จากนั้นไปดูสถานที่จัดนิทรรศการที่ตึก Civic Center และนำของที่เตรียมไปจัดนิทรรศการออกวาง-
ที่โต๊ะที่เขาเตรียมไว้ให้ และติดรูป ติดป้ายชื่อสมาชิกสงฆ์ไทยๆ และติดรูปต่าง ๆ เป็นที่เรียบร้อย

จนถึงเวลาประมาณ 5 โมงเย็นกว่าทุกอย่างจะเสร็จเรียบร้อย คุณชัยพรก็เลยพาคณะไปพักผ่อนที่บ้าน
ซึ่งห่างจากตัวเมืองประมาณ 20 นาที บ้านของเขาอยู่บนเชิงเขา บรรยากาศดีมาก และวิวทัศนสวยงามเป็น-
พิเศษ เป็นหมู่บ้านใหม่ทราบว่าเพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ประมาณ 3 ปี เป็นบ้านใหญ่หลายห้องนอน สามารถรองรับ-
คณะของพวกเราได้สบายมาก เขาพักห้องละ 2 รูป ส่วนหลวงพ่อกุณวดีคุณวัดนิวยอร์กให้ท่านพักรูปเดี่ยว สะดวก-
สบายมาก หลังจากสงฆ์แล้วแยกย้ายกันพักผ่อนตามอัธยาศัย แต่เอ...ทำไมรู้สึกหิวผิดปกติ มานึกขึ้นได้-
ว่า โอ..เราลืมฉันเพล เพราะว่าเมื่อตอนเช้าที่เขาเสิร์ฟอาหารเช้าแล้วเครื่องก็ลงพอดี และพอถึงสนามบิน-
เวลาท้องถิ่นก็ปาเข้าไปตั้งบ่าย 2 โมงแล้ว พวกเราก็เลยลืมเรื่องฉันเพลไปเลย ก็ต้องนอนภาวนาจนกว่าจะ-
ถึงพรุ่งนี้

วันอังคารที่ 30 พฤศจิกายน 2542

วันนี้ตื่นนอนแต่เช้ากว่าปกติ รับอรุณอันแสนจะสดชื่นที่บ้านพักเชิงเขาของคุณชัยพร หลังจากทำภารกิจ-
ส่วนตัวเสร็จแล้ว อ่านหนังสือคู่มือการประชุม คัดเลือกเอกสารที่ได้รับแจกเมื่อวานนี้ หลังจากลงทะเบียน-
แล้วกลับเข้าที่พักเลยยังไม่มีเวลาอ่าน ต้องทำบันทึก และเลือกเวลาที่เรต้องการจะเข้าร่วม เพราะว่ามีมาก-
มายหลายรายการเหลือเกิน เราต้องเลือกรายการที่เราสนใจมากที่สุด

จากนั้นออกมารับลมเย็นยามเช้าข้างนอก อากาศดีมากแสงแดดอ่อน ๆ ตกกระทบที่พื้นหญ้าเขียวฉี-
มองขึ้นไปบนไหล่เขา เห็นหมู่บ้านสร้างด้วยสโตนแปลกตาเป็นพิเศษ อดใจไม่ไหวต้องรีบคว่ำกล่องออกไป-
ถ่ายเก็บภาพอันแสนประทับใจไว้เป็นที่ระลึก

เวลา 7.00 น. ได้เวลาฉันภัตตาหารเช้า โดยภรรยาคุณชัยพร ชื่อขวัญยาว และ ดร.เนตรนทิพย์(ขออภัยด้วยถ้าสะกดผิด)เป็นเพื่อนกันมาช่วยจัดข้าวต้ม และกล้วยเตี๋ยว พร้อมด้วยผลไม้ เป็นแอปเปิ้ล ลูกเล็กๆ หวานกรอบ อร่อยมากถวายพระทุกรูปต่างฉันด้วยความเอื้อเฟื้อจนลืมพิจารณา จะเป็นเพราะว่าหิวที่อดอาหารต่อกัน 2 เวลา คือเวลาเพลเมื่อวาน และเวลาเช้าวันนี้ก็ปาเข้าไปถึงตอนเที่ยงที่อเมริกาแล้ว

หลังจากฉันภัตตาหารเช้าเสร็จแล้วใช้เวลาประมาณ 10.00 น. คุณชัยพรส่งคุณ Erick มารับไปฉันเพลที่ร้านวังไทย (Wang Thai Restaurant) โดยคุณชัยพรจัดถวายแด่พระสงฆ์ทั้งหมด ฉันเสร็จแล้วคุณ Erick ไปส่งพระอาจารย์อารีย์ที่สถานกงสุลอเมริกาเพื่อทำ Reentry Visa แต่ปรากฏว่าไม่เรียบร้อยนัดให้ไปรับในวันพรุ่งนี้ แล้วไปดูความเรียบร้อยที่จัดนิทรรศการ ให้คนขับรถนำหลวงพ่อก่อนวัดนิวยอร์กกลับไปส่งที่หอพักนักศึกษามหาวิทยาลัย Cape Town กว่าจะเข้าที่ได้อีกขลุ่ยลมพอสมควร เพราะกว่าจะเข้าห้องได้ก็กินเวลานาน ขาพเจ้าได้ห้อง 417 พัก 2 รูป กับ อาจารย์ ดร.พระมหาขันธ์

จากนั้นพวกเราคณะทำงาน มีข้าพเจ้า อาจารย์ ดร. พระมหาขันธ์ , พระอาจารย์อารีย์ ให้คุณ Erick ไปส่งที่ Civic Center อีกครั้งหนึ่ง เพื่อขนหนังสือและอุปกรณ์ไปจัดนิทรรศการอีกกว่าจะเสร็จก็ประมาณ 19.30 น. โดยมีคุณ Lionel J. Theron และคุณ Sikky กลุ่มชาวพุทธที่ปฏิบัติแบบเถรวาทมาให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ เสร็จแล้วนำรถไปส่งเข้าที่พักในมหาวิทยาลัย อาบน้ำแล้วนั่งพักผ่อนพอดี พระครูเศรษฐิจ จากวัดพุทธสามัคคี นิว ซีแลนด์ เดินทางมาร่วมสมทบด้วยกับคณะเราซึ่งท่านก็เดินทางไปในนามกรรมการสัมพันธ์ไทยฯ ได้ ขึ้นมาเยี่ยมและคุยด้วยจนถึงเวลา 5 ทุ่มกว่าจึงได้พักผ่อน วันนี้ไม่มีเหตุการณ์อะไรน่าตื่นเต้น

วันพุธที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2542

รุ่งอรุณรับวันใหม่ที่แสนจะสดใสที่หอพักนักศึกษาวิทยาลัย Cape Town เวลา 5.30 น. ทำภารกิจส่วนตัวเสร็จแล้วทุกคนลงมารวมกันที่ Cafeteria ของตึก Tugwell Hall เพื่อทำกิจกรรมวันนี้โดยใช้ Coupon แลกอาหารตั้งแต่วันที่ 31 พ.ย.-1 ธ.ค. ในช่วงระยะที่มีการประชุม

อาหารเช้าวันนี้ก็มีแบบอเมริกันหรือเป็นอาหารฝรั่งแบบ Buffet คือมีน้ำชา กาแฟ ขนมปังปังเอง ไก่ลวก ไก่ดาว แยม ประเภทต่างๆ ให้เลือกตามชอบใจและผลไม้ ขณะที่พักด้วยกันทั้งหมดต่างก็ทยอยกันลงมาเข้าคิวหยิบคูปองแลกอาหารยื่นให้พนักงานตรวจดูวันที่ว่าถูกต้องหรือไม่ แล้วก็เข้าห้องอาหารเลือกที่นั่งตามสบาย พระสงฆ์ที่ไปด้วยกันต่างก็ช่วยตัวเองทำกิจกรรมแบบพระกรรมฐาน คือทุกอย่างหยิบมารวมกันแล้วก็นั่งในภาชนะเดียว ถ้านำบาตรไปด้วยก็คงจะสมบูรณ์แบบ

ฉันเข้าเสร็จคณะของเราก็ออกไปรอขึ้นรถบัส ขนาดใหญ่ที่จอดรออยู่หน้าหอพักนักศึกษา ทุกคนต่างก็ดูจืดจาง ในข่วงรอรถออกนี้ต่างก็ทักทายกันด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส เพราะเป็นวันแรกที่ได้เจอกันต่างก็ถามถึงที่มา และศาสนาที่ตนปฏิบัติ และได้สร้างความสนทนาค้นเคยกันเป็นบรรยากาศที่ดีมาก บางคนก็หยิบกล้องออกมาถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึก ส่วนข้าพเจ้าเองก็ต้องบันทึกภาพเหตุการณ์ช่วงนี้ทั้งกล้องวีดีโอ

และกล้องถ่ายภาพนิ่ง

เวลา 8.00 น. รถออกจากที่พักมุ่งหน้าเข้าสู่ตัวเมือง จุดแรกที่เราจะไปร่วมก็คือที่ Company Gardens เป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่อยู่ใจกลางเมือง โดยรอบเป็นสถานที่ราชการ เช่น ตึก Parliament และอาคารพิพิธภัณฑ์ เป็นบริเวณจัดกิจกรรมแรกของการเปิดประชุมสภาศาสนาโลก โดยถือโอกาสเปิดงานวันเอดส์โลก (1 ธ.ค.) ให้ทุกคนระลึกถึงผู้ป่วยโรคเอดส์ และเป็นการรณรงค์เพื่อให้เห็นพิษภัยของโรคเอดส์ด้วย

เวลา 9.45 น. ผู้เข้าร่วมประชุมได้ไปชุมนุมกันที่นั่น เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ได้ขึ้นกล่าวต้อนรับ และหัวหน้ากลุ่มต่าง ๆ ผู้ที่รณรงค์เรื่องเอดส์ ได้ขึ้นกล่าวแสดงความเสียใจแก่ผู้เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ และแสดงความเห็นอกเห็นใจกับผู้ติดเชื้อ และกล่าวอวยพรผู้ที่ยังไม่ติดเชื้อให้สำรวมระวังอย่างให้ภัยร้ายนี้เกิดขึ้นกับตัวเอง และนอกจากนี้ก็ได้เชิญชวนผู้นำศาสนาต่าง ๆ สวดให้พร และอธิษฐานจิตตามลำดับ

เวลา 11.00 น. ออกเดินขบวนเป็นกลุ่มใหญ่ นำโดยผู้นำศาสนาต่าง ๆ มี พุทธ, คริสต์, อิสลาม, ฮินดู, บาไฮ, ลิกซ์ และหัวหน้ากลุ่มผู้นำลัทธิต่าง ๆ รวมทั้งประชาชนชาวเคปทาวน์เข้าร่วมประมาณ 8,000 กว่าคน ขบวนได้เดินไปตามถนน Government ผ่านกลางสวนสาธารณะขนาดใหญ่ทั้งสองข้างทางมีต้นไม้สูงใหญ่ขึ้นเขียวครึ้มให้ร่มเงาร่มรื่น และมีไม้ดอกไม้ประดับปลูกไว้อย่างเป็นระเบียบทั้ง 2 ข้างทาง แล้วออกสู่ถนน Adderley, ผ่านในตัวเมืองย่านธุรกิจของเคปทาวน์ แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนน Darling ผ่านวิทยาลัย Cape Technikon ไปตามถนน Keizersgracht แล้วไปหยุดที่เวทีกลางแจ้ง บริเวณ District Six Museum ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของเมืองเคปทาวน์ เป็นสถานที่ให้ระลึกถึงบรรพบุรุษที่มาเสียชีวิตที่นี่ ที่ถูกคุมขังและทรมาน ด้วยเหตุผลทางการเมือง และทางศาสนา (อิสลาม)

พิธีการบนเวทีของ District Six Museum ก็เริ่มด้วยการกล่าวต้อนรับของผู้นำท้องถิ่น บุคคลสำคัญเก่าแก่ของเมืองเคปทาวน์ จากนั้นเป็นพิธีสวดของกลุ่มชาวพื้นเมือง และมีการกล่าวตอบและกล่าวอวยพรของกลุ่มศาสนานานาชาติที่เข้าร่วม

เวลา 12.30 น. ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดร่วมกันรับประทานอาหาร “Taste of District Six”

ซึ่งเป็นอาหารของชาวพื้นเมืองมีไวบริการโดยทั่วถึง ส่วนพระธรรมทูตทั้งหมดได้รับนิมนต์ให้ไปฉันเพลที่ร้านวังไทย โดยคุณชัยพรจัดถวายตามเคย ยกเว้น พระอาจารย์มหาชิน ซึ่งท่านเป็นหัวหน้าผู้นำชาวพุทธไทยต้องเข้าร่วมเดินขบวน และอยู่ร่วมตลอดรายการ

เวลา 1.45 น. ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดก็เดินทางไปยังสถานที่ที่จะประกอบพิธีเปิดการประชุมสภาศาสนาโลกอย่างเป็นทางการ คือที่ Good Hope Center ซึ่งก็อยู่ไม่ไกลจาก District Six ประมาณ 500 เมตร

เวลา 2.00 น. ทุกคนพร้อมกันที่ Good Hope Center ตึกรูปทรงหลังคาโค้งทั้ง 4 ด้านเป็นโดม ซึ่งจุคนได้ประมาณ 8,000 - 10,000 คน ต่างเดินกันขวัไวกว้างจ้องมองหาที่นั่งที่จะอยู่แถวหน้า และใกล้เวทีใหญ่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ คณะของพวกเราก็ได้สนใจหวังคือได้แถวที่ 2-3 ด้านหน้าเวทีเลขที่เดียว เพราะต้องการมุงกล้องที่จะจับภาพที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ครั้งนี้

พิธีการได้เริ่มขึ้นเมื่อพิธีกรบนเวที คือ Mr. Jim Kenney (Director) กล่าวต้อนรับคณะผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด กล่าวแนะนำความเป็นมาขององค์กร สภาศาสนาโลก แนะนำแขกผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญขึ้นนั่ง-

บนเวที หัวหน้ากลุ่ม และผู้นำศาสนาต่าง ๆ จากนั้นเป็นการกล่าวต้อนรับ โดยประธานคณะกรรมการสภาศาสนา-โลก Dr. Howard A. Sulkin เป็นผู้นำชาววิวัชรเป็นประธานในครั้งนี้

Dr. Amy Marks เป็นผู้นำบาไฮ รองประธานสภาฯ ขึ้นกล่าวต้อนรับ

Imam Rashied Omar ผู้นำศาสนาอิสลามของเคปทาวน์ รองประธานสภาฯ ขึ้นกล่าวต้อนรับ

Africa Msimang รองประธานจัดงานของเคปทาวน์ ขึ้นกล่าวต้อนรับด้วยความอบอุ่นยิ่ง

จากนั้นเป็นการขึ้นกล่าวปราศรัย และกล่าวต้อนรับจากท่านนายกเทศมนตรีเมืองเคปทาวน์ และผู้นำของแต่ละศาสนาขึ้นกล่าวต้อนรับ และแนะนำกลุ่มของตัวเอง

ในช่วงกลางคืนมีต่ออีกหลายรายการ เช่นการอภิปรายของกลุ่มศาสนาต่าง ๆ การแสดงดนตรีและศิลปะต่าง ๆ , การแสดงนิทรรศการ ของกลุ่มและองค์กรทางศาสนาต่าง ๆ

สำหรับกลุ่มของพวกเราที่ไปชื่อว่า “The Council of Thai Bhikkhus in USA. จัดในนามสัมพันธภาพไทยในสหรัฐอเมริกา โดยมีประธานสัมพันธภาพไทยฯ เลขานุการ และสมาชิกเข้าร่วมในงานนี้ 7 รูปด้วยกัน ได้จัดนิทรรศการแสดงผลงานการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในทวีปอเมริกาเหนือ และแจกหนังสือธรรมะ เอกสารเผยแผ่ประชาสัมพันธ์ของวัดต่าง ๆ อีกจำนวนหนึ่ง

ส่วนสถานที่ในวันเปิดก็มีขึ้นเกือบพร้อม ๆ กัน คือ

- ที่ Cape Technikon เป็นที่ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมประชุม และแจกเอกสารคู่มือการประชุม
- ที่ District Six เป็นเวทีกลางแจ้งสำหรับขึ้นกล่าวเปิด และกล่าวอธิษฐานจิตของกลุ่มศาสนาต่าง ๆ

ในวันเดินขบวนรณรงค์ต่อต้านเอดส์

- ที่ Good Hope Center สถานที่เปิดประชุมใหญ่อย่างเป็นทางการของการประชุมสภาศาสนาโลก
- ที่ Old City Hall เป็นสถานที่จัดแสดงดนตรี, นาฏศิลป์, ละคร และศิลปวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ
- ที่ University of Cape Town เป็นสถานที่จัดอภิปรายของกลุ่มเยาวชน และเสวนาของกลุ่มต่างๆ

๗รายการที่น่าสนใจประจำวัน (Daily Programs) ตื่นเช้าขึ้นมาต้องเปิดหนังสือคู่มือการประชุมว่าต้องการไปชม หรือร่วมในกิจกรรมใด เช่น การนำเสนอผลงานในรูปแบบของการรายงานเดี่ยวของนักพูดที่มีชื่อเสียง (Major Presentation) การบรรยายกลุ่ม(Dialogue) การสัมมนา, และมี Workshop ของกลุ่มต่าง ๆ ที่สนใจเฉพาะด้าน , การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชักถามปัญหา เป็นต้น

รายการที่น่าสนใจอีกรายการหนึ่งในตอนเช้าของแต่ละวัน คือการสวดมนต์ และการทำสมาธิของแต่ละศาสนา (Morning Prayer and Meditation) โดยมีผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมนี้มากเป็นพิเศษ เพราะถือว่าการได้เข้าไปศึกษาเรียนรู้ของแต่ละประเพณี ในการประพฤติ ปฏิบัติ เช่นการทำสมาธิแบบทิเบต การฝึกสมาธิแบบเถรวาท เป็นต้น และยังมีรายการให้ความบันเทิงใจอีก คือการเฉลิมฉลองของนานาศาสนา (Interreligious Celebrations) ซึ่งจะมีทั้งช่วงเย็นและช่วงเช้าของแต่ละวันจะมีกลุ่มของศาสนาและองค์กรต่าง ๆ เฉลิมฉลองในกลุ่มของตนเอง เช่น สวดสรรเสริญเทพเจ้าของฮินดูบ้าง, อ่านพระคัมภีร์ของศาสนาอิสลามบ้าง , การสวดมนต์แบบพุทธบ้าง, การร้องรำทำเพลงของลัทธิพื้นเมืองของชาวแอฟริกา เป็นต้น

การแสดงออกแล้วแต่เป็นแสดงความเคารพ ศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้า และตามลัทธิความเชื่อของตน ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจสำหรับเป็นที่พึ่งของแต่ละบุคคล

ส่วนด้านการแสดง (Performances) ก็จะมีจัดขึ้นที่ซิดนีย์ ฮอลล์เก่าของเมืองเคปทาวน์ ซึ่งมีทุกวันเริ่มตั้งแต่เวลา 10.00-17.30 น. ที่นี่จะเป็นเวทีหลักในการจัดการแสดงศิลปวัฒนธรรมของชนชาติต่าง ๆ ของกลุ่มต่าง ๆ ต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา แต่มีความหมายสำหรับทุกชีวิต และทุกคนทั่วทุกมุมโลกที่จัดมาเข้าร่วมเฉลิมฉลองในการประชุมใหญ่ครั้งนี้ การแสดงก็รวมไปถึง การเล่นดนตรีประเภทต่าง ๆ, การแสดงนาฏศิลป์ (Dance) จุดเด่นของงานนี้คือการตีกลอง “ไทโก” ของญี่ปุ่น และการเล่นละครเวที, การอ่านบทกวีทั้ง บทร้อยแก้ว และร้อยกรองของแต่ละศาสนา เป็นต้น

วันพฤหัสบดีที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2542

ตื่นนอนแต่เช้าตามปกติ เพราะต้องการจะรับแสงแดดยามรุ่งอรุณ และคอยดูดวงอาทิตย์ขึ้นยามเช้าตรงเหลี่ยมเขาปีศาจ (Devil peak) สาเหตุที่เรียกชื่อนี้เพราะรูปร่างตรงยอดเขาสูงที่สุดนี้จะเป็นเหมือนหัวปีศาจที่มีเขาแหลม ๆ ทั้ง 2 ข้าง จะเป็นจุดที่สูงที่สุดและมีหมอกปกคลุมตลอดเวลา ในตอนเช้าเมื่อแสงเงินแสงทองตกกระทบจะเป็นภาพที่น่าชมมาก ยากที่จะลืมเลือนจากความทรงจำ

อาหารเช้าก็น่าเหมือนเดิมคือ ขนมปังปิ้ง 3 ชิ้น ชีวรีเยว 1 ถ้วย ,กาแฟ 1 ถ้วยและตามด้วยน้ำส้ม 1 ขวด(เล็ก) ชักจะชินแล้ววันไหนก็ฉันทเหมือนเดิม เรียกว่าไม่มีทางเลือก มีแต่ทางเลือก คือแลกด้วยอุปถัมภ์ตามวันเวลาที่กำหนด แล้วเมนูอาหารก็เหมือนเดิม

ทุกรูปท่ากตติงเสร็จแล้ว ต่างก็รู้สึกจอบไปขึ้นรถบัสที่หน้าหอพักตามเคย และวันนี้ก็ตื่นตื่นพอสมควรที่จะมีการเข้าร่วมฟังรายการต่าง ๆ ที่น่าสนใจที่ได้เลือกเอาไว้แล้ว หลังจากพิธีเปิดเมื่อวานนี้ก็ยังไม่ทำอะไรเพียงแต่ได้รู้จักมักคุ้นกันเท่านั้น เข้านี้เห็นหน้ากันก็ทักทายกันตามธรรมเนียมด้วยไมตรีจิตมิตรภาพที่แนบแน่นยิ่งขึ้น เพราะจะต้องเจอกันอีกหลายวัน

ก่อนที่จะไปร่วมรายการเสวนาต่าง ๆ พวกเราก็นั่งรถบัส ไปลงที่ Civic Center เพื่อจัดนิทรรศการต่อ วันนั้นดีให้เขานำเครื่องฉายวีดีโอ และจอทีวีใหญ่ขนาด 30 นิ้วมาติดตั้งที่โต๊ะของเรา โดยให้คุณ Sikky ไปเข้ามาจากร้านเครื่องไฟฟ้าในเคปทาวน์ เขาคิดราคา 450 แรนด์ ต่อ 1 อาทิตย์ เมื่อไปถึงคุณ Sikky และ คุณ Lionel ได้จัดการให้เรียบร้อยแล้ว ทำการเปิดโชว์แก่ผู้เข้าชมนิทรรศการตลอดเวลา

เมื่อพูดถึงเพื่อนชาวพุทธทั้งสองท่านนี้ ก็อยากจะเล่าความประทับใจ และความเป็นมาของกลุ่มนักปฏิบัติธรรมกลุ่มนี้ให้ท่านทราบพอสังเขป

ทั้งสองท่านนี้ เป็นสมาชิกของกลุ่มปฏิบัติธรรมตามแนวของเถรวาทแบบไทย ตั้งชื่อกลุ่มว่า “เมตตาพรหมวิหาร” มีสมาชิกประมาณ 25-30 คน จะรวมกันนั่งสมาธิ ศึกษาและปฏิบัติธรรมทุกคืนวันพุธ เวลา 19.00-21.00 น. โดยไปเข้าสถานที่ปฏิบัติกัน

ข้าพเจ้าและพระอาจารย์อารีย์ ได้มีโอกาสรับนิมนต์ไปร่วมในตอนเย็นวันพุธ หลังจากพิธีเปิดการประ-

ชุมสภา แล้ว ความประทับใจที่ข้าพเจ้าได้รับคือ ได้เห็นสภาพของคนที่มีหิวพระธรรม ต้องการที่พึ่งทางใจที่แท้จริง และเป็นแก่นสาร นั่นก็คือถึงแม้ว่าจะไม่มีพระสงฆ์เป็นผู้นำแต่คนของกลุ่มนี้ก็ได้รวมตัวกัน ศึกษาและปฏิบัติธรรม โดยการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันศึกษาค้นคว้า หัวข้อธรรมะต่าง ๆ ที่ตนสนใจจากพระไตรปิฎก ได้ช่วยกันอธิบายให้กันฟังในกลุ่มและนำการปฏิบัติวิปัสสนาโดยบุคคลผู้ที่เคยไปปฏิบัติมาแล้วจากสำนักต่าง ๆ ในประเทศไทย เช่น คุณ Lionel ซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มได้ไปศึกษา และปฏิบัติธรรมที่สวนโมกขพลาราม อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี เป็นเวลา 2 เดือนและไปปฏิบัติตามแนวหลวงพ่อชา ที่วัดป่าบ้านนาชาติ เป็นเวลา 2 เดือน เป็นต้น นอกจากนี้สมาชิกในกลุ่ม ยังได้ไปศึกษาและปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ตามแนวทางสติปัฏฐานสูตร จากสำนักของพระพม่า ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของท่านสีสยาตอ ซึ่งก็มีชื่อเสียงทางด้านวิปัสสนากรรมฐานแบบเถรวาท เป็นที่รู้จักของชาวตะวันตก ในชื่อ “Maha Sri Technics”

สิ่งที่ประจักษ์ต่อสายตาของข้าพเจ้าเมื่อเดินเข้าไปยังข้างหลังเล็ก ๆ ตั้งอยู่ในชุมชนที่เรียกว่า Rosebank ห่างจากตัวเมืองเคปทาวน์นี้ประมาณ 20 นาที เป็นบ้านชั้นเดียว ลักษณะเก่าแก่โบราณสไตล์อังกฤษ ซึ่งก็มีหลายห้อง ด้านปีกซ้ายของบ้านก็เป็นห้องโถงใหญ่จุคนได้ประมาณ 30 คน ซึ่งทางกลุ่มได้เข้าสำหรับนั่งวิปัสสนากรรมฐาน ภายในห้องมีเก้าอี้ตั้งติดข้างฝาเรียงเป็นแถว และมีโต๊ะกลมตั้งอยู่ตรงกลางด้านหน้า และมีที่วางพ้อที่จะนั่งกับพื้นได้ประมาณ 5-7 คน

พอได้เวลาสมาชิกของกลุ่มเริ่มทยอยกันเข้ามาที่ละคนสองคน มีทั้งคนแก่ คนวัยกลางคน และคนหนุ่มสาวก็มี บางคนก็มีเบาะนั่ง (Chuson) ติดมือมาด้วย ,บางคนก็ถือมานั่งคล้ายตั้งสำหรับรองนั่งสมาธิได้นาน ดูแล้วทุกคนต่างก็ตั้งใจกันมาปฏิบัติจริง ๆ มีอยู่คนหนึ่งแก่มากถึงกับนั่งรถเข็น (Wheelchair) ก็มากับเขาด้วยเหมือนกัน

และที่ประทับใจที่สุด คือ สมาชิกของกลุ่มคนหนึ่ง คือคุณ Sikky ได้นำกระเป๋าหนังเหมือนพวกนักเขียนรูปใบเก็บภาพเขียนขนาดใหญ่ประมาณ 24x36 นิ้ว เดินเข้ามาในห้องโถงตรงกลางที่ตั้งโต๊ะปูผ้าสายพื้นเมืองเตรียมไว้รออยู่ เขาค่อย ๆ วางกระเป๋านั้นลงบนโต๊ะเหมือนกลัวว่าสิ่งของข้างในจะแตกอย่างนั้นแหละ แล้วก็บรรจงรูดซิปเปิดออกมา จึงได้รู้ว่า เป็นกรอบรูปพระแก้วมรกต ขนาด 18x24 นิ้ว ซึ่งคล้าย ๆ กับภาพที่เขาตัดเอามาจากปฏิทินเก่า แล้วนำมาใส่กรอบอย่างสวยงาม เขาบอกว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่เขารักและหวงแหนมากที่สุด เขาได้มาจากเพื่อนคนไทยที่อยู่ร้านอาหารในเมืองเคปทาวน์ ส่งมาให้แล้วเขาก็เก็บไว้อย่างดีด้วยความทะนุถนอม จากนั้นเขาก็วางไว้บนโต๊ะบูชาชั่วคราวที่มีเขาตั้งรองรับไว้อย่างดี

และมีผู้ชายอีกคนหนึ่งซึ่งทำหน้าที่ดูแลสถานที่ ได้เปิดตู้เล็ก ๆ เก่า ๆ ที่มุมห้อง นำกล่องกระดาษขนาดเล็กสูงประมาณ 1 คืบ ออกมาภายในกล่องบรรจุพลาสติกกันกระแทกอย่างดี พอเขาเปิดออกมาจึงรู้ว่า เป็นพระพุทธรูปเซรามิค ปางมารวิชัยแบบไทยหน้าตักประมาณ 3 นิ้วนำออกมาวางที่โต๊ะบูชาด้วยความระมัดระวังกลัวจะแตก พรอมควรวางกระดาษรูปเชิงเทียนหน้าพระอย่างเป็นทางการเป็นระเบียบเรียบร้อยตามแบบของชาวพุทธที่แท้จริง

เมื่อทุกคนเข้าที่พร้อมแล้ว Mr. Alon Smith หัวหน้ากลุ่มและผู้นำปฏิบัติธรรม ได้ประกาศกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มปฏิบัติในช่วงที่ผ่านมา และกล่าวแนะนำพระสงฆ์ 2 รูปที่ได้มีโอกาสมาเยี่ยมศูนย์ฯ ในวันนี้

นับว่าเป็นบุญและความโชคดีของพวกเขา โดยลำดับต่อไปจะได้ยินมนต์พระสงฆ์สวดมนต์ให้ และนำปฏิบัติสมาธิในคืนนี้ ช่วงท้ายของรายการก็จะมีสนทนาธรรม และถาม-ตอบปัญหาตามสมควรแก่เวลา

จากนั้นทุกคนก็นั่งสงบนิ่ง ประนมมือกราบลงที่พื้น 3 ครั้ง ด้วยความเคารพเลื่อมใสในพระรัตนตรัย แล้วตั้งนะโม 3 จบ พร้อมกับโดยไม่มีผู้นำสวด แต่ทุกคนสามารถสวดออกเสียงได้อย่างน่าฟัง เหมือนถูกฝึกหัดมาอย่างดี แล้วก็ต่อด้วยการปฎิญาณถึงพระรัตนตรัยเป็นที่ฟัง 3 ครั้ง คือ พุทธฺิ สรรณฺิ คจฺจุฉามิ, ธมฺมิ สรรณฺิ คจฺจุฉามิ, สงฺฆมิ สรรณฺิ คจฺจุฉามิ, พุติยมุปี ฯลฯ , ตติยมุปี ฯลฯ โดยพร้อมเพรียงกัน

เมื่อทุกคนนั่งสงบนิ่งเริ่มเข้าสมาธิ แล้วคุณ Smith ก็ได้ยินมนต์ให้สวดมนต์เพื่อความเป็นศิริมงคล โดยข้าพเจ้าพร้อมด้วยพระอาจารย์อารีย์ ขึ้นนะโม 3 จบ แล้วสวดบทพระพุทธานุคุณ , ธรรมะคุณ, สังฆะคุณ บทชัยมงคลคาถา และต่อด้วยบทให้พรในตอนจบ (เพราะเวลามีจำกัด)

ต่อไปเป็นภาคปฏิบัติกรรมฐาน โดยคุณ Smith เป็นผู้นำปฏิบัติตามแบบเถรวาท คืออาณานาฬสติภาวนา และในขณะเดียวกันก็ได้อธิบายธรรมะในหัวข้อเมตตาภาวนา ใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง และก็ต่อด้วยรายการสนทนาธรรม (Dhamma Talk) โดยพระอาจารย์อารีย์ ได้ให้ธรรมะสั้น ๆ ในหัวข้อมรรคมีองค์ 8 ย่นย่อลงเหลือ 3 คือ ศีล- สมาธิ- ปัญญา เมื่อรวมแล้วเหลือ 1 คือความมีสติ เพราะฉะนั้นการปฏิบัติธรรมตามแนวอาณานาฬสติภาวนา จึงมีประโยชน์มาก สามารถนำมาใช้ในวิถีประจำวันได้

รายการคืนนี้ต้องหยุดลงอย่างน่าเสียดายเมื่อเวลา 20.45 น. สำหรับการสนทนาธรรม และมีการคุยกันนอกรอบคือถามสารทุกข์สุกดิบกันตามธรรมเนียม เพราะเจ้าหน้าที่ต้องปิดบ้านเวลา 21.00 น. ก็คือ 3 ทุ่มต้องหยุดทันที จากนั้นก็อำลากันกลับบ้านต่างคนต่างไป เป็นอันเสร็จพิธีงานเผยแพร่งานออกรายการประชุม จากนั้นคุณ Lionel ขับรถไปส่งพวกเราที่หอพัก Tugwell Hall เวลา 22.30 น. อาบน้ำพักผ่อน

วันศุกร์ที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2542

วันนี้ตื่นนอนแต่เช้าตามปกติ ทำภารกิจส่วนตัวเสร็จ ลงไปฉันทเข้าที่ห้องอาหารชั้นล่างของตึกหอพัก แต่ก่อนจะถึงเวลาอาหารเช้า ก็เข้าห้องทีวี ซึ่งอยู่ชั้นที่ 1 ของตึก เพื่อคุยข่าวเกี่ยวกับการประชุม สภาศาสนา-โลกซึ่งก็มีออกข่าวทุกวัน ทั้งทีวี และหนังสือพิมพ์ และพยากรณ์อากาศ และข่าวทั่ว ๆ ไปของแอฟริกา

เวลา 7.15 น. ทำกิจตักตักพร้อมด้วยคณะ อาหารเช้าวันนี้ก็เหมือน ๆ กับทุกวันที่ผ่านมา และเมื่อคืนที่ผ่านมา พระมหาธวัชชัย จากวัดธรรมคุณาราม ยูทาห์ ที่ตกเครื่องบน ฟังตามมาถึงเมื่อตอนเย็นวันแต่ยังไม่ได้อุยกัณฑ์ ก็เลยได้คุยกันที่โต๊ะอาหาร บรรยากาศเป็นไปด้วยความอบอุ่น และเป็นกันเอง เพื่อนที่เข้าร่วมประชุมที่พักบนตึกนี้ต่างก็เริ่มทยอยกันเข้ามาตักอาหาร ไปนั่งรับประทานตามที่ตนชอบใจ เสียงคุยกันขรมไปทั้งห้อง

หลังจากฉันเสร็จแล้วก็แยกย้ายกันออกปฏิบัติหน้าที่ไปนัดเจอกันที่ลานจอดรถที่จะเข้าไปในเมืองเคปทาวน์ พระอาจารย์ ดร. ชื่น จะแวะลงที่ มหาวิทยาลัยเคปทาวน์ (Upper Campus) ไปร่วมรายการของกลุ่มเยาวชน (Next Generation) วันนี้เฝ้าจัดรายการเรื่อง Nonviolence ส่วนคณะของเราที่เหลือนำโดย-

หลวงพ่อบรรณสมัชชาฯ นั่งรถเข้าเมือง และแวะลงที่อาคารเอนกประสงค์ วิทยาลัย Cape Technikon เพื่อพาท่านพระมหาธวัชชัย ไปลงทะเบียน หลังจากลงทะเบียนเสร็จ รับหนังสือพิมพ์ Cape Time (ฟรี) อ่านข่าวประจำวันแล้ว นั่งรถต่อไปลงที่ Civic Center เพื่อไปดูโต๊ะนิทรรศการ และเอาหนังสือไปแจกด้วย เปิดวิดีโอเทป เรื่องต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมการเผยแพร่ และเรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนา ได้เวลาอันเพลพลอดี

ทุกรูปมารวมกันที่ Cafeteria ชั้นล่างของตึก Civic Center อาหารวันนี้แปลกมากเป็นอาหารเย็นทั้งหมด ก่อนเข้ามาในห้องอาหารนั้นก็แปลกใจอยู่เหมือนกัน ในป้ายเมนูอาหารวันนี้เขาเขียนว่า “Cold Buffet” เราก็มองว่ามันคืออะไร เดินตามกันเข้าไปพนักงานต้อนรับเขาก็ถามว่ามีกี่คน จะได้จัดน้ำ จัดช้อน และจัดที่นั่งให้เหมาะสม คณะเรามี 5 รูปด้วยกัน คือหลวงพ่อบรรณสมัชชาฯ อาจารย์พระมหาประพันธ์, พระมหาธวัชชัย, พระอาจารย์อารีย์ และข้าพเจ้าเอง เมื่ออาหารพร้อมแล้วก็เดินไปตัก ตามชอบใจ อาหารทุกอย่างเย็นหมดเลย มีไก่ทอด แต่เย็นพุ่งออกจากช่องแช่เย็น, เนื้อแพะที่อบสุกแล้ว ก็เย็นเหมือนกัน สลัดก็เย็น (ปกติก็เป็นของสด ๆ อยู่แล้ว) มีข้าวอบผงเคอร์รี่เหลือง ๆ เหมือนข้าวอบไก่แล้วก็จุกกลิ่นเครื่องเทศ นี่กระมังอาหารแอฟริกันขนาดแท้ ก็ดีเหมือนกัน ได้ลองอาหารพื้นเมืองจะได้ไปเล่าดูกวารสชาติเป็นอย่างไร

อาหารวันนี้ตกราคาหัวละ R. 25 น้ำชา กาแฟ ถ้วยละ R. 3 , ผลไม้ 2 ชิ้นเล็ก ๆ R. 8 คิดต่างหาก ทั้งหมดนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจากที่อาจารย์พระมหาธวัชชัย รับเป็นเจ้าภาพถวาย รวมแล้ว 158 แรนด์

จากนั้นข้าพเจ้าและพระอาจารย์อารีย์ พากันไปเดินชมตลาด และหั่วลำโพง(สถานีรถไฟ)ของเมืองเคปทาวน์ ซึ่งก็มีการวางสินค้าแบกะดินขายอยู่โดยทั่วไป เหมือนบ้านเราแถวท่าพระจันทร์ทำนองนั้น จุดหมายหลักก็ของสินค้าบริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งก็มีสินค้าพื้นเมือง พวกเครื่องแกะสลักไม้, หนากากไม้รูปแบบต่าง ๆ , ตุ๊กตาแกะสลักไม้ และหินแกะเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ ตามแบบของแอฟริกา

พวกเราแค่เดินชม และลองตอรองราคาดูเฉย ๆ ยังไม่ตัดสินใจซื้อเพราะมันหนักหอบไม่ไหว และอีกอย่างก็เป็นการออกสำรวจราคาเท่านั้น ออกจากร้านค้าของที่ระลึก ก็ไปเดินในสถานีรถไฟ ซึ่งก็เก่าแก่พอสมควร ตามที่เคยอ่านหนังสือประวัติศาสตร์ท่านมหาตมะ คานธี เคยมาเดินอยู่แถวนี้ สมัยที่ท่านมาช่วยชาวอินเดียนในประเทศแอฟริกาในอดีต อดใจไม่ไหวก็เลยต้องหยิบกล่องออกมาถ่ายเก็บภาพไว้เป็นที่ระลึกในฐานะเป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์อันยาวนาน

ออกจากสถานีรถไฟเคปทาวน์ ก็เดินไปตามถนน Old Marine ผ่านสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์คือ The Castle of Good Hope เป็นปราสาทเก่าแก่ สมัยก่อนเคยเป็นที่ทำการของรัฐบาล ปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากพอสมควร ข้าพเจ้าแค่เดินผ่านไม่ได้เข้าไปข้างในเห็นทหารยืนเฝ้าอยู่หน้าประตู จุดหมายคือเดินตรงไปที่ Good Hope Center เพื่อเข้าฟังบรรยายในเวลาบ่าย 2 โมง แต่ก่อนจะถึงเวลานั้น ได้แวะเข้าชม Art Gallery ที่ชั้นล่างของตึก เป็นการจัดนิทรรศการที่น่าสนใจมาก เพราะเป็นการรวมเอาภาพศิลปะเกี่ยวกับ Soul , Spirit , Meditation and Abstract มาแสดงพร้อมด้วยศิลปะพื้นเมืองของแอฟริกาด้วย ก็เลยใช้เวลาร่วม 2 ชั่วโมง ในการเดินชมและเก็บภาพไว้เป็นที่ระลึกเสียมากมาย เพราะดูแล้วสบายตา อ่านแล้วสบายใจ

ในขณะที่เดินชมนิทรรศการทางศิลปะอยู่นี้ ได้มีหนุ่มผิวดำวัย 26 ปี ชาวจาไมกา เข้ามาถามและ-

สนทนารวมด้วย บอกสนใจพุทธศาสนาเพราะเป็นศาสนาที่เปิดกว้าง และมีข้อปฏิบัติที่แน่นอนตายตัว- เช่นเน้นที่การปฏิบัติทางจิต ซึ่งก็ตรงกับความต้องการของตนเอง เคยอ่านแต่หนังสืออยากจะทำปฏิบัติดู และถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะทำเป็นพระภิกษุเพราะถือว่าเป็นเพศที่สงบดี คงจะมีความสุขภายในอย่างแท้จริง ก็เลยให้ชื่อและที่อยู่ที่สามารถติดต่อกันได้ เพื่อจะได้ส่งหนังสือและเอกสารเกี่ยวกับพุทธศาสนาให้ศึกษาไป- ก่อน เพราะตอนนั้นยังเรียนไม่จบ ก็เลยแนะนำกับเขาไปว่า ในขณะที่เรียนหนังสือก็ให้ศึกษาพระพุทธศาสนา- ไปด้วย เมื่อเรียนจบแล้วค่อยตัดสินใจอีกที การบวชนั้นง่าย แต่การปฏิบัติตัวให้เป็นพระที่ดั้นด้นมันยาก เขา- ก็รู้สึกพอใจในคำแนะนำ และสัญญาว่าจะติดต่อ ไปตามที่อยู่เพื่อศึกษาพุทธศาสนาเพิ่มเติม

จากนั้นไปฟังการบรรยายที่ห้องประชุมใหญ่ของ Good Hope Center เป็นการบรรยายเรื่อง วิทยา- ศาสตร์กับศาสนา โดยนักสอนศาสนาจากประเทศญี่ปุ่น มีคนเข้าฟังประมาณ 200 กว่าคน ส่วนใหญ่กับบรรยาย- ศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า เพราะพื้นฐานเขามาจากศาสนาประเภทเทวนิยม ซึ่งต่างจากไฉนในทางพระ- พุทธศาสนา

ออกจาก Good Hope Center เดินข้ามถนนชมเมือง ไปเรื่อย ๆ เพื่อกลับไปยังตึก Civic Center ไปช่วยดูแลโต๊ะนิทรรศการ ช่วยแจกหนังสือ และแผ่นพับ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพุทธศาสนา จนถึงเวลา 6 โมง- เย็น จึงได้นั่งรถกลับหอพัก อาบน้ำ- ซักผ้า นั่งอ่านหนังสือคู่มือเตรียมเข้าประชุมพร้อมนี้ เขียนบันทึก และ- พักผ่อนตามระเบียบ

วันเสาร์ที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2542

วันนี้ตื่นขึ้นด้วยความสดชื่นแจ่มใส รับประทานอาหารเช้าที่แสนจะเบิกบาน มองออกไปทางหน้าต่างของ- หอพักซึ่งอยู่บนชั้นที่ 4 ของตึก Tugwell Hall อากาศดีมากเห็นลำแสงแดดอ่อน ๆ ตกกระทบหลังคาบ้าน- เรือนและ ต้นไม้ใบดกเขียวจีต้องลมโชยอ่อนๆ ในยามเช้า โอนเอนอยู่ไหว ๆ เหมือนกับจะเชื้อเชิญเรา- ให้รับอากาศบริสุทธิ์ของวันใหม่อย่างนั้นแหละ

กิจกรรมและทัศนคติของวันนี้ก็เป็นไปตามปกติ เสร็จแล้วก็ต้องออกไปร่วมประชุมเหมือนเคยปฏิบัติมา- แต่วันนี้พิเศษกว่าทุกวันที่ผ่านมา เพราะจะมี การบรรยายเดี่ยว โดยผู้นำของเราคือ อาจารย์ดร.พระมหาขึ้น ในช่วงเย็นคือตั้งแต่เวลา บ่าย 3-4 โมงเย็น แต่ตอนเช้าวันนี้ต้องไปที่โต๊ะจัดแสดงนิทรรศการก่อน คณะของ- พวกเราทั้งหมดนั่งรถบัส ออกจากหอพัก รถพาลัดเลาะเลียบไหล่เขาขึ้นไปแวะรับผู้เข้าร่วมประชุมอีกคณะหนึ่ง- ที่พักอยู่ที่ Upper Campus ของมหาวิทยาลัยเคปทาวน์ ซึ่งจะอยู่สูงขึ้นไปอีก จากที่เราพักคือ Lower Campus บรรยากาศตอนเช้านี้ยิ่งดูสวยงาม และสดชื่นเมื่อขึ้นไปสู่ที่สูงกว่าปกติ มองทิวทัศน์โดยรอบของตัวเมืองได้- อย่างถนัดชัดเจน และอีกด้านหนึ่งติดทะเลมองออกไปเห็นเรือเดินสมุทรจอดเทียบอยู่หลายลำ และเรือชาว- ประมงกำลังวิ่งออกไปในทะเลห่างฝั่งลิบลิบแล้วหายไปไหนทะเลหมอกอันหนาที่

เมื่อรถบัสไปจอดที่หน้าตึก Civic Center แล้วทุกคนต่างก็ลงไปปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละท่าน บางก็- เดินดูนิทรรศการ ทักทายกับเพื่อนร่วมงาน ตามได้ถึงรายการต่าง ๆ ที่ตนได้เข้าร่วม ในวันที่ผ่านมา บรรยา-

ภาคเป็นไปด้วยไมตรี และเป็นกันเองบ้างก็แสดงทัศนะในแง่มุมต่าง ๆ ตามที่ตนเข้าใจ

จนได้เวลาประมาณ 10.30 น. คุณชัยพรส่งคนมารับพระทั้งหมด ไปฉันที่ร้านวังไทย ภัตตาคารเพล-
วันนั้นก็เลยเป็นอาหารไทยรสเด็ดของแม่ครัวฝีมือดีที่ร้าน เมนูอาหารสำหรับวันนี้มี ต้มยำทะเล, ผัดแพง-
เนื้อหมู, แกงเขียวหวานไก่ และก็มีผัดอีก 2-3 อย่าง รสชาติก็ห่างไกลจากเมื่อวานซึ่งเป็นอาหารเย็นทั้งหมด

ฉันเพลเสร็จแล้ว คุณชัยพรขับรถไปส่งที่ วิทยาลัย Cape Technikon เตรียมตัวที่จะเข้าฟังการบรรยาย-
พิเศษ โดย อาจารย์ดร. พระมหาปิ่น ที่ห้อง Theater 5 เมื่อถึงเวลาทุกคนต่างเข้าหาที่นั่งตามที่ตนต้องการ-
ห้องบรรยาย นี้จัดได้ดีมากมีที่นั่งลัดหลั่นกันสูงขึ้นเหมือนอัมพลารยตามโรงหนัง หรือโรงละครทั่วไป จุผู้ฟัง-
ได้ประมาณ 100 คน มีอุปกรณ์การบรรยายพร้อมสรรพ มีกระดานที่เขียนปากกา whiteboard และจอฉาย-
สไลด์ เครื่องโอเวอร์เฮด โปรเจคเตอร์ ไมโครโฟนที่ให้เสียงดังกำลังดี และมีแผ่นกันเสียงสะท้อนกลับด้วย
สำหรับอาคารเหล่านี้เพิ่งสร้างเสร็จใหม่ เข้าใจว่าเพิ่งเปิดใช้เป็นครั้งแรกในการประชุมคราวนี้

การบรรยายในวันนี้ หัวข้อเรื่อง “Buddhist Ethics for World Peace” มีคนเข้าฟังประมาณ 30
คน สังเกตเห็นว่าส่วนใหญ่จะเป็นชาวพุทธ มีพระศรีลังกา , พระพม่า และภิกษุณีชาวไต้หวัน , อินเดียน และ-
ชาวอเมริกัน , แอฟริกัน อีกจำนวนหนึ่ง ก่อนจะเริ่มบรรยายได้แจกเอกสาร และหนังสือที่นำไปแจก คือหนังสือ-
เล่มเล็ก ๆ ชื่อ “Buddhist Ethics for World Peace” ได้รับความสนใจมากพอสมควร

ในขณะที่กำลังบรรยายอยู่นั้นก็ได้มีนักข่าว จากสถานีโทรทัศน์ท้องถิ่นของเมืองเคปทาวน์ได้มาถ่าย-
ทำข่าวด้วย และหลังจากบรรยายจบแล้ว ข่างภาพและผู้สื่อข่าวยังตามออกไปสัมภาษณ์ท่านอาจารย์ ดร.ปิ่น
อีกเป็นรายการพิเศษ ใช้สถานที่สนามหญ้าเป็นส่วนหย่อมหน้าตึกนั่นเองเป็นบรรยากาศที่ดีมาก ผู้สื่อข่าวได้-
ถามถึงหลักธรรมและแนวปฏิบัติในชีวิตประจำวันว่าควรจะปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานอย่างไร ท่านอาจารย์ก็เลย-
ให้หลักธรรมในเรื่องของทศ 6 และอธิบายมงคลสูตร ใช้เวลาประมาณ 30 นาที ทุกคนก็ได้รับธรรมะเป็นที่-
น่าพอใจ และบทสัมภาษณ์ทั้งหมดก็ได้รับการออกอากาศในวันต่อมา

เสร็จจากการฟังบรรยายแล้วคณะของพวกเราทั้งหมดก็ยังไม่วางใจที่พัก แต่ตกลงกันว่าจะชมรายการ-
ภาคกลางคืนที่ Good Hope Center ก็เลยออกเดินตามถนน Tennant ใช้เวลาประมาณ 15 นาที พอไปถึง-
พอมีเวลาเหลือเลยใช้เวลาช่วงนี้เดินชมนิทรรศการของศาสนาต่าง ๆ โดยรอบนอก ได้เจอกับ ดร.ทวีวัฒน์
เป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัยมหิดล มาร่วมบรรยายกับคณะ ในเรื่องสิทธิสตรี โดยได้ทุนจากมหาวิทยา-
ลัยวิสคอนซิน ให้ทำงานวิจัยในเรื่องนี้

เวลา 7.30 น. รายการเริ่มด้วยความแสดงเรื่องกำเนิดของศาสนาใหญ่ ๆ ของโลก เริ่มด้วยศาสนา-
ฮินดู มีการแสดงนาฏศิลป์ของอินเดีย ตอนนารายณ์วตาล เพราะถือว่าศาสนาฮินดูเป็นศาสนาที่เก่าแก่ที่สุด-
ของโลก และต่อด้วยศาสนาพุทธ มีการพูดบรรยายถึงการออกบวชของเจ้าชายสิทธัตถะ และการค้นพบหลัก-
ธรรม เช่นอริยสัจ 4 และมรรคมีองค์ 8 แต่ไม่มีการแสดงประกอบ จากนั้นก็ต่อด้วยศาสนาคริสต์ และอิส-
ลามตามลำดับ และปิดท้ายรายการด้วย การแสดงความเชื่อของชาวพื้นเมือง ก็คือการนับถือผี และปรากฏการณ์-
ธรรมชาติ เช่น ฝนตก ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า น้ำท่วม แผ่นดินไหว ว่าเป็นการคลั่งตาลของพระเจ้า เป็นต้น

รายการจบเมื่อเวลาประมาณ 4 ทุ่ม คณะของเรานั่งรถกลับหอพัก อาบน้ำ พักผ่อนเพราะเหนื่อย-

มาก พรุ่งนี้ต้องตื่นที่ 5.30 เตรียมนั่งเรือออกไปเกาะ Robben Island.

วันอาทิตย์ที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2542

วันนี้ตื่นนอนประมาณ 4 เพราะตั้งใจมากแล้วจะตื่นสายไม่ทันไปลงเรือ ตามกำหนดการวันนี้ทางคณะกรรมการศาสนาโลก จะไปประกอบพิธีปักเสาสันติภาพ (Peace Pole) และอธิษฐานจิตล่ำรักถึงอดีตอันเจ็บปวด ขมขื่นของเกาะ Robben Island ออกจากที่พักประมาณ 5.30 น. งดอาหารเช้าที่เคยปฏิบัติตามปกติที่ห้องอาหารของหอพัก ทุกคนออกไปรอขึ้นรถบัสที่หน้าตึกเมื่อทุกคนมาพร้อมแล้วรถได้เคลื่อนออกไปแวะรับคนที่ Upper Campus ของมหาวิทยาลัย และไปรับที่ Forest Hill เป็นโรงแรมขนาดเล็กที่มีผู้เข้าร่วมประชุมไปพักอีกแห่งหนึ่งอยู่ไม่ไกลมหาวิทยาลัยเท่า ไฉน เมื่อผู้โดยสารพร้อมแล้วก็รับคนที่ Holiday Inn แถบเชิงเขาเทเบิล อีกแห่งหนึ่ง กว่าจะไปถึงท่าเรือก็ได้เวลาประมาณ 6 โมงกว่า

ค่าโดยสารเรือเฟอร์รี่ออกไปเกาะคนละ 100 แรนด์ เมื่อไปถึงท่าเรือแล้วท่านอาจารย์ ดร. ชื่น เป็นผู้ไปจัดการเรื่องตัวนำมาแจกคณะทั้งหมด แล้วก็ทยอยลงเรือไปลำแรกไม่ทันคนขึ้นไปเต็มหมดทั้งข้างล่างข้างบน ก็ออกไปก่อน คณะของเราได้ขึ้นลำที่สองมีคนไม่แน่นมาก

เมื่อเรือเคลื่อนตัวออกจากท่าเทียบเรือยิ่งทำให้มองเห็นตัวเมืองเคปทาวน์ และภูเขาเทเบิล อย่างฉับชัดเจน เป็นทิวทัศน์ที่สวยงามในตอนเช้าจะมีหมอกปกคลุมยอดเขา และได้เห็นแสงเงินแสงทองทาบทาพื้นผิวน้ำทะเลซึ่งเรียบสนิท ไม่มีคลื่นลมแรงเหมือนวันอื่น ๆ มองดูรอบโป๊ะที่คนขึ้นลงเรือยังมีแม่น้ำหลายตัวดำผุดดำว่ายอย่างสนุกสนาน บางตัวก็ขึ้นมาเกาะพักเหนื่อยที่ข้างรถยนต์ที่เขาผูกไว้กับเรือกระแทกขอบปูนซีเมนต์และเสาสะพาน มองดูน่ารักน่าเอ็นดูจริง ๆ ได้ถ่ายรูปเก็บไว้เป็นที่ระลึกด้วย

จากนั้นเรือได้วิ่งออกไปนอกฝั่งของปากอ่าว Table Bay ใช้เวลาประมาณ 20 นาทีก็ถึงเกาะเล็ก ๆ เมื่อเรือเทียบท่าแล้วทุกคนต่างทยอยกันลงไปมีเจ้าหน้าที่ของสภา ยืนแจกธงคนละผืน เป็นธงชาติของประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมประชุม แต่เนื่องจากคนมันมากจึงไม่ได้เรียกให้ถือธงชาติของตน ๆ แต่ใครลงไปก่อนก็รับธงที่เจ้าหน้าที่แจกแล้วก็ถือเข้าขบวนไป ด้วยความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย พอเดินพ้นสะพานท่าเทียบเรือ ก็เข้าสู่กำแพงและมีขุมประตูก่ออิฐถือปูนแข็งแรงมากเหมือนกับประตูกุ ข้างบนเขียนป้ายด้วยข้อความว่า “Welcome to Robben Island” พอเดินผ่านประตูใหญ่เข้าไปก็จะเห็นเป็นสนามหญ้ากว้างพอประมาณ เจ้าหน้าที่ตั้งเก้าอี้ไว้เต็ม ด้านหน้าติดตั้งโพงเดี่ยวและไมโครโฟน และที่สำคัญคือมีเสาสี่เหลี่ยมสูงประมาณ 3 เมตร กว้างด้านละประมาณ 5 นิ้ว เขียนด้วยข้อความภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นอีก 3 ภาษาว่า “May Peace Prevail on Earth” นี่คือนิยามสันติภาพที่เราจะมาทำพิธีปักบนเกาะแห่งนี้

พิธีการเริ่มด้วยผู้อำนวยการพิธีภัณฑ์(ลูก) ได้กล่าวต้อนรับคณะของพวกเรา มีใจความตอนหนึ่งว่า “เกาะแห่งนี้เคยเป็นเรือนจำที่คุมขังนักโทษการเมืองสมัยสงครามเหยียดผิว และผู้ทำผิดสมัยค้ำทาส เป็นอดีตที่เจ็บปวด และขมขื่นที่สุด เป็นเวลาอันยาวนาน ที่คนที่นี่ไม่เคยเห็นคำว่า สันติภาพ, อีสราภาพ และภราดรภาพ, พวกท่านทั้งหลายมาเข้าถิ่นไป น่าจะมาช่วยตั้งแต่สมัยที่เกาะแห่งนี้เต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน

ถึงอย่างไรก็ภูมิใจที่องค์กรทางศาสนาเท่านั้นที่ยื่นมือเข้ามาช่วยเป็นพวกแรก และจิตใจที่พวกท่านได้มาให้กำลังใจ และสนับสนุนให้มองเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์”

จากนั้นผู้นำกลุ่มของเราได้ขานกล่าวขอบคุณ และกล่าวแสดงความเสียใจต่อเหตุการณ์ในอดีต และได้เชิญหัวหน้าผู้นำศาสนาต่าง ๆ ออกไปสวดมนต์ อธิษฐานจิต ช่วยกันประคองเสาสันติภาพลงปักในหลุมที่เตรียมไว้ เพื่อให้เกิดสันติภาพแก่ชาวโลก และผืนแผ่นดินแห่งนี้ตลอดไป

เสร็จแล้วผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานได้นำคณะของพวกเราเข้าชมสภาพห้องขังอดีตประธานาธิบดีเนลสัน แมนเดลา ซึ่งถูกจำคุกในฐานะนักโทษการเมืองถึง 27 ปี

เกาะ Robben Island เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่นอกฝั่งของเมืองเคปทาวน์ มองเห็นได้จากฝั่ง แต่เดิมใช้เป็นสถานที่ปล่อยเกาะของทาสที่มีปัญหา และใช้เป็นคุกขังนักโทษการเมืองในยุคแห่งการเหยียดผิว และมีอดีตอันขมขื่นเจ็บปวดยาวนาน ปัจจุบันได้พัฒนาเป็นพิพิธภัณฑสถาน และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเมืองเคปทาวน์ไปด้วย

หลังจากที่เดินชมบริเวณคุก และถ่ายรูปเป็นที่ระลึกแล้วก็เดินทางกลับโดยนั่งเรือเฟอร์รี่ลำเดิมฝ่ากระแสน้ำที่แรงพอสมควรกลับเข้าฝั่งอย่างปลอดภัย

จากนั้นนั่งรถบัสซึ่งมาเตรียมรอรับอยู่ที่ท่าเรือได้เวลาฉันเพลพอดี ก็เลยพากันไปฉันที่ Cape Technikon โดยฉันอาหารพื้นเมืองของเคปทาวน์แท้ ซึ่งก็มีไม่กี่อย่างให้เลือก คือเป็นประเภทขนมกะหรี่ปัง แต่มีไส้เป็นไก่ หรือเนื้อ และมีไส้ผัก ให้เลือกตามชอบใจ และมีกล้วย แอปเปิ้ล และพีช ผลไม้ท้องถิ่นให้เลือกได้ตามสะดวก จากนั้นนั่งรอเวลาที่จะมีการอภิปรายรวมในระหว่างศาสนาต่าง ๆ

เวลาบ่าย 3 โมง ไปร่วมรายการ Dialogue ที่ห้อง 270 อาคาร Commerce 2 ในหัวข้อเรื่อง Meditation for World Peace โดยมี อาจารย์ ดร. พระมหาชื่น ร่วมในคณะสนทนาด้วย และให้พระสงฆ์ที่เข้าร่วมทั้งหมดสวดมนต์สาธุที่ใหญ่เข้าร่วมรายการทั้งหมดรับฟังต่างประทับใจกันทุกคน จบแล้วมีรายการภาคค่ำที่ Good Hope Center คือรายการต้อนรับอดีตประธานาธิบดีเนลสัน แมนเดลา มีผู้เข้าร่วมฟังการปราศรัยประมาณ 5,000 คน

พิธีเริ่มด้วยการกล่าวต้อนรับ และประกาศเกียรติคุณวีรบุรุษนักต่อสู้ โดยถือว่าเป็นต่อการสู้เพื่อสันติภาพอย่างแท้จริง และได้มอบโล่สันติภาพ โดย นางเอลดา คานธี ซึ่งเป็นหลานสาวของท่านวีรบุรุษมหาตมะ คานธี

ท่านอดีตประธานาธิบดี นักต่อสู้เพื่อชาวผิวดำได้กล่าวในตอนหนึ่งว่า ขอขอบคุณองค์กรทางศาสนาที่ได้มาร่วมกันทำคุณประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่ชาวโลก คือการนำสันติสุข และสันติภาพ ภราดรภาพ มาสู่มวลมนุษยชาติ โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา ลัทธิ ความเชื่อ และสีผิว ในสมัยที่แอฟริกาตกอยู่ในช่วงที่ประสบกับความยุ่งยาก ทางการเมือง และสงครามเกิดขึ้นในที่ต่างๆ ทำให้ประชาชนประสบกับความเดือดร้อน และอดอยาก มีเพียงองค์กรทางศาสนาเท่านั้นที่ยื่นมือเข้ามาช่วย ให้บรรเทาความทุกข์ยากเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงรู้สึกสำนึกในบุญคุณของศาสนาตลอดมา นี้ก็คือว่าเป็นความประทับใจของท่านต่อศาสนาอย่างหนึ่ง

จบรายการประมาณ 4 ทุ่มครึ่ง จากนั้นนั่งรถบัสกลับที่พัก ในระหว่างทางได้ชมตัวเมืองเคปทาวน์

อย่างนั้ชัดเจนนในยามราตรี ซึ่งมีแสงสี แสงไฟสวยงามแปลกตาเป็นพิเศษ

วันจันทร์ที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2542

วันนี้ตื่นนอนแต่เช้าตามปกติฉันท้เข้าประมาณ 7.15 น. อาหารเช้าก็เ็นไปตามคาดหวังคืออย่างเดิมเหมือนทุกวัน ไม่มีเปลี่ยนแปลง นึกขึ้นมาได้ก็ดีเหมือนกันจะได้เป็นผู้มีกน้อยสันโดษ และรู้จัก โภชนะมีตัตถุญญา บางเพราะถ้าอาหารถูกปากเมื่อไร เป็นอันน้าหนักเพิ่มทุกที ฉันท้เสร็จก็ขึ้นไปทำภารกิจส่วนตัวที่ห้องก่อนที่จะไปนั่งรถที่หน้าตึกเพื่อที่จะเข้าเมือง ไปประชุมตามเวลาที่กำหนด รถวิ่งเรียบเชิงเขาเทเบิล รับอากาศบริสุทธิ์ยามเช้าเหมือนทุกวัน มองออกไปไกลในทะเลมองเห็นเรือสินค้าหลายลำจอดทอดสมอยู่นอกฝั่งทะเลอันสวยงาม เพราะวันนี้อากาศแจ่มใสไร้เมฆหมอก

รถวิ่งจอดเทียบหน้าตึก Civic Center เวลาประมาณ 9 โมงเช้า เดินชมนิทรรศการ จัดหนังสือและข้อมูลต่าง ๆ ที่โต๊ะของสมัชชาฯ และอำนวยความสะดวกให้ข้อมูลเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาแก่ผู้สนใจในชุมชนของเรา มีนักข่าวจากบริษัทอิสระที่งานเกี่ยวกับสารคดีเขามาสัมภาษณ์และถ่ายรูป/ถ่ายวีดีโอด้วย

เวลาประมาณ 10.30 น. คุณชัยพรเจ้าของร้านอาหารวังไทย ให้คนขับรถมารับไปจับเพลที่ร้าน และได้ถวายปัจจัยทำบุญกับพระสงฆ์ทุกรูป ๆ ละ R. 100 ฉันท้เสร็จแล้วร่วมกันถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึก จากนั้นคุณชัยพรขับรถไปส่งที่เดิม เพื่อพัก และรอเวลาที่จะรวมในกิจกรรมอื่นอีกต่อไป

รอเวลาจนถึงประมาณบ่าย 2 โมง แล้วออกเดินชมตลาด และในย่านธุรกิจของเคปทาวน์ ออกจากตึก Civic Center แล้วไปที่สถานีรถไฟที่เก่าแก่ของเมือง ซึ่งข้างบนเป็นสถานีปล่อยรถโดยสารขนาดเล็กเหมือนรถตู้ที่เมืองไทย คอยส่งผู้โดยสารออกไปนอกเมือง จากนั้นเดินข้ามสะพานลอยที่เชื่อมต่อระหว่างสถานีรถไฟกับห้างสรรพสินค้า (Mall) ที่มีชื่อเสียงที่สุด คือ Shalam Shopping Mall และใหญ่ที่สุดของเคปทาวน์ คณะเราก็เดินดูของบางชนิดหน่อย ส่วนมากก็เดินผ่านเท่านั้นเพราะว่าเป็นทางผ่านที่จะไปยัง City Hall ซึ่งกำลังจะมีการแสดงศิลปวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ เป็นประจำทุกวัน ออกจาก City Hall ก็เดินทางต่อไปยัง Cape Technikon นั่งอ่านหนังสือที่บริเวณ Amphitheater เพื่อรอเวลาเข้าฟังบรรยาย ในเวลาบ่าย 3.45 น. เรื่อง ทัศนะของ Pope John Pual ที่ 2 ต่อศาสนาพุทธ , ศาสนาอิสลาม, ศาสนายิว ที่ห้อง 1.37 ตึก Commerce ตั้งแต่เวลา 4 ถึง 5 โมงเย็น ในช่วงเข้าฟังบรรยายตามห้องต่าง ๆ นี้คณะของเราแยกย้ายกันไปเลือกตามกลุ่มสนใจ ออกจากห้องบรรยาย ได้พบกับลูกศิษย์คนหนึ่งเป็นชาวฮินดู ชื่อ Janett สนใจพระพุทธศาสนามาก เดินตามถามปัญหาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่นาน ก่อนหน้านั้นเคยเจอเขาที่ Good Hope Center ในวันที่ไปฟังปราศรัยของอดีตประธานาธิบดี เนลสัน แมนเดลา ก็ได้ทักทายกันธรรมดา พอตีเวลาหมด และได้เจอกันบนรถบัสก็คุยกันบ้าง รู้สึกคุยถูกคอกัน และบอกว่ายังไม่เคยได้ฟังเรื่องของพุทธศาสนาจริง ๆ จากนักบวชในทางศาสนา เขาบอกเคยอ่านแต่ในหนังสือซึ่งก็ไม่ชัดเจนในเรื่องที่ต้องการจะรู้ หลังจากที่ได้สนทนารวมกันนานพอสมควร และได้รับคำแนะนำในการปฏิบัติพอสมควรแล้วก็แยกย้ายกันไปรวมรายการอื่นต่อไป

จากนั้นเดินข้ามถนนไปยัง Good Hope Center เพราะว่าที่นี่จะเป็นรายการของเราขึ้นสาธิตการสวดมนต์บนเวทีใหญ่ จึงต้องไปก่อนเวลาหน่อยเพื่อเตรียมความพร้อม ในช่วงนี้ก็เลยใช้เวลาเดินชมนิทรรศการของกลุ่มศาสนาต่าง ๆ รอบตึก ไปแวะชมหนังสือทางศาสนาที่ซุ้มของชาวฮินดู Ramkhisana Center in USA ซึ่งก็เป็นศูนย์ฮินดูใหญ่ที่นครชิคาโก ของท่านวิเวกานันทะ นักบวชฮินดู ผู้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีในการประชุมครั้งแรกเมื่อร้อยกว่าปีมาแล้ว (Chicago 1983) ได้รับแจกหนังสือและปฏิทิน ปี 2000 ด้วย

จากนั้นเข้าชมที่ซุ้มของ World Foundation ซึ่งนำเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 10 กว่าเครื่องมาให้บริการแก่ผู้เข้าประชุมได้ไปส่งข่าวสารข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และส่งอีเมล ก็เลยถือโอกาสแวะเข้าชมและขอเข้าอินเทอร์เน็ตของวัดไทยฯ ดี.ซี. แล้วส่งอีเมลส่งข่าว ความเคลื่อนไหว ในการประชุมให้ทางวัด และบริษัท IIRT (ไท) ได้ทราบข่าวประจำวันด้วย และได้พบกับ Micheal เพื่อนที่เข้าประชุมด้วยกัน ซึ่งเดินทางมาจากชิคาโก ตอนขามาจาก ไมอามี ได้พบกันบนเครื่องบินนั่งเบาะติดกันด้วย เลยได้คุยกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องของศาสนา และการประชุมในครั้งนี้ เมื่อมาเจอกันที่ซุ้มนี้ก็เลยได้รับความสะดวกโดยที่เขาจัดการให้ไปเครื่องอย่างสะดวกสบาย นี่แหละคืออานิสงส์ของการมีเพื่อน คบกันไว้ไม่เสียหาย ดังภาษิตโบราณที่ว่า “คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย”

จากนั้นได้เวลาเข้าห้องประชุมใหญ่ของ Good Hope Center เจ้าหน้าที่ได้จัดให้พวกเรานั่งในพิเศษหลังเวทีก่อนเพื่อเตรียมความพร้อมและซักซ้อมใหญ่ก่อนขึ้นเวทีจริง พวกเราก็เลยตกลงกันในกลุ่มก่อนโดยให้ท่านอาจารย์ ดร. พระมหาขันธ์ เป็นผู้ประกาศและแนะนำรายการของพระไทยในวันนี้ และให้หลวงพ่อพระราชาภิกษิตติเวที เป็นผู้นำสวด ตกลงกันสวดบทมงคลสูตร จบเดี่ยว เพราะว่ามีเวลาจำกัดประมาณ 5 นาที

เวลา 20.00 น. เจ้าหน้าที่ฝ่ายเวทีได้นิมนต์ขึ้นไปยืนเรียงแถวกันที่หน้าไมค์โครโฟน พิธีกรเริ่มประกาศแนะนำคณะเรา แล้วต่อด้วย อาจารย์ ดร. พระมหาขันธ์ กล่าวอธิบายหัวข้อที่จะสวด แล้วประธานก็ขึ้นสวดบทอเสวนา ฯ เสียงดังกระหึ่มห้องโถงใหญ่ สกกดคนฟังหลายร้อยคนเงยไปขยับนะ มีแต่เสียงซัดเตอร์ และแสงแฟลชของกล้องถ่ายรูปดังพริบพริบ หลังจากสวดจบแล้ว ได้รับเสียงปรบมือยาวนานประมาณ 2 นาทีรู้สึกประทับใจมาก จากนั้นก็นั่งชมรายการอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวกับการสวดมนต์อันวอนของศาสนาต่าง ๆ เช่น ของฮินดูก็จะขึ้นมาสวดคำว่า “โอม” ยาวนานเป็นหลายนาที และให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมด้วยคือให้สวดโอมยาวที่สุดเท่าที่จะนานได้ และนอกนั้นก็มีการแสดงของชาวพื้นเมืองสลับกับการขึ้นมาสวดของศาสนาต่าง ๆ กว้างงานจะเลิกก็ประมาณ 4 ทุ่มกว่า นั่งรถกลับที่พักพร้อมด้วยคณะ ถึงที่แล้วอาบน้ำ พักผ่อนเอาแรงไว้ต่อสู้ในวันพรุ่งนี้

วันอังคารที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2542

ตั้งแต่เข้ารับอรุณด้วยบรรยากาศที่สดใส มีแสงแดดอ่อน ๆ ส่องเข้ามาทางหน้าต่าง ทุกรูปต่างทำภารกิจส่วนตัวเสร็จแล้ว ลงไปรอที่หน้าห้องทีวี เพื่อดูข่าวความเคลื่อนไหวของการประชุมจากสื่อมวลชน จากนั้น-

ได้เวลาเข้าห้องอาหาร แล้วก็ทำกิจกรรมตามปกติ วันนี้ก็เหมือนเช่นทุกวันที่ผ่านมาไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง
 ออกจากที่พักประมาณ 9.00 น. วันนี้ไม่รีบเร่งเท่าไรเพราะรายการบรรยายที่จะเข้าร่วมฟังประมาณ
 10.00 น. ก็เลยแวะรับหนังสือพิมพ์(ฟรี) ที่ตึกอเนกประสงค์ของ วิทยาลัย Cape Technikon อ่านข่าวเกี่ยว-
 กับการประชุมซึ่งก็มีภาพเด็ด ๆ ออกทุกวัน ดูเหมือนชาวเมืองนี้จะให้ความสนใจเกี่ยวกับประชุมมากเป็นพิเศษ
 และมีผู้สื่อข่าวจำนวนมาก ในแต่ละวันที่เที่ยวออกสัมภาษณ์ผู้นำศาสนาต่าง ๆ แล้วยังไปเขียนข่าวลงหนังสือ-
 พิมพ์ หรือ ไม่นักข่าวของที่วิทยุท้องถิ่นติดตามสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมประชุมอยู่เป็นประจำ

เวลา 10.00 น. มีการเสวนา (Dialogue) ร่วมระหว่าง พุทธกับคริสต์ ในเรื่อง Buddhist' Christian
 Theological Encounter and Global Problems ที่ห้อง Theater 4 ในกลุ่มนี้มี อาจารย์ ส. ศิวลักษณ์
 ร่วมอยู่ด้วย และเพื่อน ๆ อีก 4 ท่านด้วยกัน ในจำนวนนั้นมีภิกษุณีชาวไต้หวัน ชื่อ Dr. Yifa จากวัดซีไหล
 แอล.เอ. ร่วมเสวนาอยู่ด้วย ในนามตัวแทนชาวพุทธ บรรยายภาคของการเสวนาเป็นไปด้วยความราบรื่น แต่-
 ก่อนบ้างเป็นวิชาการ เริ่มด้วยตัวแทนชาวคริสต์ ขึ้นอธิบายถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย
 และพรรณมาถึงความดีของศาสนาคริสต์ที่มีต่อชาวโลก

จากนั้น อาจารย์ ส. ศิวลักษณ์ ได้ขึ้นกล่าวถึงความเมตตากรุณาในพระพุทธศาสนาบ้าง ซึ่งพระพุทธเจ้า-
 สอนมานานแล้วเรื่องความเมตตาเป็นธรรมคำจุนโลก ถ้าโลกนี้ขาดเมตตาความดีก็อดก็จะเกิดขึ้นทุกหน-
 ทุกแห่ง และท่านได้ยกตัวอย่างความรัก ความเมตตาของเจ้าแม่กวนอิม ซึ่งก็เป็นปางหนึ่งของพระโพธิสัตว์-
 ในศาสนาพุทธ ที่ใช้ตัวเองเป็นสัญลักษณ์ของเมตตาไม่มีสุดไม่มีประมาณ บรรยายภาคเป็นไปด้วยความสนใจ-
 ของผู้ฟัง และมีคำถามสอดแทรกขึ้นเป็นระยะ ๆ จนหมดเวลาสำหรับพระสงฆ์เรา คือ 11.00 น. ได้เวลาฉัน-
 เพล คุณบิษัพร พรอมด้วยภรรยา และ ดร.เนตร นำอาหารกล่อง เป็นข้าวและผักแพงหมู -ใบเตย 1 ลูก
 และผลไม้ พรอมด้วยน้ำดื่มรูปละบุต ทั้งหมดไปรวมกันฉันที่ Student Center ด้วยความสะดวกสบาย

ฉันเพลเสร็จแล้วยังไม่ถึงเวลาเข้าฟังบรรยาย นั่งรอชมการแสดงไปพลาง ๆ ก่อนที่เวทีกลางแจ้ง
 บรรยายภาคเป็นไปด้วยความสนุกสนาน และเป็นกันเอง ทุกคนมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสทักทายกันด้วยมิตร-
 ไมตรีที่ดี ต่างถามถึงที่อยู่ และศาสนาที่ตนปฏิบัติ เราต่างได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน บรรยายภาคเป็นไปในทาง-
 สร้างสรรค์ทั้งสิ้น สถานที่การแสดงก็เป็นเวทีกลางแจ้ง ทุกคนนั่งชมโดยรอบ ๆ ทำเป็นชั้นบันไดลดลั่นลง-
 ไปเหมือนนั่งอัฒจันทร์แต่พื้นเป็นสนามหญ้าเขียวสดสะอาดตา และมีต้นไม้ที่ปลูกไทรหมอง มีไม้มันไม้ดอกไม้-
 ประดับโดยรอบจัดเป็นสวนหย่อมดูน่ารัก สวยงามตามธรรมชาติ

มองไปรอบ ๆ ของอาคาร Science และ ตึก Commerce ซึ่งสร้างบนไหล่เขาลดลั่นกันไปตาม-
 ลำดับเหมือนชั้นบันได รอบทางเดินเชื่อมระหว่างตึกต่อตึกนั้นปลูกดอกไม้หลากหลายชนิด ซึ่งก็มีดอกไม้ชนิด-
 หนึ่งซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของ Cape Town เลยทีเดียว ถามเพื่อนเขาบอกว่า ชื่อ Christmas Rose เป็น-
 ดอกไม้สีม่วงดอกโตก้านยาว เป็นไม้ดอกตระกูลมีหัวเหมือน Tulip มองไปทางไหนก็พบดอกไม้ชนิดนี้-
 บานสะพรั่ง สีขาวบ้าง ส่วนใหญ่จะเป็นสีม่วงอ่อน ๆ ชูช่ออรับแขกผู้มาเยือนเคลปทาวน์ เพราะช่วงนี้เป็น-
 ฤดูร้อนของประเทศทางขั้วโลกใต้ ไม้ดอกไม้ประดับ และต้นไม้โดยทั่วไปเขียวชอุ่มไปทั่วเมือง ซึ่งตรงกันข้าม-
 กับประเทศทางแถบขั้วโลกเหนือ เมื่อแกนโลกหันออกจากดวงอาทิตย์ประมาณ 4 เดือน อากาศก็จะหนาว-

เห็นบ้าง ไม่ค่อยจะเห็นแสงอาทิตย์ และบางครั้งจะมีหิมะตกลงมาเป็นช่วง ๆ

ในช่วงบ่ายหลังจากชมการแสดงของญี่ปุ่นแล้ว ข้าพเจ้ากับพระอาจารย์อารีย์ ได้เข้าฟังการอภิปรายเดี่ยว ที่ตึก Commerce โดย Professor ชาวอินเดียเรื่องศาสนาเปรียบเทียบ ระหว่างศาสนาของตะวันตกและตะวันออก ศาสนาที่มีพระเจ้าและไม่มีพระเจ้า มีคนเข้าฟังประมาณ 30 คน จากนั้นเข้าฟังการบรรยายเดี่ยว ที่ตึก Scienc ห้อง 2.45 โดย ภิกษุณี Yifa ชาวไต้หวัน เรื่อง บทบาทของภิกษุณีในพระพุทธศาสนา จบแล้วนั่งพักผ่อนที่ Cafeteria ในตึก Student Center และชมการสดมภ์ของกลุ่ม Aumism มากจากฝรั่งเศส ขณะเดียวกันเพื่อรอ Murphy นักศึกษาชาว Icerish ที่สนใจพุทธศาสนา จะมารับไปฟังการปาฐกถาธรรมของท่าน ดาไล ลามะ ที่สวนสาธารณะ Kirstenbosch บริเวณเชิงเขาเทเบิล เม้าเทนท์ ซึ่งจะมีขึ้นคืนนี้เวลาหนึ่งทุ่มครึ่ง

ในขณะที่นั่งรออยู่นั้น ได้มีนักบวชชาวพื้นเมืองของ Africa เข้ามาคุยด้วยได้สนทนากันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันถึงหลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนา เขาสนใจมากเรื่องการทำสมาธิวิปัสสนาแบบเถรวาท เพราะถือว่าเป็นต้นแบบของวิปัสสนาดั้งเดิมเขาให้เครดิตว่าเป็นต้นแบบของวิปัสสนาแบบอาณาปาณสติ คือเมต อิน ไทยแลนด์

เขาก็ได้อธิบายหลักคำสอนของเขาให้ฟังก็คือบรรพบุรุษเขาจะสร้างบ้าน หรือกระท่อม ก็แล้วแต่จะต้องมีเสา 8 ต้นข้างใน และแต่ละต้นเสาก็จะจารึกคำสอนเอาไว้ เช่น Love, Truth, Compassion, Honesty, Happiness เป็นต้น ทุกๆ เข้าพ่อของเขาตื่นนอนขึ้นมาก็ต้องไปโอบกอดเสานั้น เสาใดเสาหนึ่ง แล้วก็สวดอ่อนน้อมถึงพระเจ้าของเขา พร้อมกับท่องคำสอนนั้นจนขึ้นใจแล้วก็นำไปสอนลูกหลานต่อไป นี่ก็คือหลักปฏิบัติแบบง่าย ๆ ของชาว Zulu ในแอฟริกาใต้

พอดี Murphy มาถึงและรับไปฟังท่านดาไล ลามะ โดยเขาขับรถส่วนตัวมารับถึงที่พร้อมด้วยชาวผิวดำที่เป็นคณะกรรมการจัดงานซึ่งมาจากซีกาโกด้วย 2 คน คือ ดร. Tananda และ Rev. Caloe เป็นนักบวช Baptist จากซีกาโกเช่นเดียวกัน

รถออกจากวิทยาลัย ประมาณ 5 โมงครึ่ง วิ่งผ่านตัวเมืองเคปทาวน์ ในช่วงเย็นคนเลิกงานพอดีทำให้รถติดมากผิดปกติ และในตัวเมืองถนนจะแคบมาก และพื้นที่ด้านหนึ่งเป็นไหล่เขา อีกด้านหนึ่งเป็นทะเล การสร้างถนนก็เป็นด้วยความยากลำบาก เพราะพื้นที่มันเอียง การขับรถต้องใช้ความชำนาญ และใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ อีกอย่างรถก็เยอะคนข้ามถนนก็มากทั้งเด็กและผู้ใหญ่ สับสนจอบแจแอดไปหมด เหมือนสภาพในเมืองใหญ่ ๆ ทั่วไป

รถวิ่งผ่านตัวเมือง ใช้เวลาดั้งชั่วโมงกว่าขนาดระยะทางแค่ไม่กี่กิโลเมตร หากทางลัดให้หลุดออกจากรอบเขตนอกแอ๊ด มุ่งหน้าขึ้นสู่เชิงเขาเทเบิล ซึ่งมีถนนเลียบเชิงเขาสูงชันเรื่อย ๆ ทำให้มองเห็นทิวทัศน์ที่สวยงามในยามเย็นของเมืองเคปทาวน์ได้ถนัดตายิ่งขึ้น

เมื่อเข้าสู่บริเวณสวนสาธารณะ Kirstenbosch สภาพบ้านเรือนจะเปลี่ยนไปไม่เหมือนกับสภาพดินแดนแห่งภาพทวีปที่เราเข้าใจ สภาพของความอดอยากจนแห้งแล้งกันด้อยพัฒนา นั้นไม่มีเหลืออยู่เลย เหมือนกับคำพูดที่ว่า “ความคิด, ความเชื่อ, และ ความจริง” มันคนละอย่างกัน เราคิดว่ามันจะต้องเป็นอย่าง-

นั้น มันจะต้องเป็นอย่างนี้ แต่แล้วมันก็ไม่เป็นไปอย่างที่เราคิด และความเชื่อ ที่เรายึดถือจากคำพูดของคน-
นั้น และจากคำพูดของคนนั้นน่าจะจริง ก็เชื่อตามโดยที่เรายังไม่พิสูจน์ หรือยังไม่ได้ประจักษ์ด้วยสายตาของ-
เราเอง ส่วนความจริงนั้น คือ สิ่งปรากฏให้สัมผัสได้ด้วยตา ด้วยได้ยินด้วยหู และได้พิจารณาแล้วด้วยใจ
นี่คือสภาพของความเป็นจริง

ไกลเขตสวนเข้าไปทุกที่ ยิ่งเห็นบ้านเมืองสวยงามเป็นระเบียบเหมือนในยุโรป หรืออเมริกาอย่างนั้น-
แหละ สภาพถนนหนทางดีมาก มีต้นไม้ใหญ่ ๆ ขึ้นสองข้างทาง โดยเฉพาะต้นสนได้ถูกอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดี-
ดี การปลูกบ้านแทรกอยู่ในป่าโดยไม่มีการตัดไม้ทำลายป่า หรือทำลายธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ในระหว่างต้นไม้-
ใหญ่ และสองข้างถนน มีการปลูกไม้ดอกไม้ประดับไว้อย่างเป็นระเบียบน่าทัศนาทำให้เจริญตาเจริญใจอย่าง-
ยิ่ง

เมื่อรุดวิ่งผ่านประตูสวน ซึ่งมีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลหลายพันไร่ ทุกคนต้องตกใจเพราะคิดไม่ถึงว่า-
จะมีคนมาฟังท่านดาไล ลามะมากมายขนาดนี้ รถที่จอดอยู่เป็นดับสองข้างทางยาวหลายกิโลเมตร หากที่จอด-
รถไม่ได้เลย แต่โชคที่รถของเราได้รับอนุญาตให้ขับเข้าไปใกล้สถานที่ที่ท่านพูดมากที่สุด เพราะมีพระนั่ง-
ไปด้วย 2 รูป เจ้าหน้าที่เขาคงคิดว่าเป็นพระติดตามบวชนของท่านดาไล ลามะ จึงได้รับอนุญาตให้เข้าไป-
จอดใกล้ ๆ จะได้เดินเข้าไปสวดทวน นี่ก็ต้องอาศัยบารมีของพระ, บารมีของท่านองค์ดาไล ลามะ ที่ทำให้-
ชาวตะวันตก หรือชาวต่างชาติรู้จักพระพุทธศาสนามากขึ้น เมื่อเราเดินผ่านไปจะเห็นว่าชาวต่างชาติยกมือ-
ไหว้กันเป็นแถว เขาเห็นแบบอย่างและได้เห็นวัฒนธรรม ในการแสดงความเคารพคือการไหว้ ซึ่งท่านดา-
ไล ลามะทำเป็นตัวอย่าง ทุกครั้งที่ท่านปรากฏตัวที่ไหน ต่อที่สาธารณะ ต่อหน้าสื่อมวลชนก็จะเห็นท่านยก-
มือไหว้ไปเรื่อย ๆ นี่คืออำนาจของความมีเมตตา สามารถคำจุนโลกได้ ทำให้คนมีความสุข พบกันด้วยใบ-
หน้ายิ้มแย้มแจ่มใส มีความสนิทสนมกลมเกลียวเหมือนเป็นญาติกันมาก่อน แต่ที่แน่ ๆ คือเป็นญาติธรรม-
นั่นเอง

การมาฟังท่านดาไล ลามะ พู่ววันนี้ประมาณได้ว่ามีคนเข้าฟังประมาณ 5,000 คน นี่ขนาดว่าเป็นการ-
ส่วนตัวของท่าน ไม่มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์มาก เป็นการจัดให้ท่านได้พบปะกับลูกศิษย์ลูกหา ก่อนที่จะ-
เข้าร่วมประชุม Assembly ของสภาศาสนาโลก ซึ่งจะมีขึ้น ในวันพรุ่งนี้ คนที่รู้ว่าท่านจะมาพูดที่นี่ ก็เพียง-
ลูกศิษย์ของท่านเท่านั้นที่พูดกันแล้วก็บอกต่อปากต่อปากก็ยังมีคนมากมายขนาดนี้ ซึ่งก็ทราบว่ามี การขายบัตร-
ผ่านประตูเขาสวนนี้ราคา R. 15 แต่คณะของเราเข้าฟรี (นี่ก็บารมีพระอีกแหละ)

จะเห็นได้ว่าชาวตะวันตกยังมีความต้องการธรรมะ หรือสิ่งที่เขาเรียกกันว่าวิถีหาความสุข ความสงบ-
ทางใจโดยธรรมชาติ หลายคนหันมาสนใจพุทธศาสนาเพราะเห็นว่าเป็นแนวทางดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง สามารถ-
นำมาประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี โดยไม่มีการสวดอ้อนวอน หรือคอยบงการจากคนอื่น เป็น-
ศาสนาที่มีอิสระ ในทางความคิด ที่ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ เป็นการพัฒนาตนปัญญาถึงขั้นสูงสุดคือหลุดพ้น

เนื้อหาสาระที่ท่านพูดวันนี้ก็คือเรื่องของคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ซึ่งทุกคนมีความสามารถ และ-
ศักยภาพเท่ากัน ที่จะทำความดี หรือความชั่วได้เท่ากัน เพราะฉะนั้นไม่ควรจะมาเหยียดหยามกัน หรือเอา-
รัดเอาเปรียบกัน ทุกคนควรจะถือสิทธิความเป็นมนุษย์ในโลกนี้อย่างเท่าเทียมกัน และแสวงหาความสุข

ความสันติได้ ในหมู่ของเพื่อนมนุษย์นี้เอง

พวกเราได้ฟังท่านพูด ประมาณ 20 นาทีเพราะว่าไปถึงช้ารถติดมากตั้งที่กล่าวแล้ว และเวลาเย็นมาก-
ความมืดเริ่มแผ่เข้าปกคลุม ซึ่งบริเวณเวทีกลางแจ่งนั้น ไม่มีการติดตั้งหลอดไฟ การพูดก็เลยต้องยุติลง

หลังจากนั้นก็เดินทางกลับไป Good Hope Center อีกครั้งหนึ่ง เพื่อชมการแสดงของเยาวชน (Next Generation) ไปนั่งดูให้กำลังใจแก่เด็กเยาวชนที่มาจากที่ต่าง ๆ ทั่วโลก แสดงกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ให้เข้ามามีบทบาทรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม สืบทอดเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษที่จะสืบสานทางวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนาของตนเองที่ถือปฏิบัติสืบต่อไป

งานเลิกประมาณ 4 ทุ่มครึ่ง กลับที่พัก อาบน้ำพักผ่อนตามระเบียบ

วันพุธที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2542

วันนี้ตื่นนอนแต่เช้ากว่าปกติ เพราะตื่นเต้นมากจะเป็นวันสุดท้ายของการประชุม และจะทำพิธีปิด-
ในภาคบ่าย ทำภารกิจส่วนตัว แล้วลงไปกินข้าวอย่างรีบเร่ง จากนั้นก็ออกไปรอรถบัสไปลงที่ Civic Center ซึ่งเป็นสถานที่ประชุม Assembly เริ่มเวลา 9.00 น. ได้โตะที่ 45 มีผู้ร่วมประชุมโตะกลมนี่ 8 คน ต่างก็เขียน-
เสนอแนวความคิด และคำแนะนำในการประชุมครั้งต่อไป

การประชุม Assembly คือการประชุมใหญ่ของคณะกรรมการตัวแทนของผู้นำศาสนา (Spiritual Leader) และตัวแทนองค์กรต่าง ๆ ที่จะเสนอแนวความคิดในการสร้างสันติภาพ และนำเสนองานที่จะทำเพื่อ-
ประชาชนในโลก (The Gift to the World Peace) ในการประชุมเช้าวันนี้มีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ 400 คน ผู้นำศาสนาต่าง ๆ ประกอบด้วย ศาสนาพุทธ ทั้ง 2 นิกายคือ มหายาน และเถรวาท, ศาสนาคริสต์ มีมากกว่า 10 นิกาย, ศาสนาอิสลาม, ศาสนาฮินดู, ศาสนาสิกข์, ศาสนาบาไฮ, ศาสนาเบน เป็นต้น และนอก-
จากนั้นยังมีลัทธินิกายอื่น ๆ อีกหลายลัทธิ รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ เช่น องค์กรด้านการศึกษา, ด้านสื่อมวลชน, ด้านเยาวชน เป็นต้น

สำหรับจุดเด่นของผู้เข้าร่วมประชุมในครั้งนี้คงไม่มีใครเกินท่าน ดาไล ลามะ ถ้าขาดท่านงานนี้ก็-
คงกร่อยไปเลย ท่านได้ถูกเชิญให้ขึ้นกล่าวปราศรัยต่อที่ประชุมใหญ่ ซึ่งทุกคนก็ตื่นเต้นตั้งตารอฟังท่านพูดอยู่-
คนเดียว และกล่าวให้โอวาทแก่เยาวชนซึ่งท่านได้ให้ความสำคัญเยาวชนกลุ่มนี้มาก เพราะจะเป็นกำลังสำคัญ-
ในการที่จะทำงานเพื่อสังคมส่วนรวมในอนาคตต่อไป

พระสงฆ์ฝ่ายเถรวาทอีกท่านหนึ่งที่จะลืมเสียไม่ได้ในวงการศาสนาโลก คือท่านสมเด็จพระโฆษาจารย์-
ของชาวเขมร ซึ่งท่านมีผลงานทำงานด้านสร้างสันติภาพในเขมร และท่องเที่ยวสั่งสอนธรรมะทั่วโลก เป็น-
พระสงฆ์อีกรูปหนึ่งที่ชาวโลกรู้จัก

การประชุมจบลงเมื่อเวลาประมาณ 11.30 น. จากนั้นเป็นงานจัดเลี้ยงอาหารกลางวันโดย Mayor of Cape Town ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดเคลื่อนออกจากห้องประชุมใหญ่เพื่อไปที่ห้องจัดเลี้ยงที่ถูกจัดไว้อย่าง-
สวยงาม ซึ่งใช้ห้องโถงใหญ่อีกด้านหนึ่งของตึก Civic Center การผ่านเข้าห้องแต่ละครั้งก็ต้องผ่านเครื่อง

X-Ray เพราะผู้นำทางด้านศาสนา และบุคคลสำคัญเป็นจำนวนมากมารวมกัน การรักษาความปลอดภัยก็ต้องแน่นหนาเป็นธรรมดา พอเดินผ่านประตูใหญ่เข้าไป ก็จะเป็นห้องโถงใหญ่ผู้คนได้หลายร้อยคน มีโต๊ะอาหารถูกจัดไว้อย่างเป็นระเบียบร้อยสวยงามมากกว่า 200 โต๊ะ

ด้านจะเป็นเวที ที่ขึ้นปราศรัย มีป้ายเขียนข้อความว่า “Peace and Unity are in the heart of Cape Town” ขาพเจ้า กับ อาจารย์ ดร.พระมหาปิ่น พร้อมด้วยคณะกรรมการจัดงานจำนวนหนึ่งได้นั่งรวมกัน แต่ก็เป็นเพียงแสดงมารยาททางสังคมเท่านั้น เพื่อให้เห็นความพร้อมเพรียงสามัคคีของผู้นำศาสนาซึ่งมาจากที่ต่าง ๆ ทั่วโลกมากกว่า 50 ประเทศ และมีองค์กรการกุศลอีกมากกว่า 200 องค์กรที่มาวมกันครั้งนี้ เพราะเราจันเพลแล้วเลยจันน้ำส้ม และเครื่องดื่มอื่น ๆ ตามสมควร ไม่มีการรับประทานอาหาร

หลังจากนั้นก็ขอตัวกลับออกจากห้องงานเลี้ยงอาหารกลางวันก่อนเพื่อน แวะไปเก็บภาพที่จัดนิทรรศการ รวมทั้งหนังสือ และสิ่งของอื่น ๆ ที่ขุมจัดนิทรรศการสัมมนาสงฆ์ไทยฯ แล้วออกเดินทางต่อไปยังสถานที่ที่จะปิดประชุม คือ Good Hope Center การรักษาความปลอดภัยเป็นไปอย่างแน่นหนาเพราะเป็นพิธีสำคัญ บุคคลระดับผู้นำจะมารวมกัน จึงต้องเข้มงวดเป็นพิเศษ เมื่อผ่านเครื่อง X-Ray แล้วทุกคนต่างจับจ้องหาที่นั่งในที่นั่งที่เห็นว่าเหมาะสมและใกล้เวทีที่สุด

เมื่อได้เวลาพิธีกร Mr. Jim Kenney (Director) ได้กล่าวเชิญผู้นำศาสนาต่าง ๆ ตัวแทนองค์กรและคณะกรรมการจัดการประชุม ขึ้นนั่งบนเวทีและกล่าวแนะนำที่ละคน ๆ จนหมด ฝ่ายตัวแทนชาวพุทธได้แก่สมเด็จพระโฆษาจารย์ของเขมร, Dharmma Master Shin Toa จากไต้หวัน, พระนิภาเยนของญี่ปุ่น และ อาจารย์ ส. ศิวลักษณ์ ตัวแทนชาวพุทธจากประเทศไทย ก็ได้รับเชิญขึ้นกับเขาด้วย

พิธีกรกล่าวปิดการประชุม พิธีกรได้เชิญองค์ดาไล ลามะ ขึ้นกล่าวปราศรัยเป็นเวลาประมาณ 20 นาที ท่านได้กล่าวถึงจริยธรรมของโลก และการสร้างความสุขความสงบภายใน การมองคุณค่าของความเป็นมนุษย์ การพัฒนาสัปปายะ และให้พัฒนามันสมองและสติปัญญาจะอยู่ในโลกนี้ได้โดยมีความสุข

และท่านได้กล่าวถึงความตื่นตัวของชาวโลกปัจจุบันตอนหนึ่งว่า “อย่าตื่นต้นกับการที่จะเข้าสู่สหัสวรรษใหม่ (New Millennium) ถ้าเราไม่พัฒนาตัวเอง หรือทำตัวให้ใหม่เข้ากับยุคสมัย เราจะอยู่ในยุคที่ล้าหลังเหมือนเดิม เรื่องของกาลเวลาที่หมุนเวียนเปลี่ยนไปตามระบบของสุริยจักรวาล นั้นเป็นเรื่องธรรมดา แต่ตัวเราสำคัญที่สุด ไม่ว่าจะอยู่ในยุคไหน ถ้าทำตัวไม่ทันสมัยเหมือนเดิม จะดีหรือไม่ดีมันอยู่ที่ตัวเราเองต่างหาก เรื่องการหมุนของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์มันเป็นเรื่องธรรมดา”

จากนั้นเป็นการแนะนำตัว และแสดงความขอบคุณต่อคณะกรรมการจัดการประชุมครั้งนี้ มีประธาน, รองประธาน และทีมงานทุก ๆ แผนก ที่ทำงานด้วยความเหน็ดเหนื่อย อุตุน เสียสละ จนงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

พิธีการดำเนินไปเรื่อย ๆ มีทั้งการแสดงของกลุ่มต่าง ๆ ขึ้นสลับกับการกล่าวอวยพร, การสวดสรรเสริญพระเจ้า, และปาฐกถาของผู้นำสำคัญ ๆ ของคณะรัฐบาลแอฟริกาใต้ ก่อนจะจบรายการได้เชิญผู้นำศาสนาต่าง ๆ ขึ้นกล่าวอธิษฐานจิต (Pray for Peace) เพื่อให้เกิดสันติสุขแก่ชาวโลก

ปิดท้ายรายการด้วย Taiko Drum จากประเทศญี่ปุ่น ทันทีไฟบนเวทีปิดลง ขบวนของนักศึกษาลง 12

คนก็ก้าวเข้าประจำที่ มีกลองขนาดใหญ่หน้ากว้างประมาณ 1 เมตร ตั้งอยู่ตรงกลางเวที และมีกลองขนาดย่อม ๆ วางเรียงกันออกไปข้างละ 6 ใบเรียงเล็กใหญ่ตามลำดับ และแล้วเสียงอันดังกระหึ่มของกลองทุกลูกก็ดังขึ้น อย่างชนิดทุกคนต้องเอามือกุมที่หัวใจ เพราะเสียงดังมากแต่ก็เป็นที่ไปด้วยจังหวะจะโกลนที่น่าฟัง และมีลีลาในการตี เป็นแสดงออกถึงความมีสมาธิ ความพร้อมเพรียง และความมีพลัง

เสียงกลองใบสุดท้ายเจี๊ยบลงพร้อมด้วยไฟบนเวทีก็ปิดไปด้วย เสียงปรบมือของผู้เข้าร่วมปิดการประชุมมากกว่า 8,000 คน ดังกระหึ่มทั้งห้องประชุมใหญ่ และยาวนานประมาณ 2-3 นาที สร้างความประทับใจแก่ทุกคน และพิธีปิดการประชุมอย่างเป็นทางการก็ปิดฉากลงด้วยประการฉะนี้.

บนยอดเขา Table Mountain (บน) ปลายสุดแหลมกู๊ด โฮป Cape of Good Hope (ล่าง)

